
கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி 13

6. தக்ஷ காண்டம் / படலம் 21 -24 (1563
- 2067)

**kantapurANam of kAcciyappa
civAccAriyAr
part 13/canto 6 taksha kANTam
(verses 1563 - 2067)
In tamil script, Unicode/utf-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten & colleagues of the Univ. of Koeln, Germany for providing with a

transliterated/romanized version of this work and for permissions to release the Tamil script version as part of Project Madurai collections. Our thanks also go to Shaivam.org for the help in the proof-reading of this work in the Tamil Script format.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2008.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are

available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பாகம் 11

6. தக்ஷ காண்டம்/ படலம் 21 - 24 (1563
-2067)

21. அடிமுடி தேடு படலம்	1563- 1661
22. தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம்	1662 -1673
23. கந்த விரதப் படலம்	1674 - 1800
24. வள்ளியம்மை திருமணப் படலம்	1801 -2067

செந்திலாண்டவன் துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

5. தக்ஷ காண்டம்

21. அடிமுடி தேடு படலம் (1563- 1661)

1563 இங்கிது நிற்கமுன் இறைவன்
வந்துழி
அங்குற நின்றதோர் அமரர்
தங்களுட்
செங்கம லத்துறை தேவன்
தக்கனாந்
துங்கமில் மைந்தனை
நோக்கிச் சொல்லுவான். 1

1564 யாதுமுன் னுணர்ந்தனை
யாது செய்தனை
யாதவண் கருதினை யாரிற்

பெற்றனை
யாதுபின் செய்தனை யாது
பட்டனை
யாதிவண் பெற்றனை யாதுன்
எண்ணமே. 2

1565 பொன்றுதல் இல்லதோர்
புலவர் யாவர்க்கும்
வன்றிறல் முனிவரர் தமக்கும்
வையமேல்
துன்றிய அந்தணர்
தொகைக்குந் துண்ணெனக்
கொன்றுயிர் உண்பதோர்
கூற்ற மாயினாய். 3

1566 சீரையுந் தொலைத்தனை
சிறந்த தக்கனாம்
பேரையுந் தொலைத்தனை
பேதை யாகிநின்
ஏரையுந் தொலைத்தனை
ஏவல் போற்றுநர்

ஆரையுந் தொலைத்தனை
அலக்கண் எய்தினாய்.

4

1567 நின்னுணர் வல்லது நிகரின்
மேலவர்

சொன்னதும் உணர்ந்திலை
தொல்லை ஊழினால்
இந்நிலை யாயினை
இறையை எள்ளினாய்
முன்னவன் உயர்நிலை
முழுதுந் தேர்ந்தநீ.

5

1568 இயற்படு வளம்பெறீஇ ஈசன்
மேன்மைகள்

அயர்த்தனை நின்னள வன்று
மையறான்
அயிர்த்தொகை தமக்கெலாம்
உள்ள தாதலான்
மயக்கினை அடைந்தனை
மற்றென் செய்திநீ.

6

1569 முற்றுணர் வெய்தியே முழுத

ளித்திடப்
பெற்றவெங் கண்ணினும்
பெரிது மாமயக்
குற்றன முற்பகல் உதுகண்
டின்றுபோல்
நெற்றியங் கண்ணினான்
அருளின் நீக்கினான்.

7

1570 ஆதலின் அருளுடை அமல

நாயகன்
பாதம தருச்சனை பரிவிற்
செய்குதி
பேதுறும் இப்பவப் பெற்றி
நீக்கியே
போதமொ டின்னருள் புரிவன்
என்றலும்.

8

1571 மைதிகழ் முகத்தினன் மற்ற

தற்கிசைந்
துய்திற முணர்த்தினை
உங்கள் கண்ணுமுன்

எய்திய மையலும் எம்பி
ரானருள்
செய்ததும் இயம்புதி
தெள்தற் கென்னவே.

9

1572 பொன்னிருஞ் சததளப்

போதின் மீமிசை
மன்னிய திசைமுகன் மதலை
மாமுகம்
முன்னுற நோக்கியே முந்துங்
கூறினம்
இன்னமும் அக்கதை இயம்பு
வோமெனா.

10

(1. துங்கம் இல் - உயர்வு

இழந்த.

3. பொன்றுதல் இல்லதோர்

புலவர் - தேவர்கள்.

கூற்றம் - எமன். 4. சீர் - சகல

சிறப்பு. ஏர் - அழகு.

6. மையல் - மயக்கம். 8.

அமல நாயகன் -

சிவபெருமான்.

பரிவு - அன்பு. பவம் -

பாவம். போதம் - ஞானம்.

9. மைதிகழ் மகத்தினன் -

தக்கன்; (மை - ஆடு).

10. சத்தளப்போது - நூறிதழ்த்
தாமரைப்பூ.)

1573 நாலுள திசைமுக நாதன்

தொல்லைநாள்

மாலொடு பற்பகல் மலைவு

செய்துநாம்

மேலதோர் பொருளென

விமலன் வந்தருள்

கோலம துன்னியே தொழுது

கூறுவான்.

11

1574 வேறு

பத்தினொடு நூறெதிர்

படுத்தயுக நான்மை

ஓத்தமுடி வெல்லையென
தோர்பகல தாகும்
அத்தகு பகற்பொழுதும்
அந்தியொடு செல்ல
நத்தமுறு நான்துயிலின்
நண்ணுவன் அவ்வேலை.

12

1575 வாளுமொடுங் கும்பரிதி
மாமதி யொடுங்கும்
நாளுமொடுங் குந்தமது
நாளுமொடுங் குற்றே
கோளுமொடுங் குங்குலிச
பாணிமுதல் வானோர்
கேளுமொடுங் கும்புவனி
கேடுபடும் அன்றே.

13

1576 மண்ணுலகில் ஆருயிர்
வறந்திறுதி யாகும்
விண்ணுறு பதங்களில்
வியன்முனிவர் யாருந்
துண்ணென வெருக்கொடு

துளங்கினர்கள் சூழா
எண்ணுசன லோகமிசை
எய்துவர்கள் அந்நாள்.

14

1577 வாரிதிகள் நாற்றிறமும்
எல்லையில் எழுந்தே
ஆரியை தவஞ்செய்ப்பதி
ஆதியன அல்லாப்
பாரினைய ருந்தியொரு
பாகமதன் மேலும்
ஓரெழு பிலத்துலகம்
உண்டுலவும் அன்றே.

15

1578 ஒண்டிகிரி மால்வரை
உடுத்தநில முற்றுங்
குண்டுறு பிலத்தினொடு
கூடும்வகை வீட்டி
அண்டருல குண்டுநிமிர்ந்
தப்புறனு மாகி
மண்டுபுன லேயுலகை
மாற்றியிடும் அன்றே.

16

1579 ஆனதொரு வேலையிலொ
ராலிலையின் மீதே
மேனிலவு தண்மதி
மிலைந்தவன் மலர்த்தாள்
தானகமு றுத்தியொர்
தனிக்குழவி யேபோல்
கானுறு துழாய்மவுலி
கண்டுயிலு மாதோ.

17

1580 கண்டுயிலு கின்றபடி
கண்டுசன லோகத்
தண்டுமுனி வோர்புகழ்
வாங்ஙனம் விழித்தே
பண்டைநிலன் நேடவது
பாதலம தாகக்
கொண்டல்மணி
மேனியனொர் கோலவுரு
வானான்.

18

(11. மலைவு - போர்.

12. பத்தினொடு நூறு

எதிர்படுத்த யுக நான்மை -
ஆயிரஞ் சதுர் யுகங்கள்.
நத்தம் - இரவு. 13. வாள் -
ஒளர்; இங்கு அக்கினி. நாள் -
வாணான்.

கோள் - கிரகம். 14.

சனலோகம் - இது ஒரு
உலகம்.

15. ஆரியை தவஞ்செய் பதி
- உமாதேவி தவஞ்செய்த
காஞ்சிபுரம்.

உண்ணுதல் -

மூடிக்கொள்ளுதல்.

16. ஒண்திகிரி மால்வரை -
சக்கரவாளகிரி. குண்டு -
ஆழம்.

18. நேட - தேட. கோலவுரு -
பன்றி வடிவு.)

1581 கோலமெனு மோருருவு

கொண்டுபில மேகி
ஞாலமெவ ணுற்றதென
நாடியது தன்னை
வாலிய வெயிற்றினிடை
வல்லைகொடு மீண்டு
மூலமென வேநிறுவி
மொய்ம்பினொடு போனான்.

19

1582 அற்பொழுது நாலுகமொ
ராயிரமும் ஏக
எற்பொழுது தோன்றிய
தியான்துயில் உணர்ந்தே
கற்பனை இயற்றிய
கருத்தினினை போழ்தின்
நிற்புழி அடைந்தன
நெடும்புணரி எல்லாம்.

20

1583 அருத்திகெழு பாற்கடல்
அராவணையின் மீதே
திருத்திகழும் மார்புடைய

செம்மல்புவி தன்னை
இருத்தினம் எயிற்றினில்
எடுத்தென நினைத்தே
கருத்தினில் அகந்தைகொடு 21
கண்டுகிலல் உற்றான்.

1584 ஆனபொழு தத்தினில்
அளப்பிலிமை யோரைத்
தானவரை மானுடவர்
தம்மொடு விலங்கை
ஏனைய வுயிர்த்தொகையை
யாவையும் அளித்தே
வானகமும் வையகமும் 22
மல்கும்வகை வைத்தே.

1585 மன்னியலும் இந்திரனை
வானரசில் உய்த்தே
அன்னவன் ஒழிந்ததிசை
யாளர்களை எல்லாம்
தந்நிலை நிறுத்தியது
தன்னைநெடி துன்னி

என்னையல தோர்கடவுள்
இன்றென எழுந்தேன்.

23

1586 துஞ்சலுறு காலைதனில்
துஞ்சமெழும் வேலை
எஞ்சலி லுயிர்த்தொகுதி
யாவுமெழும் யானே
தஞ்சமெனை யன்றியொரு
தாதையிலை யார்க்கும்
விஞ்சுபொருள் யானென
வியந்தெனை நடந்தே.

24

1587 மல்லலுறு மேலுலகு
மாதிரமும் ஏனைத்
தொல்லுலகு மேருவொடு
சுற்றுகடல் ஏழும்
ஒல்லென விரைத்தெழும்
உயிர்த்தொகையும் அல்லா
எல்லையில் பொருட்டிறனும்
யான்நெடிது நோக்கி.

25

1588 இப்பொருள் அனைத்துமுனம்

யான்பயந்த என்றால்

ஒப்பிலை யெனக்கென

உளத்திடை மதித்தேன்

அப்பொழுதில் ஆரமுத

ஆழியிடை யாழிக்

கைப்புயல் அகந்தையொடு

26

கண்டுகிலல் கண்டேன்.

(19. எவண் - எவ்விடம்.

வாலிய - வெண்மையான.

எயிறு - கொம்பு.

மூலமெனவே -

முன்போலவே.

20. அல்பொழுது -

இராப்பொழுது. எல்பொழுது

- பகற்பொழுது.

21. அருத்தி - விருப்பம்.

கருத்தினில் - உள்ளத்தினில்.

24. துஞ்சல் - தூங்குதல்.

விஞ்சுபொருள் - உயர்ந்த
பொருள்.

25. மாதிரம் - திக்கு.

26. அமுத ஆழி - பாற்கடல்.

புயல் - திருமால்;

ஆகுபெயர். துயிலல் -
நித்திரை செய்தலை.)

1589 அன்றவனை மாலென
அறிந்தனன் அறிந்துஞ்
சென்றனன் அகந்தையொடு
செய்யதிரு வைகும்
மன்றன்மணி மார்பமிசை
வண்கைகொடு தாக்கி
இன்றுயில் உணர்ந்திடுதி
என்றலும் எழுந்தான்.

27

1590 ஏற்றெழு முராரிதனை
யாரையுரை என்றே
சாற்றுதலும் யாமுனது
தாதையறி யாய்கொல்

நாற்றலைகொள் மைந்தவென
நன்றென நகைத்துத்
தேற்றிடினும் நீதுயில்
தெளந்நிலைகொ
லென்றேன்.

28

1591 தந்தையென வந்தவர்கள்
தாமுதவு கின்ற
மைந்தர்கள் தமக்குரைசெய்
வாசகம தென்ன
முந்துற வெமக்கிது
மொழிந்ததியல் பன்றால்
எந்தையென வேநினைதி
யாம்பிரம மேகாண்.

29

1592 உந்தியிலி ருந்துவரும்
உண்மையுண ராமே
மைந்தனென நீயெமை
மனத்தினினை குற்றாய்
இந்தன முதித்திடும்
எரிக்கடவு ளுக்குத்

தந்தையது வோவிது
சழக்குரைய தன்றோ.

30

1593 நின்னுடைய தாதையென
நீயுனை வியந்தாய்
அன்னதை விடுக்குதி
அருந்தவ வலத்தான்
முன்னமொரு தூணிடை
முளைத்தனை யவற்றால்
உன்னிலது வேமிக
உயர்ந்தபொரு ளாமோ.

31

1594 துய்யமக னாம்பிரு சொற்றசப
தத்தால்
ஐயிரு பிறப்பினை அடிக்கடி
யெடுத்தாய்
மெய்யவை யனைத்தையும்
விதித்தனம் விதித்தெங்
கையது சிவந்துளது
கண்டிடுதி என்றேன்.

32

1595 வேறு

அன்றவற் கெதிர்புகுந்
தனையசொற் புகறலுங்
குன்றெடுத் திடுகரக்
கொண்டல்போல் மேனியான்
நன்றெனச் சிரமசைஇ
நகைசெயா வெகுளியால்
பொன்றளிர்க் கரதலம்
புடைபுடைத் துரைசெய்வான்.

33

1596 நச்சராப் பூண்டிடு நம்பனுன்
சென்னியில்

உச்சியந் தலையினை
உகிரினாற் களைதலும்
அச்சமாய் வீழ்ந்தனை
யதுபடைத் தின்னமும்
வைச்சிலாய் நன்றுநீ
மற்றெமை தருவதே.

34

1597 நேயமாய் முன்னரே
நின்னையீன் றுதவிய

தாயும்யா மன்றியுந்
தந்தையும் யாமுனக்
காயதோர் கடவுள்யாம்
அடிகள்யாம் மைந்தநம்
மாயையால் இன்றிவண்
மதிமயக் குறுதிகாண்.

35

(29. பிரமம் - மேலான
கடவுள்.

30. இந்தனம் - விறகு. சமூக்கு
- அறியாமை.

31. முன்னமொரு தூணிடை
முளைத்தனை -
இது நரசிங்க அவதாரத்தைக்
குறிப்பது.

32. பிருகு - ஒரு முனவர்.
ஐயிருபிறப்பு - பத்துப்பிறப்பு.

33. குன்று - கோவர்த்தனகிரி.
அசைஇ - அசைத்து.

34. உகிர் - நகம். களைதல் -

நீக்குதல். அது -

அத்தலையை.

வைச்சிலாய் -

வைத்துக்கொண்டாய்

இல்லை.

35. அடிகள் - குரு. மைந்த -
மகனே!)

1598 பொன்னலா தாங்கொலோ

பூணெலாம் இறைபுரி

மன்னலா தாங்கொலோ

மாநில மாநிலந்

தன்னலா தாங்கொலோ

தருவதோர் வளமதில்

என்னலா தாங்கொலோ

எச்சரா சரமுமே.

36

1599 எண்ணுவிப் போனுநான்

எண்ணுகின் றோனுநான்

கண்ணுதற் பொருளுநான்

காண்டகும் புலனுநான்

நண்ணுதற் கரியன்நான்
நாரணக் கடவுள்நான்
விண்ணகத் தலைவன்நான்
வேதமும் பொருளுநான்.

37

1600 ஆதிநான் உருவுநான்
அருவுநான் இருளுநான்
சோதிநான் அத்தன்நான்
தூயன்நான் மாயன்நான்
யாதுநான் பூதநான் யாருநான்
சங்கரன்
பாதநான் அவனுநான்
பரமெனும் பொருளுநான்.

38

1601 என்றுபற் பலவுரைத்
திடுதலும் யானெதிர்
சென்றுருத் திருவருளு
செருவினைப் புரிதுமேல்
வென்றியுற் றவரரோ
மேலையோர் எழுகென
வன்றிறற் போர்செய்வான்

1602 ஏற்றெழுந் தோர்சிலை
ஏந்தியே வாங்கிமால்
கூற்றிரும் படைமுதற்
கொடியவெம் படையெலாம்
மாற்றருந் தன்மையால்
வல்லையுய்த் திடுதல்கண்
டாற்றினன் குசைகளால்
அனையவெம் படைதொடா. 40

1603 வேறு

ஆங்கவை யழிவுற அரியுந்
தன்படை
வாங்கினன் விடுத்தலும்
வருதல் கண்டியான்
பாங்கரின் நின்றவென்
படையை அங்கையில்
தாங்கிநின் றுய்த்தனன் தடுத்து
மீண்டதே.

1604 அப்படை மீண்டபின் ஆதி
யாகிய
ஒப்பருஞ் சிவனளித் துளது
புங்கவர்
எப்பெரும் படைக்குமோ
ரிறைவ னாயது
மைப்புயல் மேனிமால்
வழுத்தி வாங்கினான்.

42

1605 மஞ்சன முதலிய மறுவில்
பூசனை
நெஞ்சுறு புலன்களின் நிரப்பி
ஓச்சலும்
எஞ்சலில் அமரர்கள் இரிய
மேற்செலும்
நஞ்சினுங் கொடிதென நடந்த
வேலையே.

43

(39. செருவினை -
போரினை. புரிதுமேல் -
செய்தால்.

40. கூற்று இரும்படை
எமனுடைய பெரிய
அஸ்திரம்.

குசைகளால் -

தருப்பைகளால்.

42. புங்கவர் எப்பெரும்

படைக்கும் ஓர்

இறைவனாயது -

இது பாசுபதாஸ்திரம்.

43. மஞ்சனம் - திருமஞ்சனம்.

நிரப்பி - செய்துமுடித்து.)

1606 முன்னமே எனக்கும்அம்

முக்கண் நாயகன்

அன்னதோர் படையளித்

தருளி னானதை

உன்னியே வழிபடஇ ஒல்லை

யுய்த்தனன்

வன்னிமேல் வன்னிசெல்

வண்ண மென்னவே.

1607 ஒருதிறத் திருவரும் உளுற்றி
யேவிய

அரனருள் பெரும்படை

தம்மில் ஆடல்செய்

தெரிகனற் கற்றைகள்

யாண்டுஞ் சிந்தியே

திரிதலுற் றுலகெலாஞ் செற்று

லாயவே.

45

1608 அப்படை திரிதலும்

அவைகள் வீசிய

துப்புறழ் கொழுங்கனல்

தொல்லை வானினும்

இப்புவி மருங்கினும் ஈண்ட

வானவர்

வெப்புற விரிந்தனர்

விதிர்ப்புற் றேங்குவார்.

46

1609 வீண்டனர் ஒருசிலர் வெதும்பி

விம்மியே

மாண்டனர் ஒருசிலர் வந்த

நஞ்சமுண்

டாண்டவர் கழலிணை

அடைதும் யாமெனாக்

காண்டகு கயிலையின்

கண்ணுற் றார்சிலர்.

47

1610 காரெலாங் கரிந்தன ககனந்

தன்னொடு

பாரெலாம் எரிந்தன பௌவப்

பாற்படு

நீரெலாம் வறந்தன நிரந்த

பல்லுயிர்ப்

பேரெலாந் தொலைந்தன

பின்னும் போர்செய்தேம்.

48

1611 இந்தவா றமர்புரிந் திட்ட

காலையில்

தந்தையார் அருளினால்

தமியன் மாமுகம்

வந்துநா ரதனெனும் மறுவில்

மாமுனி

சிந்தைசெய் தெமக்கிவை

49

செப்பல் மேயினான்.

1612 நீர்முதல் நாமென நினைந்து

கூறியே

போர்முத லேசில புரிகின்

நீர்கொலாம்

ஓர்முதல் அன்றியே இல்லை

உங்களில்

ஆர்முதல் இருவரும் அன்ன

பண்பினீர்.

50

1613 பொருசமர் கருதியே புகுந்த

போழ்தினும்

உரியதோர் படையல துலகந்

தீப்பதோர்

வெருவரும் பெரும்படை

விடுத்திர் அப்படை

அருளிய கடவுளை அயர்த்திர்

போலுமால்.

51

1614 கடவுளை மறந்திரேல் கருதி
நீர்பெறும்
அடுபடை நாமமும் அயர்த்தி
ரோவது
நெடிதுநும் மனத்தினில்
நினைந்து தேற்றுமின்
விடுமினி அமரென விளம்பி
மேலுமே.

52

(46. துப்பு உறழ் -
பவளத்துண்டுகள் போல.

47. வீண்டனர் -
விலகியோடினார்கள்.

49. தந்தையார் - இங்குச்
சிவபெருமான்.

50. ஓர் முதல் அன்றியே
இல்லை - ஒரு பிரமத்தினை
அன்றி வேறு இல்லை.

52. அயர்த்திரோ -
மறந்தீர்களோ.)

1615 வாதியா இன்னுநீர் மலைதி
ரேயெனின்
ஆதியாய் அருவுரு வான
தோர்பொருள்
சோதியாய் நடுவுறத்
தோன்றுங் காண்டிரென்
றோதியால் எமக்கிவை
உணர்த்திப் போயினான்.

53

1616 போயினன் உரைத்தசொற்
புந்தி கொண்டிலம்
தீயென உருத்திகல் செருக்கு
நீங்கலம்
ஆயிர மாண்டுகா றமரி
யற்றினம்
மாயிரும் புவனமும் உயிரும்
மாயவே.

54

1617 இங்கிவை யாவையும் இறுதி
யூழியின்
அங்கியின் நடம்புரி

அண்ணல் நோக்கியே
தங்களில் இருவருஞ்
சமர்செய் சிற்றனர்
புங்கவர் தாமெனும் புகழை
வெகினார். 55

1618 அறிவறை போயினர்
அகந்தை உற்றனர்
உறுவதொன் றுணர்கிலர்
உண்மை யோர்கிலர்
சிறுவரில் இருவருஞ் சீற்றப்
போர்செயா
இறுதிசெய் கின்றனர் உலகம்
யாவையும்.

56

1619 ஈங்கிவர் செயலினை
இன்னுங் காண்டுமேல்
தீங்குறும் உலகுயிர் சிதைந்து
வீடுமால்
ஓங்கிய நந்நிலை உணர்த்தின்

ஆயிடைத்

தாங்கரும் வெஞ்சமர் தணிந்து 57
நிற்பரால்.

1620 தம்மையே பொருளெனச்
சாற்று கின்றதும்
வெம்மைசேர் வெகுளியும்
வெறுத்து வீட்டியே
செம்மைசேர் மனத்தராய்த்
திகழ்வர் தாமெனா
எம்மையா ளுடையவன்
எண்ணி னானரோ.

58

1621 வேறு

ஆன்றதோ ரளவை தன்னில்
அடைந்தது மாகந் தன்னில்
வான்றிகழ் பானாட் கங்குல்
மதிபகல் தழுவு நென்னல்
ஞான்றது தனில்யாங் கண்டு
நடுக்குற நடுவ ணாகத்
தோன்றினன் கனற்குன்

றேபோல் சொல்லரும்
பரத்தின் சோதி.

59

1622 தோற்றிய செய்ய சோதி
தொல்லமர் உழந்தி யாங்கண்
மாற்றரும் படைக ளாக
வழங்கிய இரண்டும் வெளவி
ஆற்றருந் தன்மைத் தாக
அணுகுறா தகன்று போகிச்
சீற்றமுஞ் சமரும் நீங்கிச்
சேணுற நோக்கி நின்றேம்.

60

(53. மலைதிரேல் - போர்
புரிவீராயின். ஓதியால் -
ஞான உணர்ச்சியால்.

54. புந்தி - மனம். மா இரும் -
மிகப்பெரிய.

56. அறிவு அறை போயினர் -
அறிவு அற்றுப் போயினர்.

58. எம்மையாளுடையவன் -

சிவபெருமான்.

59. மாகந்தன்னில் - மாசி
மாதத்தில். பானாட்கங்குல்
மதிபகல்

தழுவு நென்னல்

ஞான்றதுதனில் -

அமாவாசையின்

முதனாளான

சதுர்த்தசியின் நடு

இராத்திரியில்;

மகாசிவராத்திரியில்.

60. சோதி - சோதி லிங்கம்.

சேணுற - வானத்தில்

(அச்சோதிலிங்கத்தையே.)

1623 நின்றலும் யாங்கள் கேட்ப

நெடுவிசும் பிடையோர்

வார்த்தை

தெற்றென எழுந்த தம்மா

சிறுவிற்காள் நுமது வன்மை

பற்றலர் புரமுன் றட்ட
பரமமே காண்பான் சோதி
மற்றிதன் அடியும் ஈறும்
வரன்முறை தேரு மென்றே. 61

1624 கேட்டனம் அதனை நெஞ்சில்
கிளர்ந்தெழு சீற்றம் யாவும்
வீட்டினம் எனினும் பின்னும்
விட்டிலம் அகந்தை தன்னைக்
காட்டிய எமது முன்னோன்
காண்பனும் வலியை யென்ன
வீட்டுடன் விசம்பிற்
சொற்றார் யார்கொலென்
றெண்ணிப் பின்னும். 62

1625 ஏணுற எதிர்ந்தி யாஞ்செய்
இகலினுக் கிடையூ றாக
நீணில மதனைக் கீண்டு
நிமிர்ந்துவான் புகுந்து நீடு
மாணுறு சோதி தானும்
மறைமுனி உரைத்த வாறு

காணிய வந்த தெம்மில்
கடந்தவான் பொருள்கொல்
என்றேம்.

63

1626 தீதறு காலின் வந்த செந்தழல்
அன்றால் ஈது
யாதுமொன் றறிதல் தேற்றாம்
இருவரும் இதனை இன்னே
ஆதியும் முடியும் நாடி
யன்னது காண்டும் என்னா
மாதவன் தானும் யானும்
வஞ்சினம் இசைத்து
மன்னோ.

64

1627 நீடுவான் உருவிச் சென்று
நிலனூற விடந்து புக்கும்
ஓடிநாம் ஒல்லை தன்னில்
உற்றிதற் கடியும் ஈறும்
நாடினால் அவற்றில் ஒன்றும்
நலம்பெற முன்னங்
கண்டோர்

பீடுயர் தலைவர் ஈதே
துணிவெனப் பேசி நின்றேம். 65

1628 முடியினைக் காண்பன்
என்றே மொழிந்தனன்
தமியன் ஏனை
அடியினைக் காண்பன்
என்றே அரியும்அங் கிசையா
நின்றான்
நடைபயில் மழலை ஓவா
நாகிளஞ் சிறுவர் வானில்
சுடர்மலி கதிரைக் கையால்
தீண்டுவான் துணியு
மாபோல்.

66

1629 எரியுறழ் தறுகட் செங்கண்
இமிலுடை எருத்தம் யாரும்
உருகெழு துழனிக் கூர்வாய்
ஒளடெளயி நிலங்கு தந்தங்
கருவரை யனைய மேனிக்

கடுநடைக் குறுந்தாள்
வெளடீளைக்
குரமொடு கண்ணன்
அன்றோர் கோலமாங்
கோலங் கொண்டான்.

67

1630 ஒருபது நூற தாகும்
யோசனை உகப்பி னோடு
பருமையு மாகும் அந்தப்
பகட்டுரு வாகி முன்னந்
தரணியை இடந்து கீழ்போய்த்
தடவியே துருவிச் சென்று
நிறைபடு புவனம் யாவும்
நீந்தியே போயி னானால்.

68

(61. கேட்ப - கேட்கும்படி.
சிறுவிற்காள் - சிறுவர்களே.
காண்பான் - காணுமாறு.
தேரும் - உணருங்கள்.
63. ஏண் - வலிமை. 64.

காலின் வந்த - வாயுவில்
உண்டாகும்.

ஈது - இச்சோதி. யானும் -
இங்குப் பிரமன். வஞ்சினம் -
சபதம்.

67. தறுகண் - அஞ்சாமை.

கருவரை - கரியமலை.

குறுந்தாள் - குறுகிய காலும்.

குரம் - குளம்பு. கண்ணன் -
திருமால்.

கோலமாம் - பன்றியின்.

கோலம் - வடிவு. 68. உகப்பு
- உயரம்.

பருமை - பருமன். பகடு -

பன்றி. இடந்து - பிளந்து.

நீந்தி - கடந்து.)

68

1631 பாதலம் நாடி அன்னான்

படர்தலும் யானும் ஆங்கோர்

ஓதிம வடிவ மாகி

ஒல்லையில் எழுந்து

மீப்போய்

மேதகு விசும்பின் மேலாம்

வியன்புவ னங்கள் நாடிப்

போதலுஞ் சோதி முன்னம்

போலமேல் போயிற் றம்மா.

69

1632 முன்னமோ ரேன மாகி

முரணொடு புவனி கீண்டு

வன்னியாய் எழுந்த சோதி

வந்ததோர் மூலங் காண்பான்

உன்னியே போன மாலோன்

ஊக்கியே செல்லச் செல்லப்

பன்னெடுங் காலஞ் சென்ற

பாதமுங் காணான் மாதோ.

70

1633 நொந்தன எயிறு மேனி

நுடங்கின நோன்மை யாவுஞ்

சிந்தின புனலுண் வேட்கை

சேர்ந்தன உயிர்ப்பி னோடும்

வந்தன துயரம் போன
வஞ்சினம் அகந்தை வீந்த
முந்தையில் உணர்வு
மால்பால் முழுதொருங் குற்ற 71
தன்றே.

1634 தொல்லையில் உணர்ச்சி
தோன்றத் துண்ணெனத்
தெளர்ந்த கண்ணன்
அல்லுறழ் புயலின் தோற்றத்
தண்ணலங் களிற்றின்
யாக்கை
மெல்லவே தரிக்க லாற்றான்
வீட்டவுங் கில்லான் மீண்டு
செல்லவும் ஊற்ற மில்லான்
சிவனடி சிந்தை செய்தான். 72

1635 வேறு
என்றும் உணர்வரிய
எம்பெருமான் உன்றிருத்தாள்
அன்றி அரணில்லை

அவற்றை அருச் சித்திடவும்
பொன்றிய தென்வன்மை
பொறுத்தி குறையடியேன்
ஒன்று முணரேன்என்
றுளம்நொந்து போற்றினனே.

73

1636 ஆன பொழுதில் அமலன்
திருவருளால்
தேனு லவுதண்டார்த் திருமால்
மிடலுடைத்தாய்
ஏன வடிவோ டெழுந்துபுவிப்
பால்எய்தி
வானுறுசோ திக்கணித்தா
வந்து வணங்கிநின்றான்.

74

1637 வேறு
நின்றான் ஒருபால்
நெடுமாலது நிற்க யான்முன்
பின்றா வகையாற்
பெருஞ்சூளியை பேசி

வானில்
சென்றா யிரமாண்டு திரிந்து
திரிந்து நாடிக்
குன்றாத சோதிக்
கொழுந்தின்தலை கூட
லேன்யான்.

75

1638 மீளும் படியும் நினையேன்
வினையேனும் மீளில்
சூளும் பழுதா மதுவன்றித்
துணிந்து முன்னம்
மூளுஞ் சுடரின் முதல்கண்டரி
மூர்த்தி யாவான்
ஆளென்பர் என்னை
அழிவெய்தும்இவ் வாற்றல்
மன்னோ.

76

1639 எந்நாள் வரைசெல்
லினுஞ்செல்லுக இன்னும்
விண்போய்ப்
பொன்னார் முடிகண்

டபின்அல்லது போக
லேனென்
றுன்னா வதுகா
ணியபோதலும் உள்ளம்
வெம்பி
மன்னா வுயிரு
முலைந்தாற்றலும் மாண்ட
தன்றே.

77

(69. ஓதிமம் -
அன்னப்பறவை. 70. ஏனம் -
பன்றி. புவனி - பூமியை.
ஊக்கி - முயற்சித்து. 72.
அல்உறழ் - இருளை ஒத்த.
களிற்றின்யாக்கை -
பன்றிவுருவினை. ஊற்றம் -
வல்லமை.
73. என்றும் - எந்நாளும். 74.
மிடல் - வலிமை. புவிப்பால் -
பூவுலகத்தை.

75. பெருஞ்சூள் - பெரிய
 சபதம். 77. எந்நாள் வரை
 செல்லினும் செல்லுக -
 எவ்வளவு காலம் சென்றாலும்
 செல்லட்டும்; எந்நாள் -
 எவ்வளவு காலம்;
 வரை - இச்சோதிமலை
 செல்லினும் -
 மேற்போனாலும்;
 செல்லுக - இன்னும்
 மேற்போகட்டும்.)

1640 கண்ணுஞ் சுழன்ற

சிறைநொந்தன காலும் ஓய்ந்த
 எண்ணுந் திரிந்தத துபோதில்
 எழுந்த சோதி
 உண்ணின்ற சித்த
 ரெனவேபலர் ஒல்லை மேவி
 விண்ணின் தலைபோய்
 இதுவொன்று விளம்ப

1641 வானார் பரஞ்சோ
தியினஈற்றினை வாரி
தன்னுள்
மீனார் தரவே திரிகின்றதொர்
வெளடீளை அன்னந்
தானா முணருஞ்
சிறைபோகித் தளர்ந்து
வன்மை
போனலும் நாட வருகின்றது
போலும் அம்மா.

1642 அன்னந் தனக்கீ
தறிவின்மைய தாகும்
அல்லால்
பின்னொன் றுளதோ
துணிவுற்றதொர் பெற்றி
நோக்கின்
இன்னுஞ் சிறிது
பொழுதேகின் இறக்கும் இந்த

மன்னுஞ் சுடரைச்
சிவனென்று மனங்கொ
ளாதோ.

80

1643 மாலென் பவனும்
நிலங்கீண்டனன் வல்லை
யேகி
மூலந் தெரிவான் உணராமல்
முரணும் நீங்கிச்
சீலங் குறுகச் சிவனேசர
னென்று பைய
ஞாலந் தனில்வந்
தனல்வெற்பினை நண்ணி
நின்றான்.

81

1644 முந்துற் றிதனை
அருள்செய்திடு மூர்த்தி
தானே
சிந்தைக்குள் மாசு
தனைத்தீர்த்தருள் செய்யின்
உய்யும்

இந்தப் பறவை யெனயானும்
இதனை நாடிப்
புந்திக்குள் மைய
லொழிந்தேயவர்ப் போற்றி
செய்தேன்.

82

1645 ஈசன் அருளால்

இவைகூறினர் ஏக லோடும்
ஆசின் வழியாம்
அகந்தைத்திற னாதி யாய
பாசங் களைவீட் டியரன்புகழ
பன்னி ஏத்தி
நேசங் கொடுபூ சனைசெய்ய
நினைந்து மீண்டேன்

83

1646 வேறு

வந்துகண்ணன் தனையணுகி
வான்பொருள்யா மென்றிகலி
முந்துறுவெஞ் சமர்இயற்றி
முனிமொழியும்
உணர்ந்திலமால்

தந்தைவர வறியாமல்
தாள்முடியுந் தேடலுற்றேம்
அந்தமுறும் வேலைதனில்
அவன்அருளால்
அவற்புகழந்தேம்.

84

1647 கீண்டுநில னிருவிசும்பிற்
கிளர்ந்தும்அடி முடியுணரேம்
மீண்டும்அவன் தன்அருளால்
மிடல்பெற்று வந்தனமால்
ஈண்டுசிவன் தனைவழிபட்
டிருவரும்அன்
னவன்தோற்றங்
காண்டுமென யானுரைப்பக்
கண்ணனும்அங்
கதற்சிசைந்தான்.

85

(79. ஈற்றினை - முடிவினை.
வாரி - நீர். ஆர்தா - அடைய.
80. மூலம் - அடி. பைய -

மெதுவாக.

83. ஆசின் வழியாம் -
அஞ்ஞானத்தின் வழியாய்
உண்டாகும்.)

1648 இருவரும் அச் சிவனுருவை
இயல்முறையால் தாபித்து
விரைமலர்மஞ் சனஞ்சாந்தம்
விளக்கழலா தியவமைத்துப்
பொருவருபூ சனைபுரிந்து
போற்றிசெய்து வணங்குதலும்
எரிகெழுசோ திக்கணித்தா
எந்தை அவண் வந்தனனே. 86

1649 மைக்களமும் மான்மழுவும்
வரதமுடன் அபயமுறும்
மெய்க்கரமும் நாற்புயமும்
விளங்குபணிக்
கொடும்பூணுஞ்
செக்கருறு மதிச்சடையுஞ்
சேயிழையோர் பாகமுமாய்

முக்கணிறை யாங்காண
முன்னின்றே யருள்புரிந்தான். 87

1650 அவ்விடையா மிருவர்களும்
அமலன்றன் அடிவணங்கிச்
செவ்விதின்றின்
றவன்அருளில்
திளைத்திதனைச்
செப்பினமால்
மெய்வகையாம் அன்பின்றி
விளங்காநின் னியம்மறையும்
இவ்வகையென் றுணரா தே
யாங்காணற் கௌவருமோ. 88

1651 வேறு
புந்தி மயங்கிப்
பொருங்காலை
யெம்முன்னில்
செந்தழலின் மேனிகொடு
சென்றருளித் தொல்லறிவு
தந்து நினையுணர்த்தித்

தாக்கமரும் நீக்கினையால்
எந்திரம்யாம் உள்நின்
றியற்றுகின்றாய் நீயன்றோ. 89

1652 உன்னை உணரும்
உணர்வுபுரிந் தாலுன்னைப்
பின்னை யுணர்வேம்
பெருமசிறி யேஞ்செய்த
புன்னெறியை யெல்லாம்
பொறுத்தியால் தஞ்சிறுவர்
என்ன செயினும்
இனிதன்றோ ஈன்றவர்க்கே. 90

1653 இன்னாத் தகைசேர்
இரும்பினைவல்
லோன்இலங்கும்
பொன்னாக் கியபரிசு போல
எமையருளி
மன்னாக் கினையயர்த்தோம்
மற்றுனையும் யாங்களுயிர்
தொன்னாட் பிணித்த தொடர

1654 வேறு

என்றி யம்பியாம் ஏத்தலும்
எதிருற நோக்கிக்
குன்ற வில்லுடை
யொருவன்நீர் செய்தன
குறியா
ஒன்றும் எண்ணலீர்
நும்பெரும் பூசனை உவந்தாம்
அன்று மக்கருள் பதந்தனை
இன்னும்யாம் அளித்தேம். 92

1655 வேண்டு நல்வரங்

கேண்மின்நீர் என்றலும்
விசும்பில்
தாண்ட வம்புரி பகவநின்
சரணமே அரணாப்
பூண்டி டுந்தலை யன்பருள்
என்றலும் புரிந்து
காண்ட குந்தழற் சோதியுள்

இமைப்பினிற் கலந்தான். 93

(86. இயல் முறை - இலக்கண
முறைப்படி. விளக்கு - தீபம்.
அழல் - தூபம். எந்தை -
எம்பெருமான்.

87. பணிக் கொடும் பூண் -
அரவகுண்டலம்.
சேயிழை - உமாதேவியர்.
யாம் - நாங்கள்.

89. நினை உணர்த்தி -
உன்னையும் அறிவித்து.

90. பெரும - பெருமானே!
ஈன்றவர்க்கு - பெற்றவர்க்கு.

91. இன்னாத் தகைசேர் -
கொடுந்தன்மை வாய்ந்த.
மன்ஆக்கினை - படைத்தல்
காத்தல் தொழில்களில்
தலைமை ஆக்கினை.
தொடர் - பாசம். 93.

விசும்பில் -

சிதாகாயவெளியில்.

தாண்டவம் - ஆனந்தத்

தாண்டவம். பகவ - பகவனே!

கலத்தல் - சோதியோடு

சோதியாதல்.)

1656 கலந்த காலையில்

யாங்கள்முன் தொழுதெழுங்

காலைச்

சலங்கொள் பான்மையின்

முன்னுறத் தேடுவான்

தழலாய்

மலர்ந்த பேரொளி மீமிசை

சுருங்கியே வந்தோர்

விலங்க லாகிய துலகெலாம்

பரவியே வியப்ப.

94

1657 அன்ன தாஞ்சிவ லிங்கரூப

ந்தனை அணுகி

முன்ன மாகியே மும்முறை

வலஞ்செய்து முறையால்
சென்னி யால்தொழு
தேத்தியெம் பதங்களிற்
சென்றேம்
பின்னர் எந்தையை
மறந்திலம் போற்றுதும்
பெரிதும்.

95

1658 அரியும் யானும்முன்
தேடும்அவ் வனற்கிரி யனல
கிரியெ னும்படி நின்றதால்
அவ்வொளி கிளர்ந்த
இரவ தேசிவ ராத்திரி யாயின
திறைவற்
பரவி யுய்ந்தனர் அன்னதோர்
வைகலிற் பலரும்.

96

1659 ஆத லால்அவ னருள்பெறின்
அவனியல் அறியும்
ஓதி யாகுவர் அல்லரேல்
பலகலை உணர்ந்தென்

வேத நாடியென்
இறையும்அன் னவன்நிலை
விளங்கார்
பேதை நீரரும் ஆங்கவர்
அல்லது பிறரார்.

97

1660 மோக வல்வினை யாற்றியே
பவத்திடை மூழ்கும்
பாகர் அல்லவர்க் கெய்திடா
தவனருள் பவமும்
போக மாற்றிடு தருமமும்
நிகர்வரு புனிதர்க்
காகும் மற்றவன் அருள்நிலை
பாகராம் அவரே.

98

1661 நீயுந் தொல்வினை நீங்கலின்
எம்பிரான் நிலைமை
ஆயுந் தொல்லுணர்
வின்றுவந் தெய்திய தவனே
தாயுந் தந்தையுங் குரவனுங்
கடவுளுந் தவமும்

ஏயுஞ் செல்வமும்
அனையவற் சார்தியா
லென்றான்.

99

(94. சலம் - தீராக் கோபம்.
விலங்கல் ஆகியது -
மலைவடிவாயது.

96. அனற்கிரி -
அக்கினிமலை. அனலகிரி -
அருணாசலம்;
திருவண்ணாமலை.

98. பவமும் போகமாற்றிடு
தருமமும் நிகர்வரு புனிதர் -
இருவினையொப்பு வாய்ந்த
புனிதர். அவன் அருள்நிலை
பாகர் -

சத்திநிபாதத்து உத்தமர். 99.
தொல்வினை - பழைய
இருவினை.
அவனே -

அச்சிவபெருமானே.)

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1661

-----

22. தக்கன் சிவபூசைசெய் படலம் (1662-1673)

1662 மருமலர் அயனிலை வகுப்ப
நாடியே
புரிசுவன் அ·தெனப் புகன்று
தாதைதாள்
பரிவொடு சிறுவிதி பணிந்து
காசியாந்
திருநகர் அதனிடைச் சேறல்
மேயினான். 1

1663 சென்றனன் காசியில் சிறந்த
தொல்மணி
கன்றிகை ஒருபுடை கங்கை

வேலையில்
பொன்றிகழ் செஞ்சடைப்
புனிதற் காலயம்
ஒன்றுமுன் விதித்தனன்
உணர்வு சேர்ந்துளான்.

2

1664 அருளுரு வாகியே அகில
மாவிசுள்

தருவதுங் கொள்வது மாகித்
தாணுவாய்

உருவரு வாகிய ஒப்பில்
பேரொளித்

திருவுரு வென்றினைச்
சிவனுக் காக்கினான்.

3

1665 நாயகன் மொழிதரு நவையில்
ஆகமம்

மேயின முறைதெரி விரத
னாகியே

பாய்புனல் புனைசடைப்
பரமன் தாள்மலர்

ஆயிரம் யாண்டுகா றருச்சித்
தேத்தினான்.

4

1666 அருச்சனை புரிதலும்

அயன்தன் காதலன்

கருத்துறும் அன்பினைக்

கண்டு கண்ணுதல்

பொருக்கென வெளர்ப்படப்

புகழ்ந்து பொன்னுலாந்

திருக்கழல் வணங்கினன்

தெளரவு பெற்றுளான்.

5

1667 அகந்தைய தாகியே ஐய

நின்தனை

இகழ்ந்தனன் என்கணே

எல்லை யில்பவம்

புகுந்தன அவையெலாம்

போக்கி நின்னிடைத்

தகும்பரி சன்பினைத் தருதி

6

யால்என்றான்.

1668 ஆயவை தொலைத்தளித்

தவன்தன் பூசையின்
நேயம தாகியே நிமலன்
தன்கண்
நாயக இயற்கையை நல்கி
வல்லையில்
போயினன் தக்கனும் புனிதன் 7
ஆயினான்.

1669 வேறு

கங்கைச் சடையான்
தனைத்தக்கனக் காசி தன்னில்
அங்கர்ச் சனைசெய்
திடப்போந்துழி அம்பு
யன்மால்
துங்கத் திமையோர்
இறையாவருஞ் சூர மாதர்
சங்கத் தவரு மகவெல்லை
தணந்து போனார். 8

1670 போகுற் றவர்கள்

அனைவோரும் பொருவில்

சீர்த்தி

வாகுற்ற வீரன் சயந்தன்னை

வழுத்தித் தங்கட்

காகுற்ற தொல்லைத்

தலந்தோறும் அடைந்து

மாதோர்

பாகத் தமலன் தனைப்பூசனை 9

பண்ண லுற்றார்.

1671 ஆரா தனைகள்

புரிந்தேஅனை வோரும்

எங்கும்

பேரா துநிற்கும்

பெருமானருள் பெற்று

மெய்யில்

தீராத சின்னங் களுந்தீர்ந்து

சிறந்து தத்த

மூரா கியதோர் பதமேவி

உறைத லுற்றார்.

1672 மேதக்க தக்கன் மகந்தன்னில்
விரைந்து புக்காங்
கேதத் தடிசில்
மிசைந்தேபொருள் யாவும்
ஏற்றுப்
பூதத் தரின்மாய்ந்
தெழுந்தேதம் புரிகள் தோறும்
பேதைத் தொழில்அந்
தணர்யாரும் பெயர்ந்து
போனார்.

11

1673 என்றிங் கிவைகள்
குரவோன்இசைத் திட்டல்
கேளா
நன்றென்று சென்னி
துளக்குற்று நனிம மகிழ்ந்து
குன்றின் சிறைகொய்
தவன்தந்த குரிசில் உள்ளத்
தொன்றுங் கவலை
இலனாகிஅவ் வும்ப

ருற்றான்.

(1. மலர் - இங்குத் தாமரை.
சிறுவிதி - தக்கன்.

காசியாம் திருநகர் - அழகிய
காசிநகர். 2. மணிகன்றிகை -
மணிகர்ணிகை.

3. அகிலம் ஆவிகள் -
உலகினையும் உயிர்களையும்
கொள்வதும் -
அழிப்பதும். திருவுரு ஒன்று -
சிவலிங்கம். 4. நாயகன் -
சிவன்.

தெரி - தெரிந்த. விரதன் -
சிவதீட்சா
விதரத்தினையுடையவன்.

6. பவம் - பாவம். 7.

கணநாயக இயற்கையை -
கணநாதத் தன்மையினை.

8. துங்கத்து - மிகவுயர்ச்சி

வாய்ந்த. சூரமாதர் -

தேவமாதர்.

9. வாகு வலிமை. வீரன் -
வீரபத்திரன்.

10. தீராத சின்னங்கள் -
நீங்காத வடுக்கள்.

12. சூரவோன் - வியாழ
பகவான். குன்றின் சிறை
கொய்தவன்

தந்தசூரிசில் - இந்திர
குமாரனாகிய சயந்தன்.)

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1673

-----

23. கந்த விரதப் படலம் (1674- 1800)

1674 உரைசெறி மகவான்

செம்மல் உம்பரில் இருப்ப

இம்பர்

முரசெறி ஓனை வேந்தன்
முசுகுந்தன் என்னும் வள்ளல்
விரைசெறி நீபத் தண்டார்
வேலவன் விரதம் போற்றித்
திரைசெறி கடற்பா ராண்ட
செயல்முறை விளம்ப
லுற்றாம்.

1

1675 முந்தொரு ஞான்று தன்னில்
முசுகுந்தன் வசிட்டன்
என்னும்
அந்தணன் இருக்கை எய்தி
அடிமுறை பணிந்து
போற்றிக்
கந்தவேள் விரத மெல்லாங்
கட்டுரை பெரியோய் என்ன
மைந்தநீ கேட்டி யென்னா
மற்றவை வழாது
சொல்வான்.

2

1676 எள்ளருஞ் சிறப்பின் மிக்க
எழுவகை வாரந் தன்னுள்
வெள்ளிநாள் விரதந் தானே
விண்ணவர் உலகங் காத்த
வள்ளல்தன் விரத மாகும்
மற்றது புரிந்த மேலோர்
உள்ளமேல் நினைந்த
வெல்லாம் ஒல்லையின்
முடியும் அன்றே.

3

1677 பகிரதன் என்னும் வேந்தன்
படைத்தபா ருலகை
யெல்லாம்
நிகரறு கோரன் என்னும்
நிருதனங் கொருவான்
வெளவ
மகவொடு மனையுந் தானும்
வனத்திடை வல்லை ஏகிப்
புகரவன் தனது முன்போய்த்

தன்குஆஆ புகன்று
நின்றான்.

4

(1. மகவான் செம்மல் -
சயந்தன். இம்பர் -
இவ்வுலகம்.

நீபம் - கடம்பு. வேலவன்
விரதம் - முருகக்
கடவுளுக்குரிய

சஷ்டிவிரதம். 3. எழுவகை
வாரந் தன்னுள் - ஞாயிறு
முதலிய

ஏழு நாட்களில். வெள்ளி
நாள் விரதம் - சுக்கிர வார
விரதம்.

4. கோரன் என்னும் திருதன்
- கோரன் என்னும் அசுரன்.
புகர் - சுக்கிரன்.)

1678 பார்க்கவன் என்னும் ஆசான்
பகீரதன் உரைத்தல் கேளா

வேற்கரன் மகிழு மாற்றால்
வெளடீளிநாள் விரதந்
தன்னை
நோற்குதி மூன்றி யாண்டு
நுங்களுக் கல்லல் செய்த
மூர்க்கனும் முடிவன் நீயே
முழுதுல காள்வை என்றான். 5

1679 நன்றென வினவி மன்னன்
ஞாயிறு முதலாம் நாளில்
ஒன்றெனும் வெளடீளி
முற்றும் உணவினைத்
துறந்து முன்பின்
சென்றிடும் இரண்டு நாளும்
திவாவினில் அடிசில் மாந்தி
இன்றுயில் அதனை நீத்தி
யாண்டுமூன் றளவு
நோற்றான். 6

1680 நோற்றிடும் அளவில் ஐயன்

நுதியுடைச் செவவேல் வந்து
மாற்றலன் உயிரை யுண்டு
வல்லையின் மீண்டு
செல்லப்
போற்றியே பகீர தப்பேர்ப்
புரவலன் தன்னூ ரெய்தி
ஏற்றதொல் லரக பெற்றான்
இன்னுமோர் விரதஞ்
சொல்வாம்.

7

1681 வாரிச மலர்மேல் வந்த
நான்முகன் மதலை யான
நாரத முனிவன் என்போன்
உலத்தகு விரத மாற்றி
ஓரெழு முனிவர் தம்மில்
உயர்ந்திடு பதமும் மேலாஞ்
சீரொடு சிறப்பும் எய்தச்
சிந்தனை செய்தான் அன்றே. 8

1682 நூற்படு கேள்வி சான்ற

நுண்ணிய உணர்வின்
மிக்கோன்

பார்ப்பதி உதவு முன்னோன்
பதமுறை பணிந்து போற்றி
ஏற்புறு முனிவ ரான
எழுவகை யோரில் யானே
மேற்பட விரத மொன்றை
விளம்புதி மேலோய்
என்றான்.

9

1683 முன்னவன் அதததக் கேளா
முமுதருள் புரிந்து நோக்கி
அன்னது பெறுதி திண்ணம்
ஆறுமா முகத்து நம்பி
பொன்னடி வழிபா
டாற்றிப்பொருவில்கார்த்
திகைநாள் நோன்பைப்
பன்னிரு வருடங் காறும்
பரிவுடன் புரிதி என்றான்.

10

1684 நாரதன் வினவி ஈது

நான்புரிந் திடுவன் என்னாப்
பாருல கதனில் வந்து
பரணிநாள் அபரா ணத்தில்
ஓர்பொழு துணவு
கொண்டே ஒப்பில்கார்த்
திகைநாள் தன்னில்
வீரவேல் தடக்கை அண்ணல்
விரதத்தை இயற்ற லுற்றான். 11

1685 தூசொடு கயத்தின் முழ்கித்
துய்யவெண் கலைகள் சுற்றி
ஆசறு நியம முற்றி
ஆன்றமை புலத்த னாகித்
தேசிகன் தனது பாதஞ்
சென்னிமேற் கொண்டு
செவ்வேள்
பூசனை புரிந்திட் டன்னான்
புராணமும் வினவி
னானால்.

(5. ஆசான் - அசுரகுரு.

வெளடீளிநாள்

விரதந்தன்னை மூன்று

யாண்டுநோற்குதி - மூன்று

வருடம் சுக்கிரவார

விரதந்தனை

அனுட்டிக்கக் கடவாய். 6.

வெளடீளி முற்றும் -

வெளடீளிக்கிழமை

முழுவதும். முன்பின்

சென்றிடும் இரண்டு நாளும்

- வியாழனும்

சனியும் ஆகிய இரு

தினங்களிலும். திவாவினில்

- பகலில் மாத்திரம்.

7. ஐயன் - முருகன்.

மாற்றலன் - இங்குக் கோரன்

என்னும் அசுரன்.

8. வாரிச மலர் - தாமரை

மலர். ஓர் எழு முனிவர் -
சத்தவிருடிகள்.

9. பார்ப்பதி - பார்வதி.

முன்னோன் - விநாயகன்.

மேற்பட - உயர்ந்தோனாக.

10. ஆறு மாமுகத்து நம்பி -
சண்முகக்கடவுள்.

கார்த்திகை நாள் நோன்பு -
கார்த்திகை விரதம்.

11. பரணி நாள் - பரணி
நட்சத்திரம். அபராணத்தில் -
பிற்பகலில்.

12. தூசொடு - கட்டிய
ஆடையுடன். கயம் - குளம்.
வெண்கலை - வெளடீளை
வஸ்திரம்.)

1686 கடிப்புனல் அள்ளித்
தன்னோர் கைகவித் துண்டு
முக்காற்

படுத்திடு தருப்பை என்னும்
பாயலிற் சயனஞ் செய்து
மடக்கொடி மாதர் தம்மை
மறலியா மதித்து வள்ளல்
அடித்துணை யுன்னிக்
கங்குல் அவதியு முறங்கா
துற்றான்.

13

1687 அந்தநாள் செல்லப் பின்னர்
உரோகிணி யடைந்த
காலைச்
சந்தியா நியமம் எல்லாஞ்
சடக்கென முடித்துக் கொண்டு
கந்தவேள் செம்பொற்
றண்டைக் காண்முறை
வழிபட் டேத்தி
வந்தமா தவர்க ளோடும்
பாரணம் மகிழ்ந்து
செய்தான்.

14

1688 பாரணம் விதியிற்
செய்தோன் பகற்பொழு
துறங்கு மாயின்
ஆரண மறையோர் தம்மில்
ஐம்பதிற் றிருவர் தம்மைக்
காரண மின்றிக் கொன்ற
கடும்பழி யெய்தும் என்னா
நாரதன் மாயம் வல்லோன்
இமைத்திலன் நயனஞ்
சற்றும்.

15

1689 விழியொடும் இமைகூ
டாமே வெய்யவன் குடபால்
வீழும்
பொழுதள விருந்து மற்றைப்
புறத்துள செயலும் போற்றி
அழிவறு விரதம் இவ்வாறு
ஆறிரு வருட மாற்றி
எழுவகை முனிவோ ருக்கும்

ஏற்றமாம் பதத்தைப்
பெற்றான்.

16

1690 இந்தநல் விரதந் தன்னை
ஈண்டொரு மறையோன்
நோற்று
முந்திய மனுவே யாகி
முழுதுல கதனை ஆண்டான்
அந்தணன் ஒருவன் பின்னும்
அவ்விர தத்தைப் போற்றிச்
சிந்தையின் நினைந்தாங்
கெய்தித் திரிசங்கு வாகி
யுற்றான்.

17

1691 ஈங்கொரு மன்னன் வேடன்
இருவரும் நோற்று வண்மை
தாங்கிய அந்தி மாணே
சந்திமான் என்று பேராய்
வீங்குநீர் உடுத்த பாரை
மேலைநாட் புரந்தார் என்ப
ஆங்கவர் பின்னாள் முத்தி

அடைவது திண்ணம்
அம்மா.

18

1692 இப்படி ஆரல் நாளில்
விரதத்தை இயல்பின்
நோற்று
முப்பு வ னத்தின் வேண்டும்
முறைமையை யடைந்த
நீரார்
மெய்ப்படு தொகையை
யாரே விளம்புவர் ஈதே
யன்றி
ஒப்பரும் விரதம் வேறும்
ஒன்றுள துரைப்பக்
கேண்மோ.

19

1693 வெற்பொடும் அவுணன்
தன்னை வீட்டிய தனிவேற்
செங்கை
அற்புதன் தன்னைப் போற்றி

அமரரும் முனிவர் யாருஞ்
சொற்படு துலையின் திங்கட்
சுக்கில பக்கந் தன்னில்
முற்பக லாதி யாக மூவிரு 20
வைகல் நோற்றார்.

(13. மறலியா மதித்து -
யமனாகக் கருதி. உன்னி -
நினைத்து.

14. பாரணம் - விரத
முடிவில் உண்ணுதல்.

15. ஐம்பதிற்று இருவர் -
நூறுபேர். கடும் பழி -
கொடிய பழி.

16. குடபால் - மேற்கு. ஆறு
இரு வருடம் - பன்னிரண்டு
வருடம்.

17. இந்த நல் விரதம் - நல்ல
இக் கார்த்திகை விரதம்.

19. ஆரல் நாள் - கார்த்திகை

நாள்.

20. வெற்பு - கிரவுஞ்ச
மலை. அவுணன் - தாரகன்.
துலையின் திங்கள் -
ஐப்பசிமாதம். முற்பகல்
ஆதியாக
மூவிரு வைகல் - பிரதமை
முதலாக ஆறுதினம்.)

1694 முந்திய வைக லாதி மூவிரு
நாளுங் காலை
அந்தமில் புனலின் மூழ்கி
ஆடையோ ரிரண்டு தாங்கிச்
சந்தியிற் கடன்கள் செய்து
தம்பவிம் பங்கும் பத்திற்
கந்தனை முறையே பூசை
புரிந்தனர் கங்குற் போதில். 21

1695 நிறைதரு கட்டி கூட்டி

நெய்யினாற் சமைக்கப் பட்ட
குறைதவிர் மோத கத்தைக்
குமரநா யகற்க ருத்திப்
பிறவுள விதியுஞ் செய்து
பிரான்திருப் புகழ்வி னாவி
உறுபுனல் சிறிது மாந்தி
உபவசித் திருந்தார் மாதோ.

22

1696 ஆரண முனிவர் வானோர்
அங்கதன் மற்றை வைகல்
சீரணி முருக வேட்குச்
சிறப்பொடு பூசை யாற்றிப்
பாரணம் விதியிற் செய்தார்
பயிற்றுமில் விரதந் தன்னால்
தாரணி அவுணர் கொண்ட
தம்பதத் தலைமை பெற்றார். 23

1697 என்றிவை குரவன் செப்ப
இறையவன் வினவி எந்தாய்
நன்றிவை புரிவன் என்னா

நனிபெரு வேட்கை யெய்தி
அன்றுதொட் டெண்ணில்
காலம் அவ்விர தங்கள்
ஆற்றிக்
குன்றெறி நுதிவேல் ஐயன்
குரைகழல் உன்னி
நோற்றான்.

24

1698 வேறு

ஆன காலையில் ஆறுமா
முகமுடை அமலன்
கோன வன்தனக்
கருளுவான் மஞ்சைமேல்
கொண்டு
தானை வீரனும் எண்மரும்
இலக்கருஞ் சார
வானு
ளோர்களுங்கணங்களுஞ்
சூழ்வுற வந்தான்.

25

1699 வந்து தோன்றலும் மன்னவர்

மன்னவன் மகிழ்ந்து
கந்த வேளடி பணிந்தனன்
கைதொழுஉப் பரவ
அந்த மில்பகல் விரதங்கள்
ஆற்றினை அதனால்
எந்த நல்வரம் வேண்டினை
அதுபுகல் என்றான்.

26

1700 என்ற காலையில் முசுமுக
முடையவன் எந்தாய்
நன்று பாரெலா மெனதுசெங்
கோலிடை நடப்பான்
வென்றி மொய்ம்பினன்
ஆதியாம் வீரரை யெல்லாம்
ஒன்று கேண்மையின்
துணைவராத் தருதியென்
றுரைத்தான்.

27

1701 மன்னன் இவ்வஆஆ
வேண்டுகோள் வினவுறா

வள்ளல்

அன்ன வாறுனக் குதவுவ

மென்றருள் புரிந்து

மின்னல் வாட்படை

வீரமொய்ம் பன்முதல்

விளம்புந்

துன்னு தானையந்

தலைவரை நோக்கியே

சொல்வான்.

28

1702 நோற்றல் கூடிய முசுகுந்தன்

நும்மினும் எம்பால்

ஏற்ற மேதகும் அன்பினான்

எமுகடற் புவியும்

போற்ற வைகுவான்

நீவிர்கள் ஆங்கவன்

புடைபோய்

ஆற்றல் சான்றிடு

துணைவராய் இருத்திர்என்

றறைந்தான்.

29

(21. தம்பம் - அக்கினி.
பிம்பம் - உருவம். சும்பம் -
கலசம்.

22. கட்டி - வெல்லக்கட்டி.
திருப்புகழ் - அழகிய புகழ்.
வினாவி - கேட்டு. 23.

ஆரணம் - வேதம்.
அதன் மற்றை வைகல் -
அந்தச் சஷ்டியின் மறுதினம்.

24. குரவன் - இங்கு
வசிட்டன். இறையவன் -
முசுகுந்தன்.

25. மஞ்ஞை - மயில்.
தானை வீரன் - வீரவாகு.

26. அந்தமில் பகல் -
அளவற்றகாலம்.

27. முசுமுகமுடையவன் -
குரங்கின்
முகத்தினையுடைய

முசுகுந்த மன்னன்.

29. நோற்றல் கூடிய - சஷ்டி
விரதத்தை நோற்று
முற்றுப்பெற்ற.)

30

1703 வேறு

முமுதருட் புரிதருங்
கடவுள்சொல் வினவியே
முடிவ தில்லாச்
செழுமதித் தண்குடைச்
சூர்குலந் தனையடுந் திறலி
னேங்கள்
பழிபடப் பானுவின்
வழிவருஞ் சிறுமகன் பாங்க
ராகி
இழிதொழில் புரிகிலோ
மெனமறுத் துரைசெய்தார்
யாரும்வீரர்.

1704 ஞானநா யகனவர்

மொழிதனைத் தேர்ந்துநம்
முரைம றுத்தீர்
ஆனதோர் பான்மையால்
நீவிர்மா னுடவராய் அவனி
மன்னன்
சேனையா கிப்புறம்
போற்றியே பற்பகற் சேர்தீர்
பின்னர்
வானுளோர் புகழுவே
நோற்றுநம் பக்கலில் வருதி 31
ரென்றான்.

1705 ஐயன்வான் மொழியினால்
வீரமொய்ம் புடையவ னாதி
யானோர்
மையல்மா னுடவராய்த்
தொல்லைநா ளுடையதோர்
வன்மை நீங்கி
மெய்யெலாம் வியர்வுறப்
பதைபதைத் தேங்கியே

விழும மிக்குப்
பொய்யரேம் பிழைபொறுத்
தருடியா லென்றுபொன்
னடிப ணிந்தார்.

32

1706 கமலமார் செய்யசே
வடியின்மேற் றாழ்ந்துகை
தொழுது போற்றிக்
குமரவேள் விடைதனைப்
பெற்றுமா னவரெலாங்
கொற்ற மன்னன்
தமர்களாய் ஒழுகினார்
நேமியம் படையுடைத் தரும
மூர்த்தி
அமரர்கோன் இளவலாய்
ஆங்கவன் பின்செலும்
அமைதி யேபோல்.

33

1707 ஆயதோர் காலையின்
முசுமுகத் திறையவன்

ஆடல் வேற்கை
நாயகன் பொற்பதம்
வந்தியா நிற்பநல் லருள்பு
ரிந்தே
பாயபொன் சுடர்மணித்
தோகையம் புரவியும்
படைக ளாகும்
மாயிரும் பூதருந் தானும்அந்
நிலைதனில் மறைத
லுற்றான்.

34

1707 வேறு

மறைந்தனன் குமரன் ஏக
மன்னவன் மகிழ்ச்சி
கொண்டு
சிறந்திடு கருவூர் என்னுந்
திருநகர் அரசின் மேவி
அறந்தரு மாட வீதி
அளப்பில புரிவித் தாங்கே
நிறைந்திடு வீரர் தம்மை

நிலைபெற இருத்தி னானே.

35

1709 ஆயவர் தங்கட் கெல்லாம்
அரும்பெறல் ஆக்க முள்ள
தேயமுங் கரிதேர் வாசித்
திரள்களும் வரிசை முற்றுந்
தூயபல் சனங்க ளாகுந்
தொகுதியும் உதவித் தண்ட
நாயக முதல்வ ராக
நல்கினன் ஞால மன்னன்.

36

1710 அன்னதோர் காலந் தன்னில்
அரம்பையர் அவனி
யாளும்
மன்னவர் தம்பால் தோன்றி
வளர்தலும் வாகை
மொய்ம்பின்
முன்னவன் முதலோர்க்
கெல்லாம் முசுகுந்த
வேந்தன் அந்தக்

கன்னியர் தம்மைக் கூவிக்
கடிமணம் இயற்று வித்தான்.

37

(30. சூர்குலம் -

சூரபன்மனுடைய குலம்.

பானுவின் வழிவரு சிறு

மகன் - சூரியகுலத்தில்

தோன்றிய முசுகுந்தன்.

31. ஞான நாயகன் - முருகக்

கடவுள். 33. மானவர் - வீரர்.

தமர் - நண்பர். அமரர்கோன்

இளவல் - உபேந்திரன்.

35. வீரர்தம்மை - நவவீரர்

ஆதியரை.

37. வாகை மொய்ம்பின்

முன்னவன் -

வீரவாகுதேவன்.)

1711 அந்தமில் வன்மை சான்ற

ஆடலம் புயத்தோன் புட்ப

கந்தியென் றுரைபெற் றுள்ள
கன்னிகை தன்னை வேட்டுச்
சிந்தையின் மகிழ்வால்
சேர்ந்து சித்திர வல்லி
யென்னும்
பைந்தொடி தன்னை
அன்பால் பயந்தனன் பதும
மின்போல்.

38

1712 அத்தகு பொழுதில் பன்னை
அனகனே சனகன் என்னும்
புத்திரர் தம்மை நல்கிப்
புவனியாள் முசுகுந் தற்குச்
சித்திர வல்லி யென்னுஞ்
சீர்கெழு புதல்வி தன்னை
மெய்த்தகு வதுவை நீரால்
விதிமுறை வழாமல்
ஈந்தான்.

39

1713 ஏனைய வீரர் தாமும்

இயல்புளி வழாமல் வேட்ட
தேனிவர் குழலா ரோடுஞ்
சிறந்தஇல் வாழ்க்கை
போற்றிப்
பானலங் குதலைச்
செவ்வாய்ப் பாலரை நீல
வேற்கண்
மானனை யாரை நல்கி
மனுசுலத் தொன்றி உற்றார்.

40

1714 சித்திர வல்லி யென்னுஞ்
சீருடைச் செல்வி ஆங்கோர்
தத்தையை வளர்த்த லோடுந்
தண்டகத் தருமன் தேவி
அத்தனிக் கிளியை வெக
ஆங்கவன் தூதர் போந்து
கைத்தலத் ததனைப் பற்றிக்
கடிதினில் கொடுபோய்
ஈந்தார்.

41

1715 அவ்வழி கிள்ளை காணாள்
ஆயிழை அயர்த லோடும்
எவ்வழி போயிற் றோவென்
றிறையவன் உலகின் நாடி
மைவழி கின்ற மேனி
மறலிதன் துணைவி யானாள்
கைவழி அமருந் தன்மை
கதுமென உணர்ந்தான்
அன்றே.

42

1716 பூதலம் புரந்த செங்கோல்
புரவலன் வீர மொய்ம்பன்
ஆதியர் தம்மைக் கூவி
அங்ஙனந் தூண்ட
அன்னோர்
ஏதமில் கரிதேர் வாசி
எல்லையின் மறவர் சுற்ற
மேதியங் கடவுள் மூதூர்
விரைந்துபோய் வளைந்து
கொண்டார்.

1717 தன்னகர் வளைத லோடுந்
 தருமன்வந் தேற்ற காலை
 அன்னவ னொடுபோர்
 செய்தே அடுமுரண்
 தொலைச்சி யம்பொன்
 வன்னமென் கிள்ளை
 தன்னை வாங்கினர் மீண்டு
 தங்கண்
 மின்னுள மகிழ நல்கி
 வேந்தற்கு விசயஞ்
 செய்தார்.

1718 சித்திர வல்லி பின்னர்ச்
 சீர்கெழு சூல்கொண் டுற்று
 மெய்த்தகு பலங்காய்
 வேண்டிய வேண்டினள்
 வினவ லோடு
 முத்தணி அலங்கல்

திண்டோள் முசுகுந்த
னதுகொண் டேக
அத்திரு மலைநன்னாட்டுக்
களப்பிலோர் தம்மை
உய்த்தான்.

45

1719 மஞ்சுகூழ் மலைநா டுள்ளார்
மன்னவர் மன்னன் ஆணைக்
கஞ்சலர் இகழ்த லோடும்
ஆடலம் புயனு மேனைச்
செஞ்சிலை வீரர் தாமுஞ்
சென்றனர் அந்நாட் டுள்ள
வெஞ்சுர மீரொன் பானும்
வென்றொரு பகலின்
மீண்டார்.

46

(38. பதுமமின்போல் -

திருமகளைப் போல.

41. தந்தை - கிளி. தருமன்

தேவி - எமனுடைய

மனைவி.

42. மை - கருமை. மறலி -
எமன். 43. மேதி - எருமை.
மேதியங்கடவுள் மூதூர் -
எமலோகம். 45. சூல் -
கருப்பம்.
பலங்காய் - பழங்களையும்
காய்களையும்.
46. சுரம் ஈர் ஒன்பான் -
பதினெண் சுரங்கள். சுரம் -
ஊர்.)

1720

பூண்டிடு கழற்கால் வீரர்
பொற்புறு புதல்வி யானாள்
வேண்டிய தீய பைங்காய்
வியத்தக நல்கிப் பின்னர்
ஈண்டுள தரணி யெல்லாம்
ஏகியே திறைகொண்
டெங்கும்
ஆண்டைய மன்னன்

கோலும் ஆணையும் நடக்கச்
செய்தார்.

47

1721 கருமுதிர் கின்ற காமர் கற்பக
வல்லி யன்னாள்
எரிகிளர் அங்கி வன்மன்
என்பதோர் குமரன் தன்னை
அரியதோர் தவத்தின் சீரால்
அளித்தனள் அதனைக்
கண்டு

பெரிதுள மகிழ்ந்து மன்னன்
பேரர சாட்சி செய்தான்.

48

1722 வேறு

அன்ன காலையில்
வலாசுரன் என்பதோ
ரவுணன்
பன்னெ டும்பெருஞ்
சேனையுந் தானுமாய்ப்
படர்ந்து
பொன்னி னாட்டினைச்

சுற்றியே அடர்த்தலும்
புலவோர்
மன்னர் மன்னவன்
அவனுடன் சிலபகல்
மலைந்தான்.

49

1723 நிருதர் போற்றிய வலாசுரன்
தன்னொடு சேர்ந்து
பொருது வென்றிலன்
ஆதலால் பூதலம் புரக்குங்
குருதி வேற்படை முசுகுந்த
மன்னனைக் கூவி
வருதி யென்றொரு தூதனை
விடுத்தனன் மகவான்.

50

1724 ஏய தூதுவன் இருநிலம்
புக்கனன் இமையோர்
நாய கன்பணி உரைத்தலும்
நன்றென வினவி
மாயி ருந்திறல் வீரர்தம்
படையொடும் வான்மேற்

போயி னான்முசு குந்தனென்
றுரைபெறும் புகழோன். 51

1725 போன மன்னவன் புரந்தரன்
பொன்னடி வணங்கித்
தானை விண்ணவர்க்
கதிபனாந் தலைமையைத்
தாங்கி
மானி னங்கள்மேல்
மடங்கல்சென் றென்னவல்
அவுணர்
சேனை யங்கடல் யாவையும்
இமைப்பினில் செறுத்தான். 52

1726 சுற்று நிற்புறும் அவுணராஞ்
சூழ்பெரும் பௌவம்
வற்று கின்றுழி வலாசுரன்
தன்னொடு மகவான்
செற்ற நீரொடு சிலபகல்
நின்றுபோர் செய்து

கொற்ற மார்குலி சத்தினால் 53
அவனுயிர் குடித்தான்.

1727 மன்னு தொல்புகழ்
வலனுயிர் கோறலால்
வலாரி
என்ன வோர்பெயர்
பெற்றனன் வாகையும்
எய்திக்
கொன்னு னைப்படை
முசுகுந்த வேந்தனைக்
கொண்டு
பொன்ன கர்த்திருக்
கோயிலில் புரந்தரன்
புகுந்தான்.

54

1728 காய்ந்த மாற்றலர் தம்வலி
கடந்தெனைக் ககன
வேந்த னாக்கினை வீரமும்
மேதகு புகழும்

ஈந்தெ னக்குநற் றுணைவனு
மாயினை இதனால்
ஆந்த ரங்கமாஞ் சுற்றம்நீ
அல்லையோ வென்றான்.

55

(47. தீய பைங்காய் - இனிய
பலாப்பழம்.

49. பொன்னின் நாடு -
சுவர்க்கம். 53. குலிசம் -
வச்சிராயுதம்.

55. ஆந்தரங்கம் -
அந்தரங்கம்; நெருங்கிய
நண்பு.)

1

1729 என்று மன்னனை நோக்கியே
முகமன்கள் இயம்பிக்
குன்று போலுயர் தன்பெருங்
கோயிலுட் கொடுபோய்
மன்றல் மாண்புன லாடியே
மணிக்கலை புனைந்து

சென்று மால்தொழுந்
தேவனைப் பூசனை
செய்தான்.

56

1730 எயிலை யங்கெரி யூட்டிய
கண்ணுதல் இமைய
மயிலும் மைந்தலும்
ஒருபுடை மகிழ்வுடன்
மேவக்
கயிலை யின்கணை
அமர்தல்போல் இருத்தலுங்
கண்டான்
பயிலும் அன்புடை
மன்னவன் பரவச மானான். 57

1731 ஆடி னான்தொழு
தேத்தினான் அடிகளை
முடிமேற்
சூடி னான்உள முருகினான்
துள்ளினான் சுருதி

பாடி னான்கரங்
கொட்டினான் பகரொணா
உவகை
கூடி னான்மொழி
குழறினான் பொடிப்புமெய் 58
கொண்டான்.

1732 சிறந்த வெளடீளியங்
கிரியின்மேற் கண்ணுதற்
செல்வன்
உறைந்த இப்பெருங்
கோலத்தைக் கண்டுகண்
டுளத்தே
நிறைந்த மாமகிழ்
வெய்தியே இருந்தனன்
நெடுநாள்
மறந்த னன்கொலோ
பிறப்பினான் மயங்கியே
என்றான்.

1733 ஓவி லாமலே ஒருபொருள்
போற்றுவான் உன்னி
மேவு கின்றவன் அவசமாய்
விழிதுயின் றதுபோல்
மாவின் மாமுகம் வாங்கியும்
மயங்கிய மன்னன்
தேவ தேவனை நோக்கியே
தொழுதிவை செப்பும்.

60

1734 வேறு

ஏகனே போற்றி யார்க்கும்
ஈசனே போற்றி அம்மை
பாகனே போற்றி மேலாம்
பரஞ்சுடர் உருவே போற்றி
மேகமார் களனே போற்றி
விடைமிசை வருவாய்
போற்றி
மோகமார் தக்கன் வேள்வி
முடித்திடு முதல்வா போற்றி. 61

1735 அம்புயா சனன்மால்
இன்னும் அளப்பருந்
திறத்தாய் போற்றி
நம்பனே போற்றி எங்கள்
நாதனே போற்றி கோதில்
செம்பொனே மணியே
போற்றி சிவபெரு மானே
போற்றி
எம்பிரான் போற்றி முக்கண்
இறைவனே போற்றி
போற்றி.

62

1736 பொங்கரா வணிக ளாகப்
புனைதரு புனிதா போற்றி
அங்கரா கத்திற் பூதி
அணிந்திடும் ஆதி போற்றி
வெங்கரா சலத்தின்
வன்றோல் வியப்யும்
போர்த்தாய் போற்றி
சங்கரா பரமா போற்றி

(56. முகமன் - உபசார
வார்த்தைகள்.

57. கண்ணுதல் இமைய
மயிலும் மைந்தனும் -

இது

சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியினைக்
குறிப்பது.

60. மாவின் மாமுகம் -
குரங்கின் முகம்.

61. மேகமார்களனே -
நீலகண்டனே.

63. பொங்கு - சீறு.

அங்கராகத்தில் - பூசும்
பரிமணத்திரவியத்தைப்
போல.

பூதி - விபூதி. கராசலம் -
யானை.)

1737 முன்னெனும் பொருளுக்
கெல்லாம் முன்னவா
போற்றி முப்பால்
மன்னுயிர்க் குயிரே போற்றி
மறைகளின் முடிவே
போற்றி
என்னைமுன் வலிந்தாட்
கொண்டே இருநிலம்
விடுத்தாய் போற்றி
நின்னுருக் காட்டி யென்னை
நினைப்பித்த நித்தா போற்றி.

1738 எவ்வெவர் தம்மை யேனும்
யாவரே எனினும் போற்றின்
அவ்வவ ரிடமாகக்
கொண்டே அவர்க்கருள்
தருவாய் போற்றி
மெய்வரு தெளர்வில்
உன்னை வெளர்ப்பட
உணர்ந்து னோர்க்குத்

தெய்வத போக முத்தி
சிறப்பொடு தருவாய்
போற்றி.

65

1739 அம்புய மலர்மேல்
அண்ணல் அச்சுத னாதி
வானோர்
தம்பதம் எமக்கு நல்குந்
தற்பரா என்றே யாரும்
நம்புறு பொருட்டால் வேதம்
நவின்றிட அடைந்தோர்க்
கெல்லா
உம்பதம் பதமும் ஈயும்
உலகுடை முதல்வா
போற்றி.

66

1740 உறைதரும் அமரர் யாரும்
உழையராய்ச் சூழ நாப்பண்
மறைபயில் பெரியோ ருற்று
வழிபட இருந்தாய் போற்றி

அறுவகை ஐந்தும் ஆறு
மாகிய வரைப்பின் மேலாம்
இறைவனே போற்றி
என்பிழை பொறுத்தி
என்றான்.

67

1741 இவைமுசு குந்தன் கூற
எம்பிரான் கருணை செய்தே
இவன்முகந் தன்னை
நோக்கி ஆழியான்
அளப்பில் காலம்
உவகையால் வழிபா டாற்றி
உம்பர்கோன் இடத்தில்
வைத்தான்
புவிதனிற் கொடுபோய்
நம்மைப் பூசனை புரிதி
என்றான்.

68

1742 என்றிவை முக்கண் மூர்த்தி
இந்திரன் கேளா வண்ணம்

நன்றருள் புரி லோடும்
நனிபெரு மகிழ்ச்சி யெய்தி
உன்றிரு வுளமீ தாயின்
உய்த்தனன் அடியேன்
என்னா
வென்றிகொள் மன்னர்
மன்னன் விம்மித னாகி
யுற்றான்.

69

1743 இந்திரன் அமலன் பசை
இவ்வழி முடித்த பின்னர்ச்
செந்தழல் ஓம்பி ஏனைச்
செய்கடன் புரிந்து வேறோர்
மந்திரம் புகுந்து தேனு
வருகென வல்லை கூவி
வெந்திறல் மன்னற் கந்நாள்
விருந்துசெய் வித்தான்
அன்றே.

70

1744 விருந்துசெய் வித்த பின்னர்
விசித்திரக் கலையும் பூணுந்

தெரிந்திடு மணியும் முத்தும்
தெய்வதப் படையும் மற்றும்
பரிந்துடன் உதவி இன்னும்
வேண்டுவ பகர்தி என்னப்
புரந்தரன் அருள லோடும்
புரவலன் இதனைச்
சொல்வான்.

71

1745 ஏவருந் தெரிதல் தேற்றா
திருந்திடும் இமையா
முக்கட்

பாவையோர் பாகன்
தன்னைப் பரிவொடு

கொடுத்தி ஐய

பூவுல கதனின் யான்போய்ப்

பூசனை புரிதற் கென்னத்

தேவர்கள் முதல்வன் கேளா

இனையன செப்ப லுற்றான். 72

(64. முப்பால் மன்னுயிர் -

விஞ்ஞானகலர்,
பிரளயாகலர், சகலர்
என்னும் மூவகை
ஆன்மாக்கள்.

67. அறுவகை ஐந்தும்
ஆறும் - முப்பத்தாறு
தத்துவங்கள்.

68. ஆழியான் - திருமால்.

70. செந்தழல் ஓம்பி -
அக்கினி காரியம் செய்து.

ஏனைச் செய்கடன் -
சண்டேசுவரர் பூசை
முதலியன.

மந்திரம் - மாளிகை. தேனு -
காமதேனு.

72. இமையாமுக்கண்
பாவையோர் பாகன்
தன்னை - இங்குச்
சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி.)

1746 உந்தியால் உலகைத் தந்த
ஒருதனி முதல்வன் முன்னம்
மைந்தர்தாம் இன்மை யாலே
மன்னுயிர்த் தொகுதிக்
கெல்லாந்
தந்தையாய் இருந்த
தங்கோன் சரணமே அரண
மென்னாச்
சிந்தைசெய் தூழி காலஞ்
செய்தவம் இயற்றி
யிட்டான்.

1747 தவமுழந் திருந்த காலைச்
சாரதப் புணரி சுற்றக்
கவுரியுந் தானும் ஐயன்
கரணையால் வந்து
தோன்றப்
புவிதனை அளந்த மாயோன்
பொள்ளென எழுந்து

போற்றிச்

சிவனடி வணக்கஞ் செய்து

செங்கையால் தொழுது

74

நின்றான்.

1748 வேறு

மாதொரு பாகன்

மகிழ்ந்தருள் செய்து

நீதவ மாற்றி நெடும்பகல்

நின்றாய்

ஏதிவண் வேண்டும்

இயம்புதி யென்னச்

சீதரன் இன்னன செப்புத

லுற்றான்.

75

1749 அந்தமில் ஆயுவும் ஆருயிர்

காப்புஞ்

செந்திரு வோடுறை

செல்வமும் ஈந்தாய்

மைந்தனி லாமல்

வருந்தினன் எந்தாய்
தந்தரு ளாய்தமி யேற்கினி
என்றான்.

76

1750 குன்றிஆஆ ஆற்றிடு
கோன்இவை செப்ப
நன்றென வேநகை யாநவை
இல்லா
ஒன்றொரு செம்மல்
உனக்குத வுற்றாம்
என்றருள் செய்தனன்
யாரினும் மேலோன்.

77

1751 கழையிசை போற்று
கருங்கடல் வண்ணன்
முழுதுல கீன்றிடு முற்றிழை
பாதந்
தொழுதிலன் நின்று
துதித்திலன் அன்பால்
வழிபடு நீரின் வணங்கிலன்
மாதோ.

1752 வேறு

முறையி னால்தனக்
 கிளையவள் என்றே
 முன்னி னன்கொலோ
 மூலமும் நடுவும்
 இறுதி யும்மிலாப் பரமனுக்
 கெம்போல்
 இவளு மோர்சத்தி
 யெனநினைந் தனனோ
 மறுவி லாமலை மகளென
 உளத்தே
 மதித்த னன்கொலோ
 மாயவன் கருத்தை
 அறிகி லேம்உமை
 யம்மையாற் சிறிதும்
 அன்பு செய்திலன்
 முன்புசெய் வினையால்.

(73. உந்தியால்

உலகைத்தந்த ஒருதனி

முதல்வன் - திருமால்.

75. நெடும்பகல் - அளவற்ற

காலம். சீதரன் - திருமால்.

77. குன்றினை ஆற்றிடு -

கோவார்த்தன மலையைக்

குடையாக ஏந்திய.

செம்மல் - ஆண்மகன்.

78. கழை - வேயங்குழல்.

உலகீன்றிடு முற்றிழை -

உமாதேவியார்.

79. நினைந்தனனோ, ஓ:

ஐயவினா.)

80

1753 ஆன்ற ஐம்புலன் ஒருவழிப்

படுத்தி

ஆர்வம் வேரறுத்

தையமொன் றின்றி

ஊன்தி ரிந்திடி னுந்நிலை

திரியா
உண்மை யேபிடித்
துலங்கண் முழுதும்
ஈன்ற வெம்பெரு மாட்டியை
நீக்கி
எம்பி ரானையே வழிபடும்
இயற்கை
மூன்று தாளுடை ஒருவனுக்
கல்லால்
ஏனை யோர்களால்
முடியுமோ முடியா.

1754 அன்ன காலையில் எம்பெரு
மாட்டி
ஆழி யம்படை அண்ணலை
நோக்கி
என்னை நீயிவண் அவமதித்
தனையால்
எம்பி ராற்குநீ அன்புளன்
அன்றால்

முன்ன நீபெறு மதலையும்
ஐயன்
முனிவின் ஒல்லையின்
முடிந்திட என்னாப்
பன்ன ருங்கொடு
மொழிதனை இயம்பிப்
பராப ரன்தனை நோக்கியே
பகர்வான்.

81

1755 ஆன தோர்பரப் பிரமமும்
யானே
அல்ல தில்லையென்
றறிவிலாப் பேதை
மானு டப்பெரும் பசுக்களை
யெல்லாம்
மருட்டி யேதிரி வஞ்சகன்
முன்னம்
ஞான நீரினார் அறிவினால்
அன்றி
நணுகு றாதநீ அணுகிநிற்

பதுவோ

ஊனு லாவிய உயிரினுக்

குயிராம்

ஒருவ செல்லுதும் வருகென

உரைத்தாள்.

82

1756 இன்ன வாறுரைத் தெம்பெரு

மாட்டி

எம்பி ரான்தனைக்

கொண்டுபோ மளவில்

அன்ன தன்மைகண் டச்சுதக்

கடவுள்

அலக்கண் எய்தியே

அச்சமுற் றயர்ந்து

தன்னு ளந்தடு மாறிமெய்

பனித்துத்

தளர்ந்து நேமயந் தண்கரைக்

கணித்தாய்

மன்னு பல்பொருட்

கலந்தனைக் கவிழ்த்த

வணிக னாமென
வருந்தினன் மாதோ.

83

1757 அம்மை தன்பொருட்
டால்இடை யூறிங்
கடைந்த தென்றுமால்
அகந்தனில் உன்னி
எம்மை யாளுடை
இறையவன் தனையும்
இறைவி தன்னையும்
இளங்கும ரனையும்
மெய்மை சேர்வடி வாகஆங்
கமைத்து
வேத வாகம விதிமுறை
வழாமற்
பொய்மை தீர்ந்திடும்
அன்பினாற் பூசை
புரிந்து பின்னரும்
வருந்தியே நோற்றான்.

84

(80. மூன்றுதாளுடை
ஒருவன் - பிருங்கிமுனிவன்.
81. ஐயன் - இறைவன்.
முனிவின் - கோபத்தால்.
84. இறையவன் தனையும்
இறைவி தன்னையும்
இளங்குமரனையும்
மெய்மை சேர்வடிவு - இது
சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி
உருவம்.)

1758

வேறு
அனைய தன்மையால்
ஆண்டுபல் லாயிர கோடி
புனித னாகியே நோற்றனன்
அதுகண்டு புழுங்கி
முனிவ ராயுளோர்
இன்னமும் வருகிலன்
முதல்வன்

இனிய ருந்தவஞ் செய்பவர்
இல்லையால் என்றார்.

85

1759 அந்த வெல்லையில்
சத்தியுஞ் சிவமுமாய்
அனைத்தும்
வந்தி டும்பரி சளித்தவர்
இருவரும் வரலுஞ்
சிந்தை யின்மகிழ்
வெய்தியே அம்மைசே
வடியின்
முந்தி யோடியே
வணங்கினன் முழுதொருங்
குணர்ந்தோன்.

86

1760 இறைவி தாள்மலர்
பணிந்தபின் எம்பிரான்
பதமும்
முறையி னாற்பணிந்
திருவர்தஞ் சீர்த்திகள்

முழுதும்
மறையின் வாய்மையால்
பன்முறை யால்வழுத்
துதலும்
நிறையும் நல்லருள்
புரிந்தனன் தனக்குநே
ரிலாதான்.

87

1761 மாது நீயிவற் கருள்புரி
யென்னஅம் மாது
சீத ரன்தனை நோக்கியே
நம்பெருந் தேவன்
ஓதும் வாய்மையும்
யான்முனிந் துரைத்திடும்
உரையும்
பேதி யாவினி யாவரே
அன்னவை பெயர்ப்பார்.

88

1762 எங்கள் நாயகன் விழிபொழி
அங்கியால் இறந்து

துங்க மேன்மைபோய்ப்
பின்முறை முன்புபோல்
தோன்றி

உங்குன் மாமகன்

இருக்கவென் றுரைத்தனள்

உமையாள்

அங்க தாகவென் றருளியே 89

மறைந்தனன் ஐயன்.

1763 அம்மை தன்னுடன்

எம்பிரான் மறைதலும்

அண்ணல்

விம்மி தத்தொடு தன்பதி

புகுந்துவீற் றிருப்ப

மைம்ம லிந்திடு

மெய்யுடைக் காமவேள்

வாரா

இம்மெ னக்கடி துதித்தனன்

அவன்மனத் திடையே.

1764 வேறு

வந்திடுங் காமவேள்
வடிவுடைக் காளையாய்க்
கந்தமார் பூங்கணை
கன்னல்விற் கைகொடே
மைந்தரா னோர்களும்
மாதருங் காமமேற்
புந்திவைத் திடும்வகை
போர்புரிந் துலவினான்.

91

1765 தண்ணிழற் குடையெனச்

சசிபடைத் துடையவன்
எண்ணமற் றொருபகல்
யார்க்குமே லாகிய
கண்ணுதற் பகவன்மேற்
கணைமலர் சிதறியே
துண்ணெனத் துகளதாய்த்
தொலைதலுற் றானரோ.

92

1766 பூழியாய் மாண்டுளான்

பொருவிலா நல்லருள்
ஆழியான் ஆணையால்
அருவொடே உருவமாய்
வாழிசேர் தொல்லைநாள்
வளனொடு மன்னினான்
சூழிமால் கிரிதருந்
தோகைசொல் தவறுமோ.

93

(90. அவன் மனத்திடை -
திருமால் மனத்தினின்றும்.)

91. பூங்கணை -

மலர்க்கணை. கன்னல் வில் -
கரும்புவில்.

92. சசி - சந்திரன். 93.

நல்லருள் ஆழியான் -
சிவபெருமான் -

சிவபெருமான். சூழிமால்கிரி
- சிகரங்களையுடைய
பெரிய இமயமலை.)

1767 நிற்பமற் றித்திறம்

நேமியான் முன்னைநாள்
அற்புடன் வழிபடும்
அமலையைக் குமரனைத்
தற்பரக் கடவுளைத்
தனதுமார் பிற்கொடே
பற்பகல் பணியின்மேல்
பாற்கடல் துஞ்சினான்.

94

1768 நீடவே துயிலுமால்

நெட்டுயிர்ப் பசைவினால்
பீடுசேர் நாகணைப்
பேருயிர்ப் பசைவினால்
பாடுசூழ் தெண்டிரைப்
பாற்கடல் அசைவினால்
ஆடியே வைகினார்
அலகிலா ஆடலார்.

95

1769 அன்னதோர் அமைதியில்

அசுரசேனைக்கெலாம்

மன்னனாய் உற்றுளான்
வாற்கலி என்பவன்
என்னைவா னவரொடும்
ஈடழித் தமர்தனில்
முன்னைநாள் வென்றனன் 96
முடிவிலா மொய்ம்பினால்.

1770 அத்திறங் கண்டுநான்
அமரரோ டேகியே
பத்தநூற் றுத்தலைப்
பாந்தள்மேல்
துயில்கொளுஞ்
சுத்தனைப் போற்றியே
தொழுதுவாற் கலியினால்
எய்த்தனம் காத்தியால்
எம்மைநீ என்றனன்.

97

1771 நஞ்சுபில் கெயிறுடை
நாகமாம் பள்ளிமேல்
துஞ்சும்வா லறிவினான்

துயிலைவிட் டேயெழீஇ
அஞ்சலீர் உங்களுக்
கல்லலே ஆற்றிய
வஞ்சனா ருயிர்தனை
வல்லையுண் டிடுதுமால்.

98

1772 என்றுதன் கையமைத்
தேழொடே முலகமுண்
டன்றொரா லிலையின்மேல்
அறிதுயில் மேவிய
மன்றலந் தண்டுழாய்
மாலைசூழ் மவுலியான்
ஒன்றுபே ரன்பினால்
ஒன்றெனக் குரைசெய்தான்.

99

1773 பார்த்தியா லெனதெனும்
பைம்பொன்மார் பத்திடை
மூர்த்தியாய் வைகிய
முதல்வியைக் குமரனைத்
தீர்த்தனைப் பூசனை

செய்துநின் தீவினை
ஆர்த்திநீங் குதியெனா
ஆதரத் தருளினான்.

100

1774 அன்னவா றருள்செய்தே
அனையர்மு வோரையும்
பொன்னுலா மார்பினும்
பொள்ளென வாங்கியே
என்னதா கியகரத் தீந்தனன்
ஈதலுஞ்
சென்னிமேல் தாங்கினன்
மாதவத் திண்மையால்.

101

(95. பாடு - பக்கங்களில்.

98. வாலறிவினான் -

தூயவறிவினையுடைய
திருமால்.

100. தீர்த்தன - பரிசுத்தன்.

தீவினையார்த்தி -

தீவினையாலாகும்

துன்பத்தை.

101. அனையர்
மூவோரையும் -
சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை.)

1775 வேறு

அங்கதற்பின் முறையாக
அச்சதன்பாற் கடல்அகன்று
நங்குமுடுவெ லாஞ்சூழ
நாவலந்தீ வகத்தணுகி
எங்கள்பிரான்
அருள்நடஞ்செய்
எல்லையிலாத் தில்லைதனில்
துங்கமணி மன்றுதனைத்
தொழுதுபர வசமானான்.

102

1776 செல்லரிய பரவசமாய்த்

திருமுன்னே
வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொல்லைதனில்
அறிவிழந்து துணைவிழிகள்

புனல்பெருகப்
பல்லுயிர்க்கும் உயிராகும்
பரமசிவ பூரணத்தின்
எல்லைதனில் புக்கமுந்தி
எழுந்திலன்ஈ ரிருதிங்கள்.

103

1777 இத்திறத்தால் அவசமதாய்
ஈறுமுதல் நடுவுமிலா
அத்தனது திருவடிகீழ்
அடங்கியே ஆணையினால்
மெய்த்துரியங் கடந்தவுயிர்
மீண்டுசாக் கிரத்தடையத்
தத்துவமெய்
யுணர்ச்சியெலாந்
தலைத்தலைவந்
தீண்டினவால்.

104

1778 கண்டுயில்வான்
எழுந்ததெனக் கதுமெனமா
யோன்எழுந்து

புண்டரிகப் பதந்தொழுது
போற்றிசெய்து புறத்தேகித்
தெண்டிரைசூழ் புவிக்கரசு
செலுதியவாற் கலியுடனே
மண்டுபெருஞ் சமர்செய்து
வல்லைதனில்
உயிர்உண்டான்.

105

1779 வாற்கலிதன் உயிருண்டு
வாகைபுனைந் தேதிருமால்
சீர்க்கருணை நெறியதனால்
தேருக்கும் என்றனக்கும்
ஏற்கும்வகை விடையுதவி
இம்மெனவே மறைந்தேகிப்
பாற்கடலில்
பணியணைமேற்
பண்டுபோல்
கண்வளர்ந்தான்.

106

1780 தேவர்குழாத் தொடுமீண்டு

சிறந்திடும்இத் துறக்கத்தில்
ஆவலுடன் வந்தேயான்
அன்றுமுதல் இன்றளவும்
பூவைநிறங்
கொண்டபுத்தேள்
பொன்மார்பில் வீற்றிருந்த
மூவரையும் அருச்சித்தேன்
முதுமறைநூல்
விதிமுறையால்.

107

1781 மன்னர்க்கு மன்னவநீ
வழிபடுதல் காரணமாத்
தன்னொப்பி லாதாரைத்
தருகென்றாய் தந்திடுவ
தென்னிச்சை யன்றேமால்
இசைவுனக்குண் டாமாகில்
பின்னைத்தந் திடுவனெனப்
பெருந்தகையோன்
பேசினனால்.

108

1782 பேசுதலும் முசுகுந்தன்
பெயர்ந்துபாற்
கடலிடைபோய்க்
கேசவனை அடிவணங்கிக்
கிட்டிநின்று வேண்டுதலும்
வாசவன்தன் இடந்தன்னில்
வைத்திடும்நம்
முயிர்க்குயிரைப்
பூசனைசெய் கொடுபோந்து
பூதலத்தி னிடையென்றான்.

109

1783 நன்றெனவே
இசைவுகொண்டு நாரணனை
விடைகொண்டு
சென்றுபுரந் தரற்குரைப்பச்
சிந்தைதளர்ந் தேயிரங்கி
அன்றுதனை ஈன்றதனிப்
புனிற்றாவை அகலுவதோர்
கன்றெனவே நனிபுலம்பி

ஒருசூழ்ச்சி கருதினனால்.

110

1784 தேவர்பிரான் அவ்வளவில்

தெய்வதக்கம்

மியன்செயலான்

மூவடியும் மூவிரண்டு

முறைவேறு வேறாக

ஏவர்களும் வியப்பெய்த

இமைப்பின்முனம்

அமைப்பித்துக்

காவலன்கை

தனிற்கொடுப்பக்

கைதவமென் றறிந்தனனே.

111

(102. தில்லை - சிதம்பரம்.

துங்கமணிமன்று - சிற்சபை.

103. ஈரிரு திங்கள் - நான்கு

மாதம். 106. வாகை -

வெற்றிமாலை.

107. பூவை - காயாம்பூ.

மூவர் -

சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை.

111. மூவிரண்டுமுறை -

ஆறு முறை. அமைப்பித்து -
உண்டாக்கி.

1

கைதவம் - வஞ்சனை.)

1785 ஆதியில்விண் ணவர்தச்சன்
அமைத்திடுமூ விருவடிவும்
பூதலமன் னவன்வாங்கிப்
புதல்வனொடுங்
கவுரியொடும்
வீதிவிடங் கப்பெரமான்
மேவியதாம் எனஇருந்தும்
ஏதுமுரை யானெறியால்
இவரவரன்
றெனமொழிந்தான்.

112

1786 துங்கமுறு முசுகுந்தன்
சொல்வினவிச் சுடராழிப்
புங்கவன்தன் மார்பமெனும்

பொன்னூசல் ஆட்டுகந்து
மங்கையொடுங்
குமரனொடும்
மகிழ்ச்சியொடும் வீற்றிருந்த
எங்கள்பிரான்
தனைக்கொடுவந் திவராமோ 113
என்றனனே.

1787 இந்திரன்இவ் வாறுரைப்ப
இமையாமுக் கட்பகவன்
முந்துதிறல் முசுகுந்தன்
முகநோக்கி நிற்பாலில்
வந்தனமால் எம்மையினி
மாநிலத்திற் கொடுபோந்து
புந்திமகிழ் வாய்பூசை
புரிவாயென்
றருள்செய்தான். 114

1788 ஊழிநா யகன்மகவான்
உணராமே இதுரைப்பக்

கேழிலாப் பெருவகை
கிடைத்தினிது பணிந்தேத்தி
ஆழியான் பூசனைகொண்
டமர்ந்தவரா மாமிவரை
வாழியாய் தருகவென
வாங்கினன்மன்
னவர்மன்னன்.

115

1789 வாங்கியபின்

இமையவர்கோன்
மன்னவனை முகநோக்கி
ஈங்கிவரை அறுவரொடும்
இருநிலத்தி
னிடையகொடுபோய்ப்
பூங்கமலா லயமுதலாப்
புகல்கின்ற தலந்தன்னில்
தீங்கறவே வழிபாடு
செய்தியென
விடைகொடுத்தான்.

116

1790 நன்றெனவே

விடைகொண்டு நானிலத்தி
னிடையிழிந்து
தென்றிசையா ஈர்தன்னில்
சிவனுறைபூங் கோயில்புக்கு
மன்றல்கமழ் தண்டுளவோன்
வழிபடவீற் றிருந்தோரை
வென்றியரி யணைமீதில்
விதிமுறையால் தாபித்தான்.

117

1791 கடனாகை நள்ளாறு

காறாயல் கோளரியூர்
மடனாக முத்தீனும்
வாய்மியூர் மறைக்கானம்
உடனாகுந் தலம்ஆறில்
ஓராறு வடிவுகொண்ட
படநாக மதிவேணிப்
பரஞ்சுடரை அமர்வித்தான்.

118

1792 இப்படியே ஒருபகலில்

எழுவரையுந் தாபித்து
மெய்ப்பரிவில் வழிபாடு
விதிமுறையால் புரிவித்துச்
செப்பரிய புகழாரூர்த்
தேவனுக்கு
விழாச்செய்வான்
முப்புவனங் களும்போற்றும் 119
முசுகுந்தன் முன்னினனால்.

(112. இவர் அவர் அன்றுத -
இவர் நீர் பூசித்த மூர்த்தி
அல்ல.

113. இவராமோ - இவரோ
அவர். 14. திறன் -
வெற்றியினையுடைய.

115. ஊழிநாயகன் -
சிவபெருமான். கேழிலா -
ஒப்பற்ற.

வாழியாய் -
வாழ்வினையுடையாய்.

116. இவரை அறுவரொடும்
- இப்பெருமாளை இந்த
ஆறுமூர்த்திகளுடன்.

கமலாலயம் - திருவாரூர்.

117. பூங்கோயில் - இது
திருவாரூரிலுள்ள
சிவாலயத்தின் பெயர்.

118. நாகை -

நாகப்பட்டினம். நள்ளாறு -
திருநள்ளாறு.

காறாயில் - திருக்காறாயில்.

கோளரியூர் - திருக்கோளிலி.

வாய்மியூர் - திருவாய்மூர்.

மறைக்கானம் -

திருமறைக்காடு.

119. ஒரு பகலில் - ஒரே
நாளில்.)

1

1793 அந்நாளில்

இமையவர்கோன்

அருச்சனைசெய்
பரம்பொருளைக்
கொன்னார்வேல்
மன்னவன்கைக்
கொடுத்ததொரு
கொடும்பவத்தால்
பொன்னாட்டின் திருவிழந்து
புலையுருவந்
தனைத்தாங்கிக்
கைந்நாக மிசையூர்ந்து
கமலையெனும்
பதியடைந்தான்.

120

1794 ஆரூரின் மேவியபின்
அமலன்விழாப்
போற்றுதற்குப்
பாருருந் திரையூரும்
பலவூரும் வருகவென்றே
வாருரும் முரசெறிந்து
மதக்களிற்றின் மிசையேறித்

தேருருஞ் செம்பொன்மணித்
திருவீதிப் புடைசூழ்ந்தான். 121

1795 பூங்கமலா புரிவாமும்
புங்கவனார்க் கன்னதற்பின்
ஓங்குதிரு விழாநடத்தி
ஓழிந்தபதிப் பண்ணவார்க்கும்
ஆங்கதுபோல் நிகழ்வித்தே
அந்தமில்சீர் முசுகுந்தன்
பாங்கில்வரும் வீரருடன்
பாருலகம் புரந்திருந்தான். 122

1796 ஆண்டுபல அப்பதியில்
அமலன்விழாச் சேவித்துக்
காண்டகைய தவம்புரிந்து
கடைஞர்வடி வினைநீங்கித்
தூண்டகைய தோள்மகவான்
தொல்லுருவந்
தனைப்பெற்று
மீண்டுசுரர் பதிபுகுந்து

விபவமுடன் வீற்றிருந்தான். 123

1797 விண்ணவர்கோன் ஏகியபின்
விரவுபுகழ்க் கருவூரில்
எண்ணரிய பலகாலம்
இறையரசு செலுத்தியபின்
மண்ணுலகம் புரக்கஅங்கி
வன்மனுக்கு முடிசூட்டித்
துண்ணெனவே
நோற்றிருந்து தொல்கயிலை
தனையடைந்தான்.

124

1798 துங்கமிசு முசுகுந்தன்
தொல்கயிலை
யடைந்தபின்னர்
எங்கள்விறல்
மொய்ம்பினனும்
இலக்கருடன் எண்மர்களும்
தங்கள்சிறார் தமைவிளித்துத்
தத்தமது சிறப்புநல்கி
அங்கிவன்மன் பாலிருத்தி

அரியதவம் ஆற்றினரே.

125

1799 மாதவம்எண் ணிலஇயற்றி
மானுடத்தன் மையைநீங்கி
ஆதிதனில் அடலெய்தி
அருள்முறையால்
அனைவர்களும்
மேதகுசீர்க் கந்தகிரி
விரைந்தேகி வேற்கடவுள்
பாதமலர் பணிந்தேத்திப்
பத்திமைசெய் துற்றனரால்.

126

1800 ஆகையால் அயன்அறியா
அருமறைமு லந்தெரிந்த
ஏகநா யகன்விரதம்
எவரேனும் போற்றியிடின
ஓகையால்
நினைந்தவெலாம்
ஒல்லைதனில் பெற்றிடுவர்
மாகமேல் இமையவரும்
வந்தவரை வணங்குவரே.

(எழுவரையும் - ஏழு
 மூர்த்திகளையும் (ஏழு
 தலங்களில்); [திருவாரூரில்
 வீதிவிடங்கர் என்றும்,
 திருநாகையில்
 அழகவிடங்கர் என்றும்,
 திருநள்ளாற்றில்
 நகரவிடங்கர்
 என்றும், திருக்காறாயிலில்
 ஆதிவிடங்கர் என்றும்,
 திருக்கோளிலியில்
 அவனிவிடங்கர் என்றும்,
 திருவாய்மூரில் நீலவிடங்கர்
 என்றும்,
 திருமறைக்காட்டில்
 புவனிவிடங்கர் என்றும்
 இறைவன் பெயர்
 பெறுவார்.]

120. கொன் - அச்சம்.

கைந்நாகம் - ஐராவதம்.

கமலை - திருவாரூர்.

121. பாளும் திரையூரும்

பலவூரும் - பெரிய

நகரங்களில் உள்ளவர்களும்,

கடற்கரை நகரங்களில்

உள்ளவர்களும், பற்பல

கிராமங்களில்

உள்ளவர்களும்.

பார் - பூமியை. ஊரும் -

ஊர்ந்து மோதுகின்ற. திரை -

கடல்.

ஊரும் - சூழ்ந்த. பலவூரும் -

பல ஊரிலுள்ளாரும் என்று

கூறினும் அமையும்.

123. கடைஞர் வடிவினை -

புலையன் உருவத்தை.

விபவம் - செல்வம்.

124. அங்கிவன்மன் -
இவன் முசுகுந்தன்மகன்.
இங்குக் கூறப்பட்ட
முசுகுந்தன் பாகவத
புராணம்முதலியவற்றில்
கூறப்படும் முசுகுந்தன்
அல்ல என்க.

125. விறல் மொய்ம்பினன் -
வீரவாகுதேவன்.

127. வேதநாயகன் விரதம் -
முருகக்கடவுளுக்குரிய
சுக்கிரவார விரதம்,
கார்த்திகை விரதம், சஷ்டி
விரதம் ஆகிய விரதங்கள்.)

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1800

**24. வள்ளியம்மை திருமணப் படலம்
(1801 -2067)**

1801 வெள்ளையங் கிரியி

னோர்சார் விளங்கிய கந்த
வெற்பின்

நள்ளுறு நகரந் தன்னில்
நங்கையோ டினிது மேவும்
அள்ளிலை மேற்கை நம்பி
அம்புவி எயினர் போற்றும்
வள்ளியை வதுவை செய்த
மரபினை வழாது
சொல்வாம்.

1

1802 வேறு

அயன்ப டைத்திடும்
அண்டத்துக் காவியாய்ப்
பயன்ப டைத்த பழம்பதி
என்பரால்

நயன்ப டைத்திடு
நற்றொண்டை நாட்டினுள்
வியன்ப டைத்து
விளங்குமேற் பாடியே.

2

1803 ஆய தொல்லை அணிநகர்
ஞாங்கரின்
மீயு யர்ந்ததொர் வெற்புநிற்
கின்றதால்
பாய தெண்கடல் பாரள
விட்டிடு
மாய வன்தன் வடிவென
நீண்டதே. 3

1804 அரவுந் திங்களும் ஆறுமெல்
லாரமுங்
குரவுங் கொன்றையுங்
கூவிள மும்மிசை
விரவுந் தன்மையின்
வெற்புவிண் ணோரெலாம்
பரவுங் கண்ணுதற்
பண்ணவன் போன்றதால். 4

1805 வாலி தாகிய வான்அரு
வித்திரள்
நீல மேக நிரையொடு

தாழ்தலில்

தோலு நூலுந் துயல்வரு

மார்புடை

நாலு மாமுகன் போலுமந்

நாகமே.

5

1806 குமர வேள்குற மங்கையொ

டிவ்விடை

அமரு மாலது காண்பனென்

றாசையால்

தமர வானதி தானணு குற்றிட

நிமிரு கின்றது நீள்கிரி

அன்னதே.

6

(1. நங்கை -

தெய்வயானையம்மை.

எயினர் - வேடர்.

வள்ளி - வள்ளியம்மை.

வதுவை - திருமணம்.

2. மேற்பாடி - இது ஓர் ஊர்.

4. ஆரம் - ஆத்தி.

குரவு - ஒரு மரப்பூ. கூவிளம்
- வில்வம்.

5. அருவிக்கு நூலும்,
மேகத்திற்கு தோலும்
உவமையாகும்.

தோல் - மான்தோல். நாகம் -
மலை. 6. வானதி -

ஆகாயகங்கை.

நீள்கிரி - இது மாயவனுக்கும்
உவமையாம். திருமாலுக்கும்
கங்கைக்கும்

முறையே முருகன்
மருமகனும் மகனும்

ஆதலால், முருகன்
வள்ளியுடன்

இருத்தலை இருவரும் காண
விழைவர் ஆதலின் இங்குத்
திருமாலும்

கங்கையும் பொருந்துமாறு

பொருள்படுதல் காண்க.)

1807 வேறு

கள்ளிறைத் திடுபூந்
தண்டார்க் கடம்பணி காளை
பன்னாட்

பிள்ளைமைத தொழின்மேற்
கொண்டு பெட்புடன்

ஒழுகும் வண்ணம்

வள்ளியைத தன்பால்

வைத்து வள்ளிவெற்

பென்னு நாமம்

உள்ளவக் கிரியின் மேன்மை

உரைத்திடும் அளவிற்

றாமோ.

7

1808 செய்யவெண் குன்றி

வித்துஞ் சீர்திகழ் கழைவீழ்

முத்தும்

பையர வினங்கள் ஈன்ற

பருமணித் தொகையும்

ஈண்டிச்

சையம தெங்குஞ் சேர்தல்

தாரகா கணங்க ளெல்லாம்

வெய்யவன் அழற்காற் றாது

வீழ்ந்தென விளங்கு கின்ற.

8

1809 கானுறு தளவம் பூத்த

காட்சியால் கழைக

ளெல்லாந்

தூநகை முத்த மீன்ற

தோற்றத்தால் பொதும்பர்

தன்னில்

தேனமர் தொடையல்

தூங்குஞ் செய்கையாற்

சிலம்பின் சாரன்

மீனமும் மதியும் பூத்த

விண்ணென விளங்கிற்

றம்மா.

9

1810 கூட்டளி முரலும் நீலக்

குண்டுநீர்ச் சுனைகள்
யாண்டுங்
காட்டிய பிறங்கல் யாருங்
காணொணா வள்ளல்
ஈண்டே
வேட்டுவர் சிறுமிக் காக
மேவுதல் காண்ப னென்னா
நாட்டமெய்ம் முழுதும்
பெற்று நண்ணிய தன்மை
போலாம்.

10

1811 விண்ணுயர் பிறங்கல் மீது
விரிகின்ற சுனைகள் மிக்குத்
துண்ணென விளங்கும்
பெற்றி சூரியன் முதலோர்
காண
மண்ணெனும் மடந்தை
ஆங்கோர் மதலையில்
வரம்பி லாத
கண்ணடி விரைந்து வைத்த

1812 ஒளடளிணர்க் கணியின்
கொம்பர் உலவியே
அசோகில் வாவி
வெளடளிலிற் பாய்ந்து
மந்திவியன்கடு வுறைப்ப
மீள்வ
வள்ளியர் இடத்துச்
சென்றோர் மானவப் பண்பி
லோர்பாற்
பொள்ளென இரப்பான்
புக்குப் புலம்பொடு
மீண்டவா போல்.

12

(7. பிள்ளைமைத்தொழில் -
குழந்தைகள் விளையாடும்
விளையாட்டு.

இது களவொழுக்கமாகப்
பலவேடங்கள் பூண்டு

முருகன் விளையாடிய
விளையாட்டு ஆகும். 8.
குன்றிவித்து - குன்றிமணி.
கழை - மூங்கில்.

சையம் - மலை.

தாரகாகணங்கள் -

நட்சத்திரங்கள்.

9. தவளம் - முல்லை.

பொதும்பர் - சோலை. 10.

அளி - வண்டு.

குண்டு - ஆழம். பிறங்கல் -

மலை. 11. சூரியன்

முதலோர் - சூரியன்

சந்திரன் முதலியோர்.

மதலை - தூண். கண்ணடி -

கண்ணாடி.

12. இணர் - பூங்கொத்து.

கணி - வேங்கை. வாவி -

உலவி.

வெள்களில் - விளாமரம்.
வள்ளியர் - கொடையாளி.
இங்கு, விளாமரம்
மானுடத்தன்மை அற்றார்க்கு
இணையாதல் காண்க.)

1813 தொகையுறு குலைச்செங்
காந்தள் துடுப்பெடுத் தமருஞ்
சூழ்விற்
சிகையுறு தோகை மஞ்சை
செறிந்துலா வுற்ற தன்மை
அகையுறு கழைகொன்
றுண்ட வாரழல் சிதற
ஆங்கே
புகையுறு கின்ற தன்மை
போலவே பொலிந்த தம்மா.

13

1814 கண்டுதங் கேளிர் தம்மைக்
கைகொடு புல்லி இல்லங்
கொண்டசெல் பான்மை

உன்னி விலக்குறு
கொள்கைத் தென்ன
விண்டொடர் செலவிற்
றாகும் வெஞ்சுடர்க் கதிரை
வெற்பில்
தண்டலை கணியின்
கொம்பால் தழீஇக்கொடு
தடுக்க லுற்ற.

14

1815 நிறையழி கடமால் யானை
நெடுவரைச் சிகரம் பாய்ந்து
விறலொடு முழங்க
ஆங்கோர் விடரளை
மடங்கல் கேளாக்
கறுவுகொள் சினத்தி
னார்க்குங் கம்பலை கனகன்
எற்றுந்
தறியிடை இருந்த சீயத்
தழங்குர லென்ன லாமால்.

15

1816 பறையடிப் பதனாற் சேணிற்
பயன்விரிப் பார்போல்
மாறாய்

அறையடிப் பாந்த ளார்ப்ப
அகலிரு விசும்பே றார்ப்பக்
கறையடித் தொகுதி யார்ப்பக்
கடுந்திறல் அரிமா னார்ப்பச்
சிறையடிக் கொண்டு சிம்பு
ளார்த்திடத் திங்கள்
செல்லும்.

16

1817 இன்னபல் வளமை சான்ற
கிரிதனில் எயினர் ஈண்டி
மன்னிய தாங்கோர் சீறார்
வதனமா றுடைய வள்ளல்
பின்னரே தன்பால் மேவப்
பெருந்தவந் தன்னை
யாற்றிப்
பொன்னகர் இருந்த

வாபோல் புன்மையற் றிருந்த
தம்மா.

17

1818 ஆயதோர் குறிச்சி தன்னில்
அமர்தருங் கிராதர்க்
கெல்லாம்
நாயகன் நுகம்பூண்
டுள்ளோன் நாமவேல் நம்பி
யென்போன்
மாயிருந் தவமுன்
செய்தோன் மைந்தர்கள்
சிலரைத் தந்து
சேயிழை மகட்பே றுன்னித்
தெய்வதம் பராவி யுற்றான்.

18

1819 அவ்வரை மருங்கு தன்னில்
ஐம்புலன் ஒருங்கு செல்லச்
செவ்விதின் நடாத்துந்
தொன்மைச் சிவமுனி
என்னும் மேலோன்
எவ்வெவர் தமக்கும் எய்தா

ஈசனை யுளத்துட் கொண்டு
சைவநல் விரதம் பூண்டு
தவம்புரிந் திருத்த லுற்றான்.

19

1820 சிறப்புறு பெரிய பைங்கட்
சிறுதலைச் சிலைக்கும்
புல்வாய்
நெறிப்பொடு நிமிர்வுற்
றான்ற நெடுஞ்செவிக் குறிய
தோகைப்
பொறிப்படு புனித யாக்கைப்
புன்மயிர்க் குளப்பு
மென்கால்
மறிப்பிணை யொன்று
கண்டோர் மருளவந்
துலாவிற் றங்கண்.

20

1821 போர்த்தொழில் கடந்த
வைவேற் புங்கவன்

அருளால் வந்த
சீர்த்திடு நவ்வி தன்னைச்
சிவமுனி என்னுந் தூயோன்
பார்த்தலும் இளைமைச்
செவ்வி படைத்திடும்
பிறனிற் கண்ட

தூர்த்தனின் மையல் எய்திக் 21
காமத்தால் சுழல லுற்றான்.

(15. நிறை - மன அடக்கம்.
விடர் - பிளவு. அளை -
குகை.

18. குறிச்சி - சிற்றூர். கிராதர்
- வேடர். நம்பி - நம்பிராசன்.
தெய்வதம் - இஷ்டதேவதை.

20. புல்வாய் - சிறியவாய்.
குளப்பு - குளம்பு.

மறிப்பிணை - பெண்மான்.

21. நவ்வி - மான். பிறன்இல்
- அயலான்மனைவி.

தூர்த்தனின் -
காமுகனைப்போல.)

1822 ஏமத்தின் வடிவஞ் சான்ற
இலங்கெழில் பிணையின்
மாட்டே
காமத்தின்வேட்கை வைத்துக்
கவலையாய் அவல மெய்தி
மாமத்தம் அளைபுக் கென்ன
மனக்கருத் துடைந்து
வேறாய்
ஊமத்தம் பயன்துய்த்
தார்போல் உன்மத்த னாகி
உற்றான்.

22

1823 படவர வனைய அல்குற்
பைந்தொடி நல்லார் தம்பாற்
கடவுளர் புணர்ச்சி யென்னக்
காட்சியின் இன்பந் துய்த்து
விடலரும் ஆர்வ நீங்கி
மெய்யுணர் வெய்தப்

பெற்றுத்

திடமொடு முந்து போலச்

சிவமுனி இருந்து

நோற்றான்.

23

1824 நற்றவன் காட்சி தன்னால்
நவ்விபால் கருப்பஞ் சேரத்
தெற்றென அறிதல் தேற்றிச்
செங்கண்மால் உதவும்
பாவை
மற்றதன் இடத்தில் புக்காள்
வரைபக வெறிந்த வைவேற்
கொற்றவன் முன்னஞ்
சொற்ற குறிவழிப் படரும்
நீரான்.

24

1825 வேறு

மானி டத்தின் வருமைந்தன்

முந்துநீ

மானி டத்தின் வருகென்ற

வாய்மையான்

மானி டத்தின் வயினடைந்
தாள்மரு
மானி டத்தின் மானாகுமம்
மான்மகள்.

25

1826 அனைய காலையில்
ஆயுடை நீங்கியே
புனித நவ்வி புனமெங்
கணுமுதலாய்ச்
சுனையின் நீருண்டொர்
சூழலின் வைகியே
இனிய மால்வரை ஏறி
நடந்ததே.

26

1827 நடந்த நவ்வி நலத்தகு
வெற்பினில்
இடந்தொ றுஞ்செறி ஏனற்
புனமெலாங்
கடந்து போயது
காவல்கொள் வேட்டுவர்

மடந்தை மார்கள் வரிவிழி 27
யென்னவே.

1828 பிள்ளை ஈற்றுப் பிணாளயின்
சேரியின்

உள்ள மாதர் உளித்தலைக்
கோல்கொடு

வள்ளி கீழ்புகு மாமுதல்
வெளவியே

பொள்ளல் செய்திடு

புன்புலம் புக்கதே. 28

(22. ஏமத்தின் வடிவு -

பொன்போலும் வடிவு;

இன்பத்தைத் தரும்

உறுப்புமாம். ஊமத்தம் -

ஊமத்தங்காய்.

உன்மத்தன் - ஒன்றுந்

தோன்றாது மயங்கி

இருப்போன்.

23. கடவுளர் புணர்ச்சி

உள்ளப் புணர்ச்சியே அன்றி
மெய்யுறு
புணர்ச்சி அன்று என்பதை
விளக்க 'கடவுளர் புணர்ச்சி
யென்ன'
என்றார். இருவரிடத்தும்
காதல் நேர்ந்துழியெல்லாம்
காந்தர்வம்
என்பது வேதநூல் முடிபாம்.
ஆதலால் காட்சியால்
இன்பந்துய்த்தல்
உண்டு. உள்ளப்புணர்ச்சி
என்பது காட்சியால்
இன்பந்துய்த்தலைக்
காட்டிற்று என்க.
25. மானிடத்தில்
வருமைந்தன் -
சிவபெருமானிடத்தில்
அவதரித்த

முருகன். முந்து -
முன்னாளில்.
மருமானிடத்தில் -
மகனாகிய
பிரமனிடத்தில். மானாகும் -
வெள்ளைப் பன்றியாகிய.
மான்மகள் - திருமாலின்
புதல்வியான சுந்தரி
என்பவள்.

27. ஏனல் - தினை. 28.
பிணா - பெண்மான். எயின் -
வேடர்.
புலம் - கொல்லை.)

1829 தோன்ற லுக்குத்
துணைவியைத்
தொல்விணை
தான்த ரித்துத் தளர்ந்து
தளர்ந்துபோய்
மான்ற ரற்றி உயிர்த்து

வயிறுநொந்
தீன்று வள்ளி இருங்குழி
இட்டதால்.

29

1830 குழைகு றுந்தொடி
கோல்வளை யேமுதற்
பழைய பூண்கள் பலவுடன்
தாங்குறாத்
தழைபு னைந்து தனதுணர்
வின்றியே
உழைவ யின்வந்து தித்தனள்
ஒப்பிலாள்.

30

1831 கோற்றொ டிக்கைக்
குழுவியை நோக்கியே
ஈற்று மான்பிணை எம்மினத்
தன்றிது
வேற்று ருக்கொடு மேவிய
தீண்டெனா
ஆற்ற வேமருண் டஞ்சிய

1832 வேறு

அன்னை யெனான்ற
 அரிணமருண் டோடியபின்
 தன்னிணை யிலாத தலைவி
 தனித்தனளாய்க்
 கின்னரநல் யாழொலியோ
 கேடில்சீர்ப் பாரதிதன்
 இன்னிசையோ என்றயிர்க்க
 ஏங்கிஅழு திட்டனளே.

32

1833 அந்த வளவைதனில்

ஆறிரண்டு மொய்ம்புடைய
 எந்தை யருளுய்ப்ப
 எயினர்குலக் கொற்றவனும்
 பைந்தொடி நல்லாளும்
 பரிசனங்கள் பாங்கெய்தச்
 செந்தினையின் பைங்கூழ்
 செறிபுனத்துப் புக்கனரே.

33

1834 கொல்லை புகுந்த
கொடிச்சியொடு
கானவர்கோன்
அல்லை நிகர்குழலாள்
அம்மென் குரல்கேளா
எல்லை யதனில்
எழுமொலியங் கேதென்னா
வல்லை தனில்அவ்
வறும்புனத்தில் வந்தனனே. 34

1835 வந்தான் முதலெடுத்த
வள்ளிக்குழி யில்வைகும்
நந்தா விளக்கனைய
நங்கைதனை நோக்கி
இந்தா இ·தோர் இளங்குழவி
என்றெடுத்துச்
சிந்தா குலந்தீரத்
தேவிகையில் ஈந்தனனே. 35

1836 ஈந்தான் சிஆறையலத்தில்

இட்டான் எழுந்தோங்கிப்
பாய்ந்தான் தெழித்தான்
உவகைப் படுகடலில்
தோய்ந்தான் முறுவலித்தான்
தோள்புடைத்தான்
தொல்பிறப்பின்
நாந்தாம் இயற்றுதவம்
நன்றாங்கொல்
என்றுரைத்தான்.

36

1837 கொற்றக் கொடிச்சி
குழுவியைத்தன் கைவாங்கி
மற்றப் பொழுதில் வயாவும்
வருத்தமுமாய்ப்
பெற்றுக்கொள் வாள்போலப்
பேணிப் பெரிதுமகிழ்
வுற்றுக் கனதனத்தில்
ஊறும்அமிர் தூட்டினவளால். 37

(30. குறுந்தொடி -

சிறுவளையல். கோல்வளை -
ஒருவகை வளையல்.

33. பைங்கூழ் - பசியபயிர்.

34. கொடிச்சி -
வேடப்பெண்.

35. நந்தா - கெடாத. இந்தா -
இங்கு; இவ்விடத்து.

சிந்தாகுலந் தீர -
மனவருத்தம் நீங்க.

36. தோள்புடைத்தான் -
தோளைத்தட்டினான்;
புயன்பூரித்தான் எனினுமாம்.
வயா - கருப்பம்.)

1

1838 வென்றிச் சிலையெடுத்து

மேலைப் புனமகன்று

குன்றக் குறவன்

குதலைவாய்க்

கொம்பினுடன்

மன்றற் றுணைவிதனை

வல்லைகொடு சீறூரில்
சென்றக் கணத்தில்
சிறுகுடிலில் புக்கனனே.

38

1839 அண்டர் அமுதம்
அனையமகட் பெற்றிடலான்
மண்டுபெரு மகிழ்வாய்
மாத்தாட் கொழுவிடையைக்
கெண்டி யொருதன்
கிளையோ டினிதருந்தித்
தொண்டகம தார்ப்பக்
குரவைமுறை
தூங்குவித்தான்.

39

1840 காலை யதற்பின் கடவுட்
பலிசெலுத்தி
வாலரிசி மஞ்சள் மலர்சிந்தி
மறியறுத்துக்
கோல நெடுவேற்
குமரன்விழாக் கொண்டாடி

வேலனை முற்கொண்டு
வெறியாட்டு நேர்வித்தான். 40

1841 இன்ன பலவும் இயற்றி
இருங்குறவர்
மன்னன் மனைவி வடமீன்
தனைஅனையாள்
கன்னி மடமகட்குக்
காப்பிட்டுக் கானமயிற்
பொன்னஞ் சிறைபடுத்த
பூந்தொட்டில் ஏற்றினளே. 41

1841 நாத்தளர்ந்து சோர்ந்து
நடுக்கமுற்றுப் பற்கழன்று
மூத்து நரைமுதிர்ந்த மூதாளர்
வந்தீண்டிப்
பாத்தி படுவள்ளிப்
படுகுழியில் வந்திடலால்
வாய்த்த இவள்நாமம்
வள்ளியெனக் கூறினரே. 42

1842 தம்மரபி லுள்ள தமரா
 கியமுதுவர்
 இம்முறையால் ஆராய்ந்
 தியற்பேர் புனைந்துரைப்பக்
 கொம்மை முலையாள்
 கொடிச்சியொடு
 குன்றவர்கோன்
 அம்மனையை நம்மகள்என்
 றன்பால் வளர்த்தனனே. 43

1843 முல்லைப் புறவ முதல்வன்
 திருமடந்தை
 கொல்லைக் குறிஞ்சிக்
 குறவன் மகளாகிச்
 சில்லைப் புன்கூரைச்
 சிறுகுடிலில் சேர்ந்தனளால்
 தொல்லைத் தனித்தந்தை
 தோன்றியமர் வுற்றதுபோல். 44

(39. விடை - கடா. கெண்டி -

வெட்டி.

தொண்டகம் - குறிஞ்சி

நிலப்பறை. குரவை -

கைகோத்தாடும் ஒரு கூத்து.

40. கடவுட்பலி - கடவுளான

முருகவேள் பூசை. மறி -

ஆடு.

வேலனை - தேவராளனை.

42. வள்ளிப் படுகுழி -

வள்ளிக்கிழங்குகளையுடைய

குழி.

43. தமர் - தம்மைச்

சேர்ந்தவர். முதுவர் -

கிழவர்கள்.

கொம்மை - திரட்சி. 44.

சில்லை - இழிந்தபுல்.

தொல்லை

தனித்தந்தை தோன்றி

அமர்வுற்றதுபோல் -

முன்னாளில் தனது
தந்தையாகிய
கண்ணன் அரசர் குடியில்
தோன்றி ஆயர் குடியில்
புகுந்ததைப்போல)

1844 மூவா முகுந்தன் முதனாட்
பெறுமமுதைத்
தேவாதி தேவன்
திருமைந்தன் தேவிதனை
மாவாழ் சுரத்தில்தம்
மாமகளாப் போற்றுகையால்
ஆவா குறவர்தவ
மார்அளக்க வல்லாரே.

45

1845 பொற்றொட்டில் விட்டுப்
புவியின் மிசைதவழக்
கற்றுத் தளர்நடை காட்டிக்
கணிநீழல்
முற்றத் திடையுலவி
முறத்தின் மணிகொழித்துச்

சிற்றில் புனைந்து சிறுசோறட்
டாடினளே.

46

1846 முந்தை யுணர்வு
முழுதுமின்றி இம்முறையால்
புந்திமகிழ் வண்டல்
புரிந்துவளர் செவ்விக்கண்
எந்தைபுயம் புல்லுவதற்
கிப்பருவம் ஏற்குமெனப்
பைந்தொடியி னுக்கியாண்டு
பன்னிரண்டு சென்றனவே. 47

1847 ஆன பருவங்கண்
டம்மனையும் அம்மனையில்
கோனும் ஒருதங் குலத்தின்
முறையோக்கி
மானின் வயிற்றுதித்த
வள்ளிதனைப்
பைம்புனத்தில்
ஏனல் விளையுள்
இனிதளிக்க வைத்தனரே.

1848 காட்டில் எளிதுற்ற
 கடவுள்மணி
 யைக்கொணர்ந்து
 கூட்டி லிருளோட்டக்
 குருகுய்த்த வாறன்றோ
 தீட்டுசுடர் வேற்குமரன்
 தேவியாந் தெளௌமுதைப்
 பூட்டுசிலைக் கையார்
 புனங்காப்ப வைத்ததுவே. 49

1849 சுத்த மெழுகிட்டுச்
 சுடர்கொளுவிப்
 பன்மணியின்
 பத்தி குயின்றிட்ட
 பழுப்பேணி யிற்பாதம்
 வைத்து மகிழ்ந்தேறி
 மகடுஉத் தினைப்புனத்தில்
 எத்திசையுங் காணும்

இதணத் திருந்தனளே.

1850 கிள்ளையொடு கேகயமே
அன்றிப் பிறநிலத்தில்
உள்ள பறவை ஒருசார்
விலங்கினொடும்
வள்ளி மலைப்புனத்தில்
வந்துற் றனமாவுற்
புள்ளு மயங்கல்
பொருள்நூற் றுணிபன்றோ.

51

1851 கட்டு வரிவில் கருங்குறவர்
கைத்தொழிலால்
இட்ட இதணத் திருந்தெம்
பெருமாட்டி
தட்டை குளிர்நழலைத்
தாங்கித் தினைப்புனத்தைக்
கிட்டலுறா வண்ணங்
கிளிமுதற்புள் ளோட்டினளே. 52

1852 எய்யா னவையும்

இரலைமரை மான்பிறவுங்
கொய்யாத ஏனற்
குரல்கவர்ந்து கொள்ளாமல்
மையார் விழியாள் மணிக்கற்
கவணிட்டுக்
கையால் எடத்துக் கடிதோச்சி
வீசினளே.

53

(45. அமுதை -

அமுதம்போன்றவளாகிய
வள்ளியை.

46. அட்டு - சமைத்து. 48.

அம்மனை - தாய்.

வேடர்தம் பெண்மக்கள்

மங்கைப்பருவம்

அடைந்தவுடன்

தினைப்புனங்காத்தல்

வேண்டும் என்பது

முறையாதலின்

'தங்குலத்தின்முறை' என்றார்.

49. கடவுள் மணி -
சிந்தாமணி.

குருகு - குருவிகள்.
பூட்டுசிலைக்கையார் -
வேடர்கள்.

50. குயின்றிட்ட -
பதத்துள்ள. மகரீஉ -
வள்ளிநாயகி.

இதண் - பரண். 51. கேகயம்
- மயில். பொருள்நூல் -
பொருள் இலக்கணம்; அது
அகப்பொருள் ஆகும்.

52. தட்டை - கிளிகடி கருவி.
குளிர் - கவண். தழல் - தீ.

53. எய் - முட்பன்றி. இரலை
- கருமான். மரைமான் -
இவை மானின் வகைகள்.
(குரல் - கதிர்.)

1853 பூவைகாள் செங்கட்
புறவங்காள் ஆலோலம்
தூவிமா மஞ்ஞைகாள்
சொற்கிளிகாள் ஆலோலம்
கூவல் சேர்வுற்ற
குயிலினங்காள் ஆலோலம்
சேவல்காள் ஆலோலம் 54
என்றாள் திருந்திழையாள்.

1854 இந்த முறையில் இவள்ஏனற்
புனங்காப்ப
அந்த வளவில் அவளுக்
கருள்புரியக்
கந்த வரைநீங்கிக் கதிர்வே
லவன்தனியே
வந்து தணிகை மலையிடத்து
வைகினனே. 55

1855 வேறு
சூரல் பம்பிய தணிகைமால்
வரைதனில் கூடர்வேல்

வீரன் வீற்றிருந் திடுதலும்
வேலையங் கதனில்
வாரி யும்வடித் துந்தியும்
வரிசையால் உறழ்ந்துஞ்
சீரி யாழ்வல்ல நாரதன்
புவிதனிற் சேர்ந்தான்.

56

1856 வளவி தாகிய வள்ளிமால்
வரைதனில் வந்து
விளைவு ளாகிய
தினைப்புனம் போற்றிவீற்
றிருந்த
புளினர் பாவையைக்
கண்டுகை தொழுதுபுந்
தியினில்
அளவி லாததோர் அற்புதத்
துடனிலைவ அறைவான்.

57

1857 அன்னை யாகியிங்
கிருப்பவர் பேரழ கனைத்தும்

உன்னி யான்புனைந்
துரைக்கினும் உலவுமோ
உலவா

என்னை யாளுடை

அறுமுகன் துணைவியாய்

இருப்ப

முன்னர் மாதவம் புரிந்தவர்

இவரென மொழிந்தான்.

58

1858 வேறு

கார்த்தினைப்புனங் காவற்

கன்னியைப்

பார்த்து மற்றிவை பகர்ந்து

போற்றிப்போய்

மூர்த்த மொன்றினில் மூன்று

பூமலர்

தீர்த்தி கைச்சனைச் சிகரம்

நண்ணினான்.

59

1859 தணிகை யங்கிரி தன்னில்

வைகிய

இணையில் கந்தனை எய்தி
அன்னவன்
துணைமென் சீறடி தொழுது
பன்முறை
பணிதல் செய்திவை பகர்தல்
மேயினான்.

60

(54. பூவை - நாகணவாய்ப்
பறவை. புறவம் - புறா.

ஆலோலம் - இது பறவை
முதலியவைகளை நயமாக
ஓட்டும்

ஒருவகை இன்னோசை. 55.

தணிகைமலை -

திருத்தணிகைமலை.

56. சூரல் - பிரம்பு. வாரியும்
வடித்து உந்தியும்
வரிசையால்

உறழ்ந்தும் - வார்தல்

வடித்தல் உந்தல் முறையாக

உறழ்தல்

என்னும் திறத்துடன்; (சிலப் -
புகார் - கானல்வரியின்
உரையைக் காண்க.)

57. வள்ளி மால்வரை -
வள்ளிமலை. புளினர் -
வேடர்.

புளினர்பாவை - வள்ளி

நாயகி. 59. மூர்த்தம்

ஒன்றினில் -

நாள் ஒன்றுக்கு. மூன்று பூ -

மூன்று செங்காவி மலர்.

மலர் - அலர்கின்ற.

தீர்த்திகைச் சுனை -

தீத்தமாகிய சுனை.

சிகரம் - தணிகை;

மலையுச்சி.)

1

1860 மோன நற்றவ முனிவன்
தன்மகள்

மானின் உற்றுளாள் வள்ளி
வெற்பினில்
கான வக்குலக் கன்னி
யாகியே
ஏன லைப்புரந் திதணில்
மேயினாள்.

61

1861 ஐய னேயவள் ஆகம்
நல்லெழில்
செய்ய பங்கயத் திருவிற்
கும்மிலை
பொய்ய தன்றிது போந்து
காண்டிநீ
கைய னேன்இவண் கண்டு
வந்தனன்.

62

1862 தாய தாகுமத் தையல்
முன்னஅஅ
மாய வன்மகள் மற்றுன்
மொய்ம்பினைத்

தோய நோற்றனள் சொற்ற
எல்லையில்

போய வட்கருள் புரிதி

63

யால்என்றான்.

1863 என்ற வேலையில் எஃக

வேலினான்

நன்று நன்றிது நவையில்

காட்சியோய்

சென்றி நீயெனச் செப்பித்

தூண்டியே

கன்று காமநோய்க் கவலை

யுள்வைத்தான்.

64

1864 எய்யும் வார்சிலை எயினர்

மாதராள்

உய்யு மாறுதன் உருவம்

நீத்தெழீஇச்

செய்ய பேரருள் செய்து

சேவகன்

மையல் மாணுட வடிவந்

தாங்கினான்.

65

1865 காலிற் கட்டிய கழலன்

கச்சினன்

மாலைத் தோளினன் வரிவில்

வாளியன்

நீலக் குஞ்சியன் நெடியன்

வேட்டுவக்

கோலத் தைக்கொடு குமரன்

தோன்றினான்.

66

1866 கிள்ளை யன்னதோர் கிளவி

மங்கைமாட்

டுள்ள மோகந்தன் னுள்ள

கந்தனைத்

தள்ள எம்பிரான் தணிகை

வெற்பொரீஇ

வள்ளி யங்கிரி வயின்வந்

தெய்தினான்.

67

1867 வேறு

மண்டலம் புகழுந் தொல்சீர்
வள்ளியஞ் சிலம்பின்
மேல்போய்ப்
பிண்டியந் தினையின்
பைங்கூழ்ப் பெரும்புனத்
திறைவி தன்னைக்
கண்டனன் குமரன் அம்மா
கருதிய எல்லை தன்னில்
பண்டொரு புடையில்
வைத்த பழம்பொருள்
கிடைத்த வாபோல்.

68

(61. மோன நற்றவ
முனிவன் - சிவமுனி.
இதணில் - பரணின்மேல்.
62. கையனேன் - சிறியேன்.
64. சென்றி - செல்வாய்.
கன்றுதல் - வருந்துதல். 65.
சேவகன் - வீராதி வீரனாகிய
குமரவேள்.

66. குஞ்சி - குடுமி.

வேட்டுவக்

கோலத்தைக்கொடு -

வேட்டுவ வடிவத்தை

எடுத்து; வேட்டையாடும்

அரசர் கோலத்தைக்கொண்டு

எனினுமாம்.

67. கிளவி -

மொழியினையுடைய. 68.

பிண்டி - மாவு. வைத்த -

புதைத்து வைத்த.)

1868 பூமஞ்சார் மின்சொல்

என்னப் பொருப்பினில்

ஏனல் காக்குங்

காமஞ்சால் இளைமை

யாளைக் கடம்பமர் காளை

நோக்கித்

தூமஞ்சால் விரகச் செந்தீச்

சுட்டிடச் சோர்ந்து வெம்பி

ஏமஞ்சால் கின்ற நெஞ்சன்
இதணினுக் கணியன்
சென்றான்.

69

1869 நாந்தக மனைய உண்கண்
நங்கைகேள் ஞாலந் தன்னில்
ஏந்திழை யார்கட் கெல்லாம்
இறைவியாய் இருக்கும்
நின்னைப்
பூந்தினை காக்க வைத்துப்
போயினார் புளின ரானோர்க்
காய்ந்திடு
முணர்ச்சியொன்றும்
அயன்படைத்திலன்கொல்
என்றான். 70

1870 வாரிருங் கூந்தல் நல்லாய்
மதிதளர் வேனுக் குன்றன்
பேரினை உரைத்தி மற்றுன்
பேரினை உரையாய்
என்னின்

ஊரினை உரைத்தி ஊரும்
உரைத்திட முடியா
தென்னில்
சீரிய நின்சீ றூர்க்குச்
செல்வழி உரைத்தி
யென்றான்.

71

1872 மொழியொன்று புகலா
யாயின் முறுவலும் புரியா
யாயின்
விழியொன்று நோக்கா
யாயின் விரகமிக்
குழல்வேன் உய்யும்
வழியொன்று காட்டா
யாயின் மனமுஞ்சற் றுருகா
யாயின்
பழியொன்று நின்றாற் சூழும்
பராமுகந் தவிர்தி என்றான்.

72

1873 உலைப்படு மெமுக தென்ன

உருகியே ஒருத்தி காதல்
வலைப்படு கின்றான் போல
வருந்தியே இரங்கா
நின்றான்
கலைப்படு மதியப் புத்தேள்
கலங்கலம் புனலிற் றோன்றி
அலைப்படு தம்மைத்
தன்றோ அறுமுகன் ஆடல்
எல்லாம்.

73

1874 செய்யவன் குமரி முன்னந்
திருநெடுங் குமரன் நின்று
மையலின் மிகுதி காட்டி
மற்றிவை பகரும் எல்லை
எய்யுடன் உளியம் வேழம்
இரிதர விரலை யூத
ஒய்யென எயினர் சூழ
ஒருதனித் தாதை வந்தான்.

74

1875 ஆங்கது காலை தன்னின்
அடிமுதல் மறைக ளாக

ஓங்கிய நடுவண் எல்லாம்
உயர்சிவ நூல தாகப்
பாங்கமர் கவடு முற்றும்
பல்கலை யாகத் தானோர்
வேங்கையின் உருவ மாகி
வேற்படை வீரன் நின்றான். 75

1876 கானவர் தல்வன் ஆங்கே
கதுமென வந்து தங்கள்
மானினி தன்னைக் கண்டு
வள்ளியங் கிழங்கு மாவுந்
தேனொடு கடமான் பாலுந்
திற்றிகள் பிறவு நல்கி
ஏனலம் புனத்தில் நின்ற
யாணர்வேங் கையினைக்
கண்டான். 76

1877 ஆங்கவன் அயலாய் நின்ற
அடுதொழில் மறவ ரானோர்
வேங்கையின் நிலைமை

நோக்கி விம்மித நீர ராகி
ஈங்கிது முன்னுற் றன்றால்
இத்துணை புகுந்த வாற்றால்
தீங்குவந் திடுதல் திண்ணம்
என்றனர் வெகுளித் தீயார்.

77

(69. மஞ்சு - மேகம். கடம்பு
- ஓர்மலர். 70. நாந்தகம் -
வாள்.

புளினர் - வேடர். 72. விரகம்
- காமநோய். 74. செய்யவள்
- திருமகள்.

எய் - முட்பன்றி. உளியம் -
கரடி. இரலை - ஊதுகொம்பு.
75. அடிமுதல் - அடிப்பாகம்.
சிவநூல் - சிவாகமம். கவடு -
கிளை.

வேங்கை - வேங்கைமரம்.
76. கடமான் - ஒருவகை
மான்.

திற்றிகள் - தின்பதற்குரியன.
யாணர் - புதுமையான.)

1878 எறித்தரு கதிரை மாற்றும்
இருநிழற் கணியை இன்னே
முறித்திடு வீர்க ளென்பார்
முதலொடு வீழ்ச் சூழப்
பறித்திடு வீர்க ளென்பார்
பராரையைக் கணிச்சி
தன்னால்
தறித்திடு வீர்க ளென்பார்
தாழ்க்கலீர் சற்று மென்பார்.

78

1879 இங்கிவை உரைக்குந்
தீயோர் யாரையும் விலக்கி
மன்னன்
நங்கைதன் வதனம் பாரா
நறுமலர் வேங்கை யொன்று
செங்குரல் ஏனற் பைங்கூழ்
செறிதரு புனத்தின் மாடே

தங்கிய தென்னை
கொல்லோ சாற்றுதி சரத
மென்றான்.

79

1880 தந்தையாங் குரைத்தல்
கேளாத் தையலும் வெருவி
ஈது
வாந்தவா றுணர்கி
லேன்யான் மாயம்போல்
தோன்றிற் றையா
முந்தைநாள் இல்லா தொன்று
புதுவதாய் முளைத்த
தென்னாச்
சிந்தைமேல் நடுக்க மெய்தி
இருந்தனன் செயலி
தென்றாள்.

80

1881 வேறு
என்றிவை சொற்றபின்
ஏந்திழை அஞ்சேல்

நன்றிவண் வைகுதி
நாண்மலர் வேங்கை
இன்றுணை யாயிவண்
எய்திய தென்னாக்
குன்றுவன் வேடர்
குழாய்த்தொடு போனான். 81

1882 போனது கண்டு புனத்திடை
வேங்கை
ஆனதொர் தன்மையை
ஐயன் அகன்று
கானவர் தம்மகள்
காண்வகை தொல்லை
மானுட நல்வடி வங்கொடு
நின்றான். 82

1883 வேறு
தொல்லையின் உருக்கொடு
தோன்றி நின்றவேள்

எல்லையில் மையலுற்
றிரங்கு வானென
அல்லிவர் கூந்தலாள் அருகு
நிற்புறீஇ
நல்லரு ளால்இவை நவிறல் 83
மேயினான்.

1884 கோங்கென வளர்முலைக்
குறவர் பாவையே
ஈங்குஆ அடைந்தனன்
எனக்கு நின்னிரு
பூங்கழல் அல்லது புகலொன்
றில்லையால்
நீங்கலன் நீங்கலன் நின்னை
என்றுமே.

84

1885 மாவியல் கருங்கணாய் மற்று
நின்றனைப்
பாவியன் நீங்கியே படர
வல்லனோ

ஆவியை யகன்றுமெய்
யறிவு கொண்டேழீஇப்
போவது கொல்லிது புகல
வேண்டுமே.

85

(78. கதிர் - சூரிய
கிரணத்தை. கணி -
வேங்கைமரம்.
பராரை - பெரிய
அடிப்பாகத்தை.
கணிச்சிதன்னால் -
கோடரியால்.

80. தையல் - வள்ளிநாயகி.

81. குன்றுவன் - நம்பிராசன்.

84. கோங்கு - கோங்கரும்பு.

85. மா - மான்;

மாவடுவுமாம்.

பாவியன் - பாவியேன்.)

1

1886 மைதிகழ் கருங்கணின்

வலைப்பட் டேற்கருள்
செய்திடல் அன்றியே
சிறைக்க ணித்தனை
உய்திறம் வேறெனக்
குளகொல் ஈண்டுநின்
கைதனில் இவ்வுயிர் காத்துக்
கோடியால்.

86

1887 கோடிவர் நெடுவரைக்
குறவர் மாதுநீ
ஆடிய சுனையதாய்
அணியுஞ் சாந்தமாய்ச்
சூடிய மலர்களாய்த் தோயப்
பெற்றிலேன்
வாடினன் இனிச்செயும்
வண்ணம் யாவதே.

871

1888 புல்லிது புல்லிது புனத்தைக்
காத்திடல்
மெல்லியல் வருதியால்
விண்ணின் பால்வரும்

வல்லியர் யாவரும் வணங்கி
வாழ்த்திடல்
தொல்லியல் வழாவளந்
துய்ப்ப நல்குவேன்.

88

1889 என்றிவை பலபல இசைத்து
நிற்றலுங்
குன்றுவர் மடக்கொடி குமரன்
சிந்தையில்
ஒன்றிய கருத்தினை யுற்று
நோக்கியே
நன்றிவர் திறமென நாணிக்
கூறுவாள்.

89

1890 இழிகுல மாகிய எயினர்
பாவைநான்
முழுதுல கருள்புரி முதல்வர்
நீரெனைத்
தழுவுதல் உன்னியே தாழ்ச்சி
செப்புதல்

பழியது வேயலால் 90
பான்மைத் தாகுமோ.

1891 இலைமுதிர் ஏனல்காத்
திருக்கும் பேதையான்
உலகருள் இறைவர்நீர் உளம
யங்கியென்
கலவியை விரும்புதல் கடன
தன்றரோ
புவியது பசியுறில் புல்லுந்
துய்க்குமோ. 91

1892 வேறு
என்றிவை பலப்பலவும்
ஏந்திழை இயம்பா
நின்றபொழு தத்தில்அவள்
நெஞ்சம்வெருக் கொள்ள
வென்றிகெழு தொண்டகம்
வியன்துடி யியம்பக்
குன்றிறைவன் வேட்டுவர்
குழாத்தினொடும் வந்தான். 92

1893 வந்தபடி கண்டுமட மான்நடு
நடுங்கிச்
சிந்தைவெரு விக்கடவுள்
செய்யமுக நோக்கி
வெந்திறல்கொள்
வேடுவர்கள்
வெய்யர்இவண் நில்லா
துய்ந்திட நினைந்துகடி
தோடும்இனி யென்றாள்.

93

(87. கோடு - சிகரங்கள்.
நெடுவரை - வள்ளிமலை.
88. புல்லிது - இழிந்தது. 90.
தாழ்ச்சி - தாழ்மை.
91. 'புலிபசித்தால் புல்லைத்
தின்னுமோ' என்னும்
பழமொழி
இங்கு விளங்குதல் காண்க.
92. தொண்டகம் - குறிஞ்சி

நிலப்பறை.)

1894 ஓடுமினி யென்றவள்
உரைத்தமொழி கேளா
நீடுமகிழ் வெய்தியவண்
நின்றகும ரேசன்
நாடுபுகழ் சைவநெறி நற்றவ
விருத்த
வேடமது கொண்டுவரும்
வேடரெதிர் சென்றான். 94 94

1895 சென்றுகிழ் வோன்குறவர்
செம்மலெதிர் நண்ணி
நின்றுபரி வோடுதிரு
நீறுதனை நல்கி
வன்றிறல் மிகுத்திடுக
வாகைபெரி தாக
இன்றியமை யாதவளன்
எய்திடுக என்றான். 95

1896 பூதியினை யன்பொடு புரிந்த

குரவன்தன்
பாதமலர் கைகொடு
பணிந்துகுற மன்னன்
மேதகுமில் வெற்தபினில்
விருத்தரென வந்தீர்
ஓதிடுதிர் வேண்டியதை
ஓல்லைதனில் என்றான்.

96

1897 ஆண்டுதொழிலின்
மேதகைய அண்ணலிது
கேண்மோ
நீண்டதனி மூப்பகல
நெஞ்சமருள் நீங்க
ஈண்டுநும் வரைக்குமரி
எய்தியினி தாட
வேண்டிவரு கின்றனன்
மெலிந்துகடி தென்றான்.

97

1898 வேறு
நற்றவன் மொழியைக் கேளா

நன்றுநீர் நவின்ற தீர்த்தம்
நிற்றலு மாடி எங்கள்
நேரிழை தமிழ ளாகி
உற்றனள் அவளுக் கெந்தை
ஒருதனித் துணைய தாகி
மற்றிவண் இருத்திர் என்ன
அழகிதாம் மன்ன
வென்றான்.

98

1899 இனையதோர் பொழுதில்
தந்தை ஏந்திழை தன்பா
லேகித்
தினையொடு கிழங்கு மாவுந்
தீங்கனி பிறவும் நல்கி
அனையவள் துணைய தாக
அருந்தவன் தன்னை வைத்த
வனைகழல் எயின ரோடும்
வல்லையின் மீண்டு
போனான்.

99

1900 போனது முதியோன் கண்டு

புனையிழை தன்னை நோக்கி
நானினிச் செய்வ
தென்கொல் நலிவது பசினோ
யென்னத்
தேனொடு கனியும் மாவுஞ்
செங்கையிற் கொடுப்பக்
கொண்டு
வேனிலும் முடுகிற் றுண்ணீர்
விடாய்பெரி துடையேன்
என்றான்.

100

1901 செப்புறும் அனைய மாற்றஞ்
சேயிழைக் கிழத்தி கேளா
இப்புற வரைக்கும் அப்பால்
எழுவரை கடந்த தற்பின்
உப்புற மிருந்த தெந்தாய்
ஒருசுனை யாங் ணேகி
வெப்புற லின்றித் தெண்ணீர்
மிசைந்துபின் வருதி
ரென்றான்.

101

(94. சைவ நெறி நற்றவ
விருத்த வேடம் - சைவ
சந்நியாச
வேடங்கொண்ட வயோதிக
வடிவம். 96. பூதி - விபூதி.
97. ஆண்டொழில் -
ஆண்மைத்தன்மை.
அண்ணல் - இங்கு
வேட அரசன். ஈண்டு நும்
வரைக்குமரி எய்தி இனிது
ஆட
வேண்டி - இவ்வித்துள்ள
உம் மலையிலுள்ள குமரித்
தீர்த்தத்தை
அடைந்து ஆட விரும்பி;
இவ்விடத்திலிருக்கின்ற
உன்னுடைய
மலையில் பிறந்த
குமரியாகிய வள்ளியை

அடைந்து செவ்வனே
புணர்தற்கு விரும்பி எனப்
பொருள்கொள்ளுதலுமாம்.
இது சிலேடைப்
பொருளாகும். 99.

அருந்தவன் - தவசி.

100. நலிவது -

வருந்துகின்றது. வேனில் -
வெய்யில்.

உண்ணீர்விடார் .

தண்ணீர்த்தாகம்.)

1902 பூட்டுவார் சிலைக்கை வேடர்
பூவையே புலர்ந்து தெண்ணீர்
வேட்டனன் விருத்தன்
வெற்பில் வியனெறி சிறிதுந்
தேரேன்
தாட்டுணை வருந்து மென்று
தாழ்த்திதா தொல்லை யேகிக்
காட்டுதி சுனைநீர் என்றான்

1903 முருகன துரையை அந்த
மொய்குழல் வினவி எந்தாய்
வருகென அழைத்து
முன்போய் வரையெலாங்
கடந்து சென்று
விரைகமழ் சுனைநீர் காட்ட
வேனிலால் வெதும்பி
னான்போல்
பருகினன் பருகிப் பின்னர்
இதொன்று பகர்த லுற்றான். 103

1904 ஆகத்தை வருத்து கின்ற
அரும்பசி அவித்தாய்
தெண்ணீர்த்
தாகத்தை அவித்தாய்
இன்னுந் தவிர்ந்தில தளர்ச்சி
மன்னோ
மேகத்தை யனைய கூந்தல்
மெல்லியல் வினையேன்

கொண்ட

மோகத்தைத் தணித்தி

யாயின் முடிந்ததென் குறைய

தென்றான்.

104

1905 வேறு

ஈறில் முதியோன் இரங்கி

இரந்துகுறை

கூறி மதிமயங்கிக் கும்பிட்டு

நின்றளவில்

நாறு மலர்க்கூந்தல் நங்கை

நகைத்துயிர்த்துச்

சீறி நடுநடுங்கி இவ்வாறு

செப்புகின்றாள்.

105

1906 மேலா கியதவத்தோர் வேடந்

தனைப்பூண்டிங்

கேலா தனவே இயற்றினீர்

யார்விழிக்கும்

பாலாகித் தோன்றிப்

பருகினார் ஆவிகொள்ளும்
ஆலால நீர்மைத்தோ ஐயர்
இயற்கையதே.

106

1907 கொய்தினைகள்

காப்பேனைக் கோதிலா
மாதவத்தீர்
மெய்தழுவ உன்னி விளம்பா
தனவிளம்பிக்
கைதொழுது நின்றல்
கடனன்று கானவரிச்
செய்கை தனைஅறியின்
தீதாய் முடிந்திடுமே.

107

1908 நத்துப் புரைமுடியீர்

நல்லுணர்வு சற்றுமிலீர்
எத்துக்கு முத்தீர்
இரிகுலத்தேன்
தன்னைவெகிப்
பித்துக்கொண் டார்போல்

பிதற்றுவீர் இவ்வேடர்
கொத்துக் கெலாமோர்
கொடும்பழியைச் செய்தீரே. 108

1909 சேவலாய் வைகுந்
தினைப்புனத்திற்
புள்ளினுடன்
மாவெலாங் கூடி வளர்பைங்
குரல்கவரும்
நாவலோய் நீரும்
நடந்தருளும் நான்முந்திப்
போவனால் என்று
புனையிழையாள்
போந்தனளே. 109

(102. பூவையே : விளி :
ஆகுபெயராய் வள்ளி
நாயகியை உணர்த்திற்று.
புலர்ந்து - நாவுலர்ந்து. 105.
ஈறுஇல் - அழிவற்ற.

106. தவத்தோர் வேடம் -
தவவேடம். ஆலாலம்
விஷம்.

ஐயர் - தவ வேடங்கொண்ட
வயோதிகர். இங்குப் பால்
தவவேடத்திற்கும் விஷம்
துர்ச்செயலுக்கும் உவமை
ஆகும்.

107. இச்செய்கைதனை -
உமது தகாத செய்கைய.

108. நத்துப்புரைமுடியீர் -
சங்கினை ஒத்த
வெண்மையான

தலைமயிரினை யுடையீர்.
எத்துக்கு - எதற்கு.

கொத்துக்கெலாம் -
வமிசத்தினர்க்கெல்லாம்.

109. சேவலாய் - காவலாக.
நாவலோய் -

அறிவுடையோனே.)

1

1910 பொன்னே அனையாள்
முன்போகுந் திறல்நோக்கி
என்னே இனிச்செய்வ
தென்றிரங்கி எம்பெருமான்
தன்னே ரிலாதமரும்
தந்திமுகத் தெந்தைதனை
முன்னே வருவாய் முதல்வா
வெனநினைந்தான்.

110

1911 அந்தப் பொழுதில் அறுமா
முகற்கிரங்கி
முந்திப் படர்கின்ற
மொய்குழலாள் முன்னாகத்
தந்திக் கடவுள் தனிவார
ணப்பொருப்பு
வந்துற்ற தம்மா மறிகடலே
போல்முழங்கி.

111

1912 அவ்வேலை யில்வள்ளி
அச்சமொடு மீண்டுதவப்
பொய்வேடங்
கொண்டுநின்ற புங்கவன்தன்
பாலணுகி
இவ்வேழங் காத்தருள்க
எந்தைநீர் சொற்றபடி
செய்வேன் எனவொருபால்
சேர்ந்துதழீஇக்
கொண்டனளே.

112

1913 அன்ன தொருகாலை அறுமா
முகக்கடவுள்
முன்னொரு சார்வந்து
முதுகளிற்றின் கோடொற்றப்
பின்னொரு சார்வந்து
பிடியின் மருப்பூன்ற
இந்நடு வேநின்றான்
எறுழ்வயிரத் தூணேபோல்.

113

1914 கந்த முருகன் கடவுட்
களிறுதனை
வந்தனைகள் செய்து
வழுத்திநீ வந்திடலால்
புந்தி மயல்தீர்ந்தேன்
புனையிழையுஞ்
சேர்ந்தனளால்
எந்தை பெருமான்
எழுந்தருள்க மீண்டென்றான். 114

1915 என்னும் அளவில்
இனிதென்றி யானைமுக
முன்னிளவல் ஏக முகமா
றுடையபிரான்
கன்னி தனையோர் கடிகாவி
னிற்கலந்து
துன்னு கருணைசெய்து
தொல்லுருவங் காட்டினனே. 115

1916 முந்நான்கு தோளும்

முகங்களோர் மூவிரண்டுங்
கொன்னார்வை வேலுங்
குலிசமுமே னைப்படையும்
பொன்னார் மணிமயிலு
மாகப் புனக்குறவர்
மின்னாள் கண்காண
வெள்ளநின்
றனன்விறலோன்.

116

1917 கூரார் நெடுவேற் குமரன்
திருவுருவைப்
பாரா வணங்காப் பரவலுறா
விம்மிதமுஞ்
சேரா நடுநடுங்காச்
செங்கைகுவி யாவியரா
ஆராத காதலுறா
அம்மையிது ஓதுகின்றாள்.

117

(110. தந்தி முகத்து எந்தை -
விநாயகக் கடவுள்.

111. வாரணப் பொருப்பு -
மலையனைய யானையாக.

112. நீர் சொற்றபடி
செய்வேன் - நீங்கள்
கூறியபடி நான் நடப்பேன்.
ஒரு பால் சேர்ந்து -
தவசியின் ஒருபுறத்தை
அடைந்து சேர்ந்து.

113. பிடி - வள்ளிநாயகி.
மருப்பு - இங்கு முலைகள்.
எறுழ் - வலிமை. 114.

கடவுட்களிறு - விநாயகர்.
புனைஇழை - வள்ளி. 115.

கன்னிதனை -
வள்ளிநாயகியை.
காவினில் - சோலையில்.

கலந்து - கூடிமகிழ்ந்து.

116. கொன் - பெருமை.
வை - கூர்மை.

விறலோன் -
வெற்றியினையுடைய
முருகக் கடவுள்.

117. பாரா - தரிசித்து.

வியரா - வியர்த்து.

ஆராதகாதல் -

நிறையாக்காதல்.)

1918 மின்னே அனையசுடர்

வேலவரே இவ்வுருவம்

முன்னேநீர் காட்டி

முயங்காமல் இத்துணையுங்

கொன்னே கழித்தீர்

கொடியேன்செய்

குற்றமெலாம்

இன்னே தணித்தே

எனையாண்டு

கொள்ளுமென்றாள்.

118

1919 உம்மை யதனில்

உலகமுண்டோன் தன்மகள்நீ
நம்மை அணையும்வகை
நற்றவஞ்செய் தாய்அதனால்
இம்மை தனிலுன்னை
எய்தினோ மென்றெங்கள்
அம்மை தனைத்தழுவி
ஐயன் அருள்புரிந்தான்.

119

1920 எங்கண் முதல்வன் இறைவி
தனைநோக்கி
உங்கள் புனந்தன்னில்
உறைந்திடமுன் னேகுதியால்
மங்கைநல் லாயாமும்
வருவோம் எனவுரைப்ப
அங்கண் விடைகொண்
டடிபணிந்து போயினளே.

120

1921 வேறு
வாங்கிய நிலைநுதல் வள்ளி
என்பவள்

பூங்குரல் ஏனலம் புனத்து
ளேகியே

ஆங்கனம் இருத்தலும்
அயற்பு னத்தமர்
பாங்கிவந் தடிமுறை
பணிந்து நண்ணினாள்.

121

1922 நாற்றமுந் தோற்றமும்
நவிலொ முக்கமும்
மாற்றமுஞ் செய்கையும்
மனமும் மற்றதும்
வேற்றுமை யாதலும்
விளைவு நோக்கியே
தேற்றமொ டிகுளையங்
கினைய செப்புவாள்.

122

1923 இப்புனம் அழிதர எங்ஙன்
ஏகினை
செப்புதி நீயெனத் தெரிவை
நாணுறா
அப்புற மென்சுனை யாடப்

போந்தனன்
வெப்புறும் வேனிலால்
மெலிந்தி யானென்றாள்.

123

1924 மைவிழி சிவப்பவும்
வாய்வெ ளுப்பவும்
மெய்வியர் வடையவும்
நகிலம் விம்மவுங்
கைவளை நெகிழவுங்
காட்டுந் தண்சுனை
எவ்விடை இருந்துள தியம்பு
வாயென்றாள்.

124

1925 சொற்றிடும் இகுளையைச்
சுளித்து நோக்கியே
உற்றிடு துணையதா
உனையுட் கொண்டியான்
மற்றிவண் இருந்தனன்
வந்தெ னக்குமோர்
குற்றம துரைத்தனை
கொடியை நீயென்றாள்.

(118. முயங்காமல் -

அணையாமல். கொள்ளே -
வீணாக.

119. உம்மை - முன்சனனம்.

இம்மை - இப்பிறவி.

எங்கள் அம்மை -

வள்ளிநாயகி. 122. நாற்றம் -
வாசனை.

தோற்றம் - உருவம்.

ஒழுக்கம் - நடத்தை. மாற்றம்
- சொல்.

செய்கை - செயல். மனம் -

உள்ளம். இவைகள்

பெண்களிடம்

வேற்றுமையாதல் காமம்

நுகர்ந்தமைக்கு

அடையாளங்கள் ஆகும்.

தேற்றம் - துணிவு. இகுளை -

தோழி. 125. சுளித்து -
கோபித்து.

ஓர் குற்றமது - ஒரு பழியை.)

1926 பாங்கியுந் தலைவியும்
பகர்ந்து மற்றிவை
யாங்கனம் இருத்தலும்
அதனை நோக்கியே
ஈங்கிது செவ்வியென்
றெய்தச் சென்றனன்
வேங்கைய தாகிமுன் நின்ற
வேலையோன்.

126

1927 கோட்டிய நிலையினன்
குறிக்கொள் வாளியன்
தீட்டிய குறியவாள் செறித்த
கச்சினன்
வேட்டம தழுங்கிய
வினைவ லோனெனத்
தாட்டுணை சிவந்திடத்
தமியன் ஏகினான்.

127

1928 வேறு

காந்தள் போலிய கரத்தினீர்
யானெய்த கணையால்
பாய்ந்த சோரியும்
பெருமுழக் குறுபகு வாயும்
ஓய்ந்த புண்டுபடு மேனியு
மாகியோர் ஒருத்தல்
போந்த தோவிவண் புகலுதிர்
புகலுதிர் என்றான்.

128

1929 வேழ மேமுதல் உள்ளன

கெடுதிகள் வினவி
ஊழி நாயகன் நின்றலும்
உமக்குநே ரொத்து
வாழு நீரருக் குரைப்பதே
யன்றிநும் வன்மை
ஏழை யேங்களுக்
கிசைப்பதென் என்றனள்
இகுளை.

129

1930 ஐயர் வேட்டைவந் திடுவதுந்
தினைப்புனத் தமர்ந்து
தையல் காத்திடு கின்றதுஞ்
சரதமோ பறவை
எய்யும் வேட்டுவர் கோலமே
போன்றன இருவர்
மையல் தன்னையும்
உரைத்திடும் விழியென 130
மதித்தாள்.

1931 மனத்தில் இங்கிவை
உன்னியே துணைவியும்
மற்றைப்
புனத்தி லேகிவீற் றிருந்தனள்
அன்னதோர் பொழுதில்
சினத்தி டுங்கரி எய்தன
மென்றசே வகன்போய்க்
கனத்தை நேர்தரு கூந்தலாய்
கேளெனக் கழறும். 131

1932 உற்ற கேளிரும் நீங்களே
தமியனுக் குமக்குப்
பற்ற தாயுள பொருளெலாந்
தருவன் நும்பணிகள்
முற்று நாடியே புரிகுவன்
முடிவுகொள் ளாது
சற்று நீரருள் செய்திடு
மென்றனன் தலைவன்.

132

(127. வேட்டமது அழுங்கிய
- வேட்டையால் இளைத்த.

128. பசுவாய் - பிளந்தாய்.

ஒருத்தல் - ஆண் யானை.

இவண் - இவ்விடம். 129.

உமக்குநேர் ஒத்துவாழும்

நீரருக்கு -

உமது வன்மைக்கு ஒப்பாக

வாழும் தன்மையினரிடம்.

ஏழையேங்களுக்கு -

பெண்களாகிய எங்களுக்கு.

130. வேடர்கோலம் - வேடர்
பறவை முதலியவற்றை
வேட்டையாடும்போது
நேரே பாராமல்
குறிப்பாகப்பார்க்கும்
தன்மை;
இது வஞ்சப்பார்வை ஆகும்.
இருவர் மையல் -
வள்ளிநாயகி,
வேடவடிவுகொண்ட
முருகன் இவர்களின் காதல்.
132. பற்று - விருப்பம். நும்
பணிகள் - உங்கள்
கட்டளைகளை.)

1933 அண்ணல் கூறிய
திருளைதேர்ந் திடுதலும்
ஐயர்
எண்ண மீதுகொல்
எம்பெருங் கிளைக்கிதோர்

இழக்கை
மண்ணின் நாட்டவோ
வந்தது மறவர்தம் பேதைப்
பெண்ணை ஆதரித்
திடுவரோ பெரியவர்
என்றாள்.

133

1934 சீத ரன்தரும் அமிர்தினை
எயினர்கள் செய்த
மாத வந்தனைப்
பெண்ணினுக் கரசைமற்
றெனக்குக்
காதல் நல்கியே நல்லருள்
புரிந்தகா ரிகையைப்
பேதை யென்பதே
பேதைமை என்றனன்
பெரியோன்.

134

1935 என்றெங் கோனூரை
செய்தலும் மடமகள் இங்ஙன்

குன்றங் காவலர் வருகுவர்
அவர்மிகக் கொடியோர்
ஒன்றுந் தேர்கிலர்
காண்பரேல் எம்முயிர்
ஒறுப்பார்
நின்றிங் காவதென்
போமென நெறிப்படுத்
துரைத்தாள்.

135

1936 தோட்டின் மீதுசெல்
விழியினாய் தோகையோ
டென்னைக்
கூட்டி டாயெனில் கிழிதனில்
ஆங்கவள் கோலந்
தீட்டிட மாமட லேறிநும்
மூர்த்தெரு வதனில்
ஓட்டு வேன்இது
நாளையான் செய்வதென்
றுரைத்தான்.

136

1937 ஆதி தன்மொழி

துணைவிகேட் டஞ்சியை
யர்க்கு
நீதி யன்றுதண் பனைமட
லேறுதல் நீர்இம்
மாத வித்தருச் சூழலில்
மறைந்திரும் மற்றென்
காதல் மங்கையைத்
தருவனென் றேகினள்
கடிதின்.

137

1938 வேறு

அங்க வெல்லையில் அகம
கிழ்ச்சியாய்
எங்கள் தம்பிரான் இனிதின்
ஏகியே
மங்குல் வந்துகண் வளரும்
மாதவிப்
பொங்கர் தன்னிடைப் புக்கு
வைகினான்.

138

1939 பொள்ளெ னத்தினைப்

புனத்திற் பாங்கிபோய்

வள்ளி தன்பதம் வணங்கி

மானவேற்

பிள்ளை காதலும் பிறவுஞ்

செப்பியே

உள்ளந் தேற்றியே ஒருப்ப

டுத்தினாள்.

139

1940 இளைய மங்கை இசுளை

ஏனலின்

விளைத ரும்புனம் மெல்ல

நீங்கியே

அளவில் மஞ்சைகுகள்

அகவும் மாதவிக்

குளிர் பொ தும்பரிற்

கொண்டு போயினாள்.

140

(133. மண்ணில் நாட்டவோ

- உலகத்தில் நிறுத்தவோ.

மறவர் - வேடர். பெரியவர் -

உயர்குலத்தார்.

134. சீதரன் தரும்

அமிர்தினை - திருமால்

பெற்ற மகளான

அமிர்தம் போல்பவளை.

135. ஒன்றும் தேர்கிலர் -

ஒன்றையும்

உணரார். நெறிப்படுத்து -

முறையாக.

136. தோகையோடு - உனது

துணைவியாகிய

மயில்போன்ற

வள்ளிநாயகியுடன்.

கிழிதனில் - துணியில்.

கோலம் - வடிவு.

தீட்டி - எழுதி. மாமடல்ஏறி -

பனைமடலால் ஆகிய

குதிரைமீது .

137. ஐயர்க்கு நீதி அன்று -

அரசராகிய உமக்கு முறை
அன்று.

இம்மாதவித்தருச் சூழலில் -
இக்குருக்கத்தி
மரச்செறிவினிடத்து.

138. மங்குல் - மேகம்.
கண்வளருதல் - படிதல்.
பொங்கர் - சோலை.

139. பிள்ளை காதலும் -
இளையோன் காதலும்.
பிறவும் என்றது
மடலேறுவேன் என்று
தலைவன் கூறியதை.

140. அகவும் - கூவும்;
ஆடும் எனினுமாம்.)

1941 பற்றின் மிக்கதோர் பாவை
இவ்வரை
சுற்றி யேகிநீ சூடுங்
கோடல்கள்

குற்று வந்துநின் குழற்கு
நல்குவன்
நிற்றி ஈண்டென நிறுவிப்
போயினான்.

141

1942 வேறு

கோற்றொடி இகுளுளன்
குறிப்பி னால்வகை
சாற்றினள் அகன்றிடத்
தையல் நின்றலும்
ஆற்றவும் மகிழ்சிறந் தாறு
மாழுகன்
தோற்றினன் எதிர்ந்தனன்
தொன்மை போலவே.

142

1943 வடுத்துணை நிகர்விழி

வள்ளி எம்பிரான்
அடித்துணை வணங்கலும்
அவளை அங்கையால்
எடுத்தனன் புல்லினன் இன்ப

மெய்தினான்

சுடர்த்தொடி கேட்டியென்

றிதனைச் சொல்லினான்.

143

1944 உந்தையும் பிறரும்வந்

துன்னை நாடுவர்

செந்தினை விளைபுனஞ்

சேவல் போற்றிடப்

பைந்தொடி அணங்கொடு

படர்தி நாளையாம்

வந்திடு வோமென மறைந்து

போயினான்.

144

1945 போந்தபின் இரங்கியப்

பொதும்பர் நீங்கியே

ஏந்திழை வருதலும் இகுளை

நேர்கொடு

காந்தளின் மலர்சில காட்டி

அன்னவள்

கூந்தலிற் சூடியே

கொடுசென் றேகினாள்.

145

1946 இவ்வகை வழிபடும்
இகுளை தன்னொடு
நைவள மேயென நவிலுந்
தீஞ்சொலாள்
கொய்வரு தினைப்புனங்
குறுகிப் போற்றியே
அவ்விடை இருந்தனள்
அகம்பு லர்ந்துளாள்.

146

1947 வளந்தரு புனந்தனில் வள்ளி
நாயகி
தளர்ந்தனள் இருத்தலுந்
தலைய ளித்திடும்
இளந்தினை யின்குரல் ஈன்று
முற்றியே
விளைந்தன குறவர்கள்
விரைந்து கூடினார்.

147

1948 வேறு

குன்ற வாணர்கள் யாவருங்
கொடிச்சியை நோக்கித்
துன்றும் ஏனல்கள்
விளைந்தன கணிகளுஞ்
சொற்ற
இன்று காறிது போற்றியே
வருந்தினை இனிநீ
சென்றி டம்மஉன் சிறுகுடிக்
கெனவுரை செய்தார்.

148

(141. கோடல்கள் - காந்தள்
மலர்கள். குற்று - பறித்து.

142. வகை - (பிரிதற்குரிய)
வகையினை. தையல்
வள்ளிநாயகி.

143. வடு - மாவடு. 144.

உந்தை - உனது தந்தை.

பிறரும் என்றது தோழி
முதலியவர்களை. படர்தி -

செல்லுவாய்.

146. நைவளம் - ஒரு பண்.

148. கணிகளும் சொற்ற -
வேங்கைகளும் மலர்ந்து
கூறியன.)

1949 குறவர் இவ்வகை சொற்றன
செவிப்புலங் கொண்டாங்
கெறியும் வேல்படு
புண்ணிடை எரிநுழைந்
தென்ன
மறுகு முள்ளத்த ளாகியே
மற்றவண் நீங்கிச்
சிறுகு டிக்குநல் லிகுளையுந்
தானுமாய்ச் சென்றாள்.

149

1950 மானி னங்களை
மயில்களைக் கிளியைமாண்
புறவை
ஏனை யுள்ளவை தங்களை

நோக்கியே யாங்கள்
போன செய்கையைப்
புகலுதிர் புங்கவர்க்
கென்னாத்
தானி ரங்கியே போயினள்
ஒருதனித் தலைவி.

150

1951 பூவை யன்னதோர்
மொழியினாள் சிறுகுடிப்
புகுந்து
கோவில் வைப்பினுட்
குறுகியே கொள்கைவே
றாகிப்
பாவை ஒண்கழங் காடலள்
பண்டுபோல் மடவார்
ஏவர் தம்மொடும் பேசலள
புலம்பிவீற் றிருந்தாள்.

151

1952 மற்ற எல்லையில்
செவிலியும் அன்னையும்

மகளை
உற்று நோக்கியே மேனியே
றாகிய துனக்குக்
குற்றம் வந்தவா றென்னென
வற்புறக் கூறிச்
செற்ற மெய்தியே
அன்னவள் தன்னையிற்
செறித்தார்.

152

1953 வேறு

ஓவிய மனைய நீராள்
உடம்பிடித் தடக்கை
யோனை
மேவினள் பிரித லாலே
மெய்பரிந் துள்ளம் வெம்பி
ஆவிய தில்லா ளென்ன
அவசமாய் அங்கண் வீழ்ப்
பாவையர் எடுத்துப் புல்லிப்
பருவர லுற்றுச் சூழ்ந்தார்.

1954 ஏர்கொள்மெய் நுடங்கு
 மாறும் இறைவளை கழலு
 மாறுங்
 கூர்கொள்கண் பனிக்கு
 மாறுங் குணங்கள்வே றாய
 வாறும்
 பீர்கொளு மாறும் நோக்கிப்
 பெண்ணினைப் பிறங்கற்
 சாரற்
 சூர்கொலாந் தீண்டிற்
 றென்றார் சூர்ப்பகை தொட்ட
 தோரார்.

154

1955 தந்தையுங் குறவர் தாமுந்
 தமர்களும் பிறரும் ஈண்டிச்
 சிந்தையுள் அயர்வு கொண்டு
 தெரிவைதன் செயலை
 நோக்கி
 முந்தையின் முதியா ளோடு

முருகனை முறையிற் கூவி
வெந்திறல் வேலினாற்கு
வெறியயர் வித்தார் அன்றே.

155

1956 வெறியயர் கின்ற காலை
வேலன்மேல் வந்து
தோன்றிப்
பிறிதொரு திறமும் அன்றால்
பெய்வளை தமிழ ளாகி
உறைதரு புனத்தில்
தொட்டாம் உளமகிழ் சிறப்பு
நேரிற்
குறையிது நீங்கு மென்றே
குமரவேள் குறிப்பிற்
சொற்றான்.

156

(150. புங்கவர்க்கு -

முருகப்பெருமானுக்கு.

151. கோவில் வைப்பு -

நம்பி வேடனுடைய குடில்.

152. இற்செறித்தல் -

இனிவெளயே
போகக்கூடாது என்று
ஆணையிட்டு வீட்டில்
இருக்கச்செய்தல்.

154. நுடங்குதல் -
துவளுதல். இறைவளை -
கை வளையல்.

பீர் - பசனை; அச்சமுமாம்.

சூர் - தெய்வம். சூர்ப்பகை
தொட்டது

ஓரார் - சூரருக்குப்
பகையான முருகக் கடவுள்
தொட்டதனை அறியாதார்.

155. முந்தையின் -
முன்னாளிற்போல. முதியாள்
- தேவராட்டி;

இவளைச் சாமியாடி என்பார்.

வெறிஅயர்வித்தார் -

வெறியாட்டு

என்னும் விழவினைச்
செய்தார். வெறியாடல் -
தெய்வத்தை
அழைத்துக் குறிகேட்டல்.)

1

1957 குறிப்பொடு நெடுவேல்
அண்ணல் கூறிய கன்ன மூல
நெறிப்பட வருத லோடும்
நேரிழை அவசம் நீங்கி
முறைப்பட எழுந்து வைக
முருகனை முன்னி யாங்கி
சிறப்பினை நேர்தும் என்று
செவிலித்தாய் பராவல்
செய்தாள்.

157

1958 மனையிடை அம்மை வைக
வனசரர் முதிர்ந்த செவ்வித்
தினையினை அரிந்து
கொண்டு சிறுகுடி அதனிற்
சென்றார்
தினையது நோக்கிச்

செவ்வேள் இருவியம்
புனத்திற் புக்குப்
புனையிழை தன்னைக்
காணான் புலம்பியே திரித
லுற்றான்.

158

1959 கனந்தனை வினவும்
மஞ்ஞைக் கணந்தனை
வினவும் ஏனற்
புனந்தனை வினவும்
அம்மென் பூவையை
வினவுங் கிள்ளை
இனந்தனை வினவும்
யானை இரலையை வினவுந்
தண்கா
வனந்தனை வினவும் மற்றை
வரைகளை வினவு மாதோ.

159

1960 வாடினான் தளர்ந்தான்
நெஞ்சம் வருந்தினான்

மையற் கெல்லை
கூடினான் வெய்து யிர்த்தான்
குற்றடிச் சுவடு தன்னை
நாடினான் திகைத்தான் நின்று
நடுங்கினான் நங்கை
தன்னை

தேடினான் குமரற் கீது 160
திருவிளை யாடல் போலாம்.

1961 வல்லியை நாடு வான்போல்
மாண்பகல் கழித்து வாடிக்
கொல்லையம் புனத்திற்
சுற்றிக் குமரவேள் நடுநாள்
யாமஞ்

செல்லுறு மெல்லை வேடர்
சிறுகுடி தன்னிற் புக்குப்
புல்லிய குறவர் செம்மல்
குரம்பையின் புறம்போய்
நின்றான். 161

1962 பாங்கிசெவ் வேளைக் கண்டு

பணிந்துநீர் கங்குற் போதில்
ஈங்குவந் திடுவ தொல்லா
திறைவியும் பிரியின்
உய்யாள்
நீங்களிவ் விடத்திற் கூட
நேர்ந்ததோ ரிடமு மில்லை
ஆங்கவள் தன்னைக்
கொண்டே அகலுதிர் அடிகள்
என்றாள்.

162

1963 என்றிவை கூறிப் பாங்கி
இறைவனை நிறுவி யேகித்
தன்றுணை யாகி வைகுந்
தையலை யடைந்து கேள்வர்
உன்றனை வவ்விச்
செல்வான் உள்ளத்தில்
துணியா இங்ஙன்
சென்றனர் வருதி என்னச்
சீரிதென் றொருப்பா
டுற்றாள்.

1964 தாய்துயில் அறிந்து தங்கள்
 தமர்துயில் அறிந்து துஞ்சா
 நாய்துயில் அறிந்து மற்றந்
 நகர்துயில் அறிந்து வெய்ய
 பேய்துயில் கொள்ளும்
 யாமப் பெரும்பொழு
 ததனிற் பாங்கி
 வாய்தலிற் கதவை நீக்கி
 வள்ளியைக் கொடுசென்
 றுய்த்தாள்.

(157. கன்னமூலம் -
 காதினிடத்து. அவசம் -
 மயக்கம்.
 செவிலித்தாய் - வளர்ப்புத்
 தாய். 158. வனசரர் -
 வேடர்கள்.
 இருவி - தினைத்தாள். 159.

கனம் - மேகம்.

160. குற்றடி - சிறியஅடி.

சுவடு - அடையாளம்.

161. நடுநாள் யாமம் -

நடுஇரவு. புல்லிய - இழிந்த.

குரவர் செம்மல் - வேட

நம்பி. குரம்பை - குடில்.

162. கங்குற்போதில் இங்கு

வந்திடுவது ஒல்லாது - ஏற்று

இழிவு

உடைத்தாகிய இம்மலையில்

பாம்பு, புலி, கரடி, யானை

முதலியவற்றால்

ஏதமுண்டாகும்; ஆதலால்

இராக்காலத்தில் வருதல்

தகுதி அன்று.

163. வவ்வி - கவர்ந்து. சீரிது

- நல்லது.)

1965 அறுமுக வெருவன் தன்னை

யாயிழை எதிர்ந்து தாழ்ந்து
சிறுதொழில் எயினர் ஊரில்
தீயேனென் பொருட்டால்
இந்த
நறுமலர்ப் பாதங் கன்ற
நள்ளிருள் யாமந் தன்னில்
இறைவநீர் நடப்ப தேயென்
றிரங்கியே தொழுது
நின்றாள்.

165

1966 மாத்தவ மடந்தை நிற்ப
வள்ளலை இகுளை நோக்கித்
தீத்தொழில் எயினர் காணில்
தீமையாய் விளையும்
இன்னே
ஏத்தருஞ் சிறப்பி னும்மூர்க்
கிங்கவள் தனைக்கொண்
டேகிக்
காத்தருள் புரியு மென்றே
கையடை யாக நேர்ந்தாள்.

1967 முத்துறு முறுவ லாளை
 மூவிரு முகத்தி னான்தன்
 கைத்தலந் தன்னில் ஈந்து
 கைதொழு திகுளை நிற்ப
 மெய்த்தகு கருணை செய்து
 விளங்கிழய் நீயெம் பாலின்
 வைத்திடு கருணை தன்னை
 மறக்கலங் கண்டாய்
 என்றான்.

167

1968 மையுறு தடங்கண் நல்லாள்
 வள்ளியை வணக்கஞ்
 செய்து
 மெய்யுறப் புல்லி அன்னாய்
 விரைந்தனை சேறி யென்னா
 ஐயனோ டினிது கூட்டி
 ஆங்கவர் விடுப்ப மீண்டு
 கொய்யுறு கவரி மேய்ந்த

குரம்பையின் கூரை புக்காள். 168

1969 விடைபெற்றே இருளை ஏக
வேலுடைக் கடவுள் அன்ன
நடைபெற்ற மடந்தை யோடு
நள்ளிரு ளிடையே சென்று
கடைபெற்ற சீறார் நீங்கிக்
காப்பெலாங் கடந்து காமன்
படைபெற்றுக் குலவும்
ஆங்கோர் பசுமரக் காவுட்
சேர்ந்தான்.

169

1970 செஞ்சுடர் நெடுவேல்
அண்ணல் செழுமலர்க்
காவிற் புக்கு
வஞ்சியொ டிருந்த காலை
வைகறை விடியல் செல்ல
எஞ்சலில் சீறார் தன்னில்
இறையவன் தனது தேவி
துஞ்சலை யகன்று வல்லே

துணுக்கமுற் றெழுந்தாள்
அன்றே.

170

1971 சங்கலை கின்ற செங்கைத்
தனிமகட் காணா ளாகி
எங்கணும் நாடிப் பின்னர்
இகுளையை வந்து கேட்பக்
கங்குலின் அவளும் நானுங்
கண்படை கொண்ட
துண்டால்
அங்கவள் அதற்பின் செய்த
தறிகிலன் அன்னாய்
என்றாள்.

171

1972 தம்மகட் காணா வண்ணந்
தாய்வந்து புகலக் கேட்டுத்
தெம்முனைக் குறவர்
செம்மல் தெருமந்து
செயிர்த்துப் பொங்கி
நம்மனைக் காவல் நீங்கி
நன்னுதற் பேதை தன்னை

இம்மெனக் கொண்டு
போந்தான் யாவனோ
ஒருவன் என்றான்.

172

1973 மற்றிவை புகன்று தாதை
வாட்படை மருங்கிற் கட்டிக்
கொற்றவில் வாளி ஏந்திக்
குமரியைக் கவர்ந்த கள்வன்
உற்றிடு நெறியை நாட
ஒல்லையிற் போவன்
என்னாச்
செற்றமொ டெழுந்து
செல்லச் சிறுகுடி எயினர்
தேர்ந்தார்.

173

(165. இறைவ -
இறைவனே! 166. மாத்தவ
மடந்தை - வள்ளிநாயகி.
கையடை - அடைக்கலம்.
168. சேறி - செல்வாய்.

170. வைகறை விடியல் -
விடியற்காலம்; அற்றை
நாட்பொழுது எனினுமாம்.

171. சங்கு - சங்குவளையல்.
கண்படை கொண்டது -
உறங்கியது.)

1974 எள்ளுதற் கரிய சீறூர்
இடைதனில் யாமத் தேகி
வள்ளியைக் கவர்ந்து
கொண்டு மாயையால்
மீண்டு போன
கள்வனைத் தொடர்தும்
என்றே கானவர் பலருங்
கூடிப்
பொள்ளெனச் சிலைகோல்
பற்றிப் போர்த்தொழிற்
கமைந்துபோனர். 174

174

1975 வேடுவர் யாரும் ஈண்டி

விரைந்துபோய் வேந்த
னோடு

கூடனர் இரலை தன்னைக்
குறித்தனர் நெறிகள் தோறும்
ஓடனர் பொதும்ப ரெல்லாம்
உலாவினர் புலங்கள் புக்கு
நாடனர் சுவடு நோக்கி
நடந்தனர் இடங்க ளெங்கும்.

175

1976 ஈங்கனம் மறவ ரோடும்
இறையவன் தேடிச் செல்லப்
பாங்கரில் ஒருதண் காவிற்
பட்டிமை நெறியால் உற்றாள்
ஆங்கனந் தெரியா அஞ்சி
ஆறுமா முகத்து வள்ளல்
பூங்கழல் அடியில் வீழ்ந்து
பொருமியே புகல லுற்றாள்.

176

1977 கோலொடு சிலையும்
வாளுங் குந்தமும் மழுவும்

பிண்டி
பாலமும் பற்றி வேடர்
பலருமாய்த் துருவிச் சென்று
சோலையின் மருங்கு வந்தார்
துணுக்கமுற் றுளதென்
சிந்தை
மேலினிச் செய்வ
தென்கொல் அறிகிலேன்
விளம்பா யென்றாள்.

177

1978 வருந்தலை வாழி நல்லாய்
மால்வரை யோடு சூரன்
உரந்தனை முன்பு கீண்ட
உடம்பிடி யிருந்த நும்மோர்
விரைந்தமர் புரியச் சூழின்
வீட்டுதும் அதனை நோக்கி
இருந்தருள் நம்பின் என்னா
இறைமகட் கெந்தை
சொற்றான்.

178

1979 குறத்திரு மடந்தை இன்ன
கூற்றினை வினவிச்
செவ்வேள்
புறத்தினில் வருத லோடும்
பொள்ளெனக் குறுகி அந்தத்
திறத்தினை யுற்று நோக்கிச்
சீறிவெய் துயிர்த்துப்
பொங்கி
மறத்தொழில் எயினர் காலை
மருங்குற வளைந்து
கொண்டார்.

179

1980 தாதையங் கதனைக் கண்டு
தண்டலை குறுகி நந்தம்
பேதையைக் கவர்ந்த
கள்வன் பெயர்கிலன் எமது
வன்மை
ஏதையு மதியான் அம்மா
இவன்விறல் எரிபாய்ந்த

துண்ணும்

ஊதையங் கான மென்ன

முடிக்குதும் ஒல்லை

யென்றான்.

180

1981 குறவர்கள் முதல்வன் தானுங்

கொடுந்தொழில் எயினர்

யாரும்

மறிகட லென்ன வார்த்து

வார்சிலை முழுதும் வாங்கி

எறிசுடர்ப் பரிதித் தேவை

எழிலிகள் மறைத்தா லென்ன

முறைமுறை அம்பு வீசி

முருகனை வளைந்து

கொண்டார்.

181

1982 ஒட்டல ராகிச் சூழ்ந்தாங்

குடன்றுபோர் புரிந்து

வெய்யோர்

விட்டவெம் பகழி யெல்லாம்

மென்மலர் நீர் வாகிக்
கட்டழ குடைய செவ்வேற்
கருணையங் கடலின் மீது
பட்டன பட்ட லோடும்
பைந்தொடி பதைத்துச்
சொல்வாள்.

182

(174. தொடர்தும் -
பின்பற்றுவோம். 175. ஈண்டி
- ஒருங்குகூடி.

இரலை - ஊது கொம்பு.

குறித்தனர் - ஊதினர்.

176. பட்டிமை நெறி -
களவொழுக்கம்.

178. உடம்பிடி - வேல்.

வீட்டுதும் - அழிப்போம்.

நம்பின் - நமது பின்புறத்தில்.

180. ஊதை - வெட்டிச்
சுடுகின்ற.

181. பரிதித்தேவை -

சூரியன். எழிலி - மேகம்.

182. ஒட்டலர் - பகைவர்.)

1983 நெட்டிலை வாளி தன்னை
ஞெரேலென நும்மேற்
செல்லத்
தொட்டிடு கையர் தம்மைச்
சுடருடை நெடுவேல் ஏவி
அட்டிடல் வேண்டும் சீயம்
அடுதொழில் குறியா
தென்னில்
கிட்டுமே மரையும் மாணுங்
கேழலும் வேழந் தானும். 183

1984 என்றிவை குமரி செப்ப
எம்பிரான் அருளால் பாங்கர்
நின்றதோர் கொடிமாண்
சேவல் நிமிர்ந்தெழுந்
தார்ப்புக் கொள்ளக்
குன்றவர் முதல்வன் தானுங்
குமரருந் தமரும் யாரும்

பொன்றின ராகி மாண்டு
பொள்ளெனப் புவியில்
வீழ்ந்தார்.

184

1985 தந்தையும் முன்னை
யோரும் தமரும்வீழ்ந் திறந்த
தன்மை
பைந்தொடி வள்ளி நோக்கிப்
பதைபதைத் திரங்கிச் சோரக்
கந்தனத் துணைவி அன்பு
காணுவான் கடிகா நீங்கிச்
சிந்தையில் அருளோ டேக
அனையளுந் தொடர்ந்து
சென்றாள்.

185

1986 செல்லநா ரதப்பேர் பெற்ற
சீர்கெழு முனிநேர் வந்து
வல்லியோ டிறைவன்
தன்னை வணங்கிநின்
செய்கை எல்லாஞ்

சொல்லுதி என்ன அன்னான்
தோகையைக் காண்டல்
தொட்டு
மல்லல்வேட் டுவரை யட்டு
வந்திடும் அளவுஞ்
சொற்றான்.

186

1987 பெற்றிடு தந்தை தன்னைப்
பிறவுள சுற்றத் தோரைச்
செற்றமொ டட்டு நீக்கிச்
சிறந்தநல் லருள்செ யாமல்
பொற்றொடி தன்னைக்
கொண்டு போந்திடத்
தகுமோ வென்னா
மற்றிவை முனிவன் கூற
வள்ளலும் அ'தாம் என்றான். 187

1988 விழுப்பம துளதண் காவில்
விசாகன்மீண் டருளித்
தன்பால்

முழுப்பரி வுடைய நங்கை
முகத்தினை நோக்கி நம்மேற்
பழிப்படு வெம்போர்
ஆற்றிப் பட்டநுங் கிளையை
எல்லாம்
எழுப்புதி என்ன லோடும்
இனிதென இறைஞ்சிச்
சொல்வாள்.

188

1989 விழுமிய உயிர்கள் சிந்தி
வீழ்ந்தநங் கேளிர் யாரும்
எழுதிரென் றருள லோடும்
இருநிலத் துறங்கு கின்றோர்
பழையநல் லுணர்வு
தோன்றப் பதைபதைத்
தெழுதற் கொப்பக்
குழுவுறு தமர்க ளோடுங்
குறவர்கோன் எழுந்தான்
அன்றே.

189

1990 எழுந்திடு கின்ற காலை
எம்பிரான் கருணை
வெள்ளம்
பொழிந்திடு வதன மாறும்
புயங்கள்பன் னிரண்டும்
வேலும்
ஒழிந்திடு படையு மாகி
உருவினை அவர்க்குக்
காட்ட

விழுந்தனர் பணிந்து போற்றி 190
விம்மித ராகிச் சொல்வார்.

1991 அடுந்திறல் எயினர் சேரி
அளித்திடு நீயே எங்கள்
மடந்தையைக் கரவில்
வெளவி வரம்பினை
அழித்துத் தீரா
நெடுந்தனிப் பழிய தொன்று
நிறுவினை புதல்வர் கொள்ள
விடந்தனை அன்னை

யூட்டின் விலக்கிடு கின்றா
ருண்டோ.

191

(183. சீயம் - சிங்கம். மரை,
மான் - மான் வகைகள்.

185. முன்னையோர் -
தமையன். அத்துணைவி -
அந்த வள்ளி நாயகி.

186. காண்டல் தொட்டு -
கண்டதுமுதல். அட்டு -
கொன்று.

188. விழுப்பம் - சிறப்பு.
விசாகன் - முருகக் கடவுள்.)

1992 ஆங்கது நிற்க எங்கள்
அரிவையை நசையால்
வெளவி
நாங்களும் உணரா வண்ணம்
நம்பெருங் காவல் நீங்கி
ஈங்கிவட் கொணர்ந்தாய்

எந்தாய் இன்னினிச் சீறூர்க்
கேகித்
தீங்கனல் சான்றா வேட்டுச்
செல்லுதி நின்னூர்க்
கென்றார்.

192

1993 மாதுலன் முதலோர் சொற்ற
மணமொழிக் கிசைவு
கொண்டு
மேதகு கருணை செய்து
மெல்லியல் தனையுங்
கொண்டு
கோதிலா முனிவ னோடுங்
குளிர்மலர்க் காவு நீங்கிப்
பாதபங் கயங்கள் நோவப்
பருப்பதச் சீறூர் புக்கான்.

193

1994 தந்தையுஞ் சுற்றத் தோருஞ்
சண்முகன் பாங்க ரேகிச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி யோடு

சிறுகுடி யோரை நோக்கிக்
கந்தனே நமது மாதைக்
கவர்ந்தனன் நமது
சொல்லால்

வந்தனன் மணமுஞ் செய்ய 194
மற்றியது நிகழ்ச்சி யென்றார்.

1995 சங்கரன் மததத தானே
தையலைக் கவர்ந்தான்
என்றும்

மங்கல வதுவை செய்ய
வந்தனன் இங்ஙன் என்றும்
தங்கள்சுற் றத்தோர் கூறச்
சிறுகுடி தன்னில் உற்றோர்
பொங்குவெஞ் சினமும்
நாணும் மகிழ்ச்சியும்
பொடிப்ப நின்றார்.

195

1996 குன்றவர் தமது செம்மல்
குறிச்சியில் தலைமைத் தான
தன்றிரு மனையி னூடே

சரவண முதல்வன் தன்னை
மன்றலங் குழலி யோடு
மரபுளி யுய்த்து வேங்கைப்
பொன்றிகழ் அதளின் மீது
பொலிவுற இருத்தி னானே. 196

1997 அன்னதோர் வேலை
தன்னில் அறுமுக முடைய
வள்ளல்
தன்னுழை இருந்த நங்கை
தனையரு ளோடு நோக்கக்
கொன்னவில் குறவர் மாதர்
குயிற்றிய கோலம் நீங்கி
முன்னுறு தெய்வக் கோல
முழுதொருங் குற்ற தன்றே. 197

1998 கவலைதீர் தந்தை தானுங்
கணிப்பிலாச் சுற்றத் தாருஞ்
செவிலியும் அன்னைதானும்
இகுளையும் தெரிவை

மாடும்

தவலருங் கற்பின் மிக்க

தம்மகள் கோலம் நோக்கி

இவள்ளம திடத்தில் வந்த

தெம்பெருந் தவமே என்றார். 198

1999 அந்தநல் வேலை தன்னில்

அன்புடைக் குறவர்

கோமான்

கந்தவேள் பாணி தன்னில்

கன்னிகை கரத்தை நல்கி

நந்தவ மாகி வந்த

நங்கையை நயப்பால் இன்று

தந்தனன் கொள்க வென்று

தண்புனல் தாரை உய்த்தான். 199

2000 நற்றவம் இயற்றுந் தொல்சீர்

நாரதன் அனைய காலைக்

கொற்றம துடைய வேலோன்

குறிப்பினால் அங்கி யோடு

மற்றுள கலனுந் தந்து
வதுவையின் சடங்கு நாடி
அற்றம தடையா வண்ணம்
அருமறை விதியாற்
செய்தான்.

200

(192. நசையால் -

ஆசையால். தீங்கனல்
சான்றா - நல்ல ஓமாக்கினி
சாட்சியாக. வேட்டு -
திருமணம் புரிந்து. 193.

மாதுலன் - மாமன்;
வேடநம்பி. கோதிலா
முனிவன் - இங்கு நாரத
முனிவன்.

196. குறிச்சி - மலைநாட்டுச்
சிற்பூர். வேங்கை அதள் -
புலித்தோல்.

197. தவிலல் - செய்தல்.
முன்னுறு தெய்வக் கோலம் -

முன்னே

சுந்தரியாயிருந்த காலத்துள்ள
அழகு. 199. பாணிதன்னில் -
கையில்.

தண்புனல்தாரை உய்த்தான் -
நீரினால் தாரைவார்த்தான்.)

2001 ஆவதோர் காலை தன்னில்

அரியும்நான் முகனும்

வானோர்

கோவொடு பிறருஞ் சூழக்

குலவரை மடந்தை யோடுந்

தேவர்கள் தேவன்வந்து

சேண்மிசை நின்று

செவ்வேள்

பாவையை வதுவை

செய்யும் பரிசினை முழுதுங்

கண்டான்.

201

2002 கண்ணுதல் ஒருவன் தானுங்

கவுரியுங் கண்ணாற் கண்டு
தண்ணளி புரிந்து நிற்பத்
தண்டுழாய் முடியோ னாதிப்
பண்ணவர் உவகை நீடிப்
பனிமலர் மாரி வீதி
அண்ணலை வழிபட் டேத்தி
அஞ்சலி புரிந்திட் டார்த்தார். 202

2003 அறுமுக முடைய வள்ளல்
அன்னது நோக்கிச் சீறார்
இறையதும் உணரா
வண்ணம் இமையமேல்
அணங்கி னோடுங்
கறையமர் கண்டன் தன்னைக்
கைதொழு தேனை யோர்க்கு
முறைமுறை யுவகை யோடு
முழுதருள் புரிந்தான்
அன்றே.

203

2004 வேறு

அங்க வேலையின் அலரின்
மேலவன்
செங்கண் மாயவன் தேவர்
கோமகன்
செங்கை தீர்தருந் தவத்தர்
தம்மொடு
மங்கை பாதியன் மறைந்து
போயினான்.

204

2005 போன எல்லையில்
பொருவில் நாரதன்
தானி யற்றிய சடங்கு
முற்றலுங்
கான வேடுவர் கன்னி
தன்னொடு
மான வேலனை வணங்கிப்
போற்றினான்.

205

2006 வேறு
மற்றது காஆஆ தன்னில்

மாதுலன் வள்ளி தன்னைக்
கொற்றவே லுடைய நம்பி
வதுவைசெய் கோலம்
நோக்கி

உற்றவிய் விழிகள் தம்மால்
உறுபயன் ஒருங்கே இன்று
பெற்றனன் என்றான்
அன்னான் உவகையார்
பேசற் பாலார்.

206

2007 மெல்லிடை கொம்பென்
றுன்ன விரைமலர் தழைமேற்
கொண்ட

புல்லிய குறவர் மாதர்
பொருவில்சீர் மருகன்
தானும்
வல்லியும் இன்னே போல
வைகலும் வாழ்க என்று
சொல்லியல் ஆசி கூறித்
தூமலர் அறுகு தூர்த்தார்.

207

2008 செந்தினை இடியும் தேனும்
தீம்பல கனியும் காயும்
கந்தமும் பிறவு மாக
இலைபொலி கலத்தி லிட்டுப்
பைந்தொடி யணங்கு நீயும்
பரிவுடன் நுகர்திர் என்ன
வெந்திறல் எயினர் கூற
வியனருள் புரிந்தான்
மேலோன்.

208

(202. கவுரி -

உமாதேவியார். பண்ணவர் -
தேவர்கள்.

204. தேவர்கோமான் -

இந்திரன்; தேவர்களும்
அவர்களுடைய

அரசனான இந்திரன்
எனினுமாம்.

207. விரைமலர் - நறுமணம்

உள்ள மலர்.

அறுகு தூர்த்தார் -

அறுகம்புல்லைத் தூவினார்.

இங்கு அறுகு அரிசி கலந்த

அறுகு. இதனைச்

சேஷையிடுதல் என்பர். 208.

இடி - மாவு. கந்தம் -

கிழங்கு.)

2009 வேறு

கிராதர் மங்கையும் பராபரன்

மதலையும் கெழுமி

விராவு சில்லுணா

மிசைந்தனர் மிசிந்திடு

தன்மை

முராரி யாதியாந் தேவர்பால்

முனிவர்பால் மற்றைச்

சராச ரங்கள்பால் எங்கணுஞ்

சார்ந்துள தன்றே.

2010 அனைய காலையில்

அறுமுகன் எழுந்துநின்
றாங்கே

குனியும் வில்லுடைக்

குறவர்தங் குரிசிலை நோக்கி

வனிதை தன்னுடன்

சென்றியாஞ் செருத்தணி

வரையில்

இனிது வைகுதும் என்றலும்

நன்றென இசைத்தான்.

210

2011 தாயும் பாங்கியுஞ்

செவிலியுந் தையலை

நோக்கி

நாய கன்பின்னர் நடத்தியோ

நன்றெனப் புல்லி

நேய மோடுபல் லாசிகள்

புகன்றிட நெடுவேல்

சேயு டன்கடி தேகவே

சிந்தையுட் கொண்டாள். 211

2012 பாவை தன்னுடன் பன்னிரு
புயமுடைப் பகவன்
கோவில் நீங்கியே குறவர்தங்
குரிசிலை விளித்துத்
தேவ ருந்தொழ்ச் சிறுகுடி
அரசியல் செலுத்தி
மேவு கென்றவண் நிறுவியே
போயினன் விரைவில்.

212

2013 இன்ன தன்மைசேர்
வள்ளியஞ் சிலம்பினை
இகந்து
பன்னி ரண்டுமொய்ம்
புடையவன் பாவையும்
தானும்
மின்னும் வெஞ்சுடர்ப்
பரிதியும் போலவிண்
படர்ந்து

தன்னை யேநிகர்
தணிகைமால் வரையினைச்
சார்ந்தான்.

213

2014 செச்சை மௌலியான்
செருத்தணி வரைமிசைத்
தெய்வத்
தச்சன் முன்னரே இயற்றிய
தனிநகர் புகுந்து
பச்சிளங் கொங்கை வனசரர்
பாவையோ டொன்றி
இச்ச கத்துயிர் யாவையும்
உய்யவீற் றிருந்தான்.

214

2015 கந்த வேலையில் வள்ளிநா
யகிஅயில் வேற்கைக்
கந்த வேள்பதம் வணங்கியே
கைதொழு தைய
[1] இந்த மால்வரை
இயற்கையை இயம்புதி
என்னச்

சிந்தை நீடுபேர் அருளினால்
இன்னன செப்பும்.
([1] பா-ம் - விந்தை)

215

2016 செங்கண் வெய்யசூர்ச்
செருத்தொழி லினுஞ்சிலை
வேடர்
தங்க ளிற்செயுஞ்
செருத்தொழி லினுந்தணிந்
திட்டே
இங்கு வந்தியாம்
இருத்தலால் செருத்தணி
என்றோர்
மங்க லந்தரு பெயரினைப்
பெற்றதிவ் வரையே.

216

2017 முல்லை வாள்நகை
உமையவள் முலைவளை
அதனான்

மல்லல் மாநிழல் இறைவரை
வடுப்படுத் தமரும்
எல்லை நீர்வயற் காஞ்சியின்
அணுகநின் றிடலால்
சொல்ல லாந்தகைத் தன்றிந்த 217
மால்வரைத் தூய்மை.

(209. கிராதர் - வேடர்.

பராபரன் - சிவன்.

210. குனியும் - வளையும்.

செருத்தணிவரை -

திருத்தணிகைமலை.

214. செச்சை -

வெட்சிமாலை. 215.

இந்தமால்வரை -

இத்திருத்தணிகைமலை.

216. இச்செய்யுள்

செருத்தணி என்ற பெயர்க்

காரணம் கூறுகிறது.

217. மாநிழல் இறைவர் -

மாமர நிழலில் எழுந்தருளிய
ஏகாம்பரநாதர்.

வடு - தழும்பு. அணுக -
சமீபமாக.)

2018 விரையி டங்கொளும்

போதினுள் மிக்கபங்
கயம்போல்

திரையி டங்கொளும்

நதிகளிற் சிறந்தகங்

கையைப்போல்

தரையி டங்கொளும்

பதிகளிற் காஞ்சியந்

தலம்போல்

வரையி டங்களிற் சிறந்ததித்

தணிகைமால் வரையே.

218

2019 கோடி யம்பியும்

வேயங்குழல் ஊதியும்

குரலால்

நீடு தந்திரி இயக்கியும்

ஏழிசை நிறுத்துப்
பாடி யுஞ்சிறு பல்லியத்
தின்னிசை படுத்தும்
ஆடு தும்விளை யாடுதும்
இவ்வரை அதன்கண்.

219

2020 மந்த ரத்தினும் மேருமால்
வரையினும் மணிதோய்
கந்த ரத்தவன் கயிலையே
காதலித் ததுபோல்
சந்த ரக்கிரி தொல்புவி
தனிற்பல வெனினும்
இந்த வெற்பினில் ஆற்றவும்
மகிழ்ச்சியுண் டெமக்கே.

220

2021 வான்றி கழந்திடும் இருநில
வரைபல அவற்றுள்
ஆன்ற காதலால் இங்ஙனம்
மேவுதும் அதற்குச்
சான்று வாசவன் வைகலுஞ்
சாத்துதற் பொருட்டால்

மூன்று காவியிச் சுனைதனில் 221
எமக்குமுன் வைத்தான்.

2022 காலைப் போதினில்
ஒருமலர் கதிர்முதிர் உச்சி
வேலைப் போதினில்
ஒருமலர் விண்ணெலாம்
இருள்கூழ்
மாலைப் போதினில் ஒருமல
ராகஇவ் வரைமேல்
நீலப் போதுமுன்
றொழிவின்றி நின்றலும்
மலரும். 222

2023 ஆழி நீரர சுலகெலாம்
உண்ணினும் அளிப்போர்
ஊழி பேரினும் ஒருபகற்
குற்பலம் மூன்றாய்த்
தாழி ருஞ்சுனை தன்னிடை
மலர்ந்திடும் தவிரா
மாழை ஒண்கணாய்

இவ்வரைப் பெருமையார்
வகுப்பார்.

223

2024 இந்த வெற்பினைத்
தொழுதுளார் பவமெலாம்
ஏகும்
சிந்தை அன்புடன் இவ்வரை
யின்னே சென்று
முந்த நின்றவிச் சனைதனில்
விதிமுறை மூழ்கி
வந்து நந்தமைத்
தொழுதுளார் நம்பதம்
வாழ்வார்.

224

2025 அஞ்ச வைகல்இவ் வகன்கிரி
நண்ணியெம் மடிகள்
தஞ்ச மென்றுளத் துன்னியே
வழிபடுந் தவத்தோர்
நெஞ்ச கந்தனில் வெகிய
போகங்கள் நிரப்பி

எஞ்ச வில்லதோர் வீடுபே
றடைந்தினி திருப்பார்.

(218. விரை - மணம். வரை
இடங்களில் - மலை
இடங்களில்.

219. கோடு - ஊதுகொம்பு.
குரலால் - உரோமத்தால்;

இன்னிசையால்
எனினுமாம். தந்திரி -
வீணை. 220. இந்த
வெற்பினில் -

இத்தணிகைமலையில்.

221. சான்று - சாட்சி. காவி -
செங்காவி மலர்க்கொடிகள்.

223. ஆழிநீர் அரசு - வட்ட
வடிவான கடல். தவிரா -
தவறாமல்.

மாழை - மாவடு. 224. பவம்
- பாவம். நம்பதம் -

சாயுச்சியம்.

225. வெ·கிய - விரும்பிய.)

2026 தேவ ராயினும் முனிவர
ராயினும் சிறந்தோர்
ஏவ ராயினும் பிறந்தபின்
இவ்வரை தொழாதார்
தாவ ராதிகள் தம்மினுங்
கடையரே தமது
பாவ ராசிகள் அகலமோ
பார்வலஞ் செயிலும்.

226

2027 பாத கம்பல செய்தவ
ராயினும் பவங்கள்
ஏதும் வைகலும் புரிபவ
ராயினும் எம்பால்
ஆத ரங்கொடு தணிகைவெற்
படைவரேல் அவரே
வேதன் மாலினும் விழுமியர்
எவற்றினும் மிக்கார்.

227

2028 வேறு

உற்பல வரையின்
வாழ்வோர் ஓரொரு தருமஞ்
செய்யில்
பற்பல வாகி யோங்கும்
பவங்களில் பலசெய் தாலுஞ்
சிற்பம தாகி யொன்றாய்த்
தேய்ந்திடும் இதுவே யன்றி
அற்புத மாக இங்ஙன்
அநந்தகோ டிகளுண் டன்றே.

228

2029 என்றிவை குமரன் கூற

எயினர்தம் பாவை கேளா
நன்றென வுவுகை யெய்தி
நானில வரைப்பி னுள்ள
குன்றிடைச் சிறந்த இந்தத்
தணிகைமால் வரையின்
கொள்கை
உன்றிரு வருளால் தேர்ந்தே
உய்த்தனன் தமிழன்

2030 இவ்வரை ஒருசார் தன்னில்
இராறுதோ ளுடைய எந்தை
மைவிழி யணங்குந் தானும்
மாலயன் உணரா வள்ளல்
ஐவகை யுருவில் ஒன்றை
ஆகம விதியால் உய்த்து
மெய்வழ பாடு செய்து
வேண்டியாங் கருளும்
பெற்றான்.

2031 கருத்திடை மகிழ்வும்
அன்புங் காதலுங் கடவ
முக்கண்
ஒருத்தனை வழிபட் டேத்தி
ஒப்பிலா நெடுவேல்
அண்ணல்
மருத்தொடை செறிந்த
கூந்தல் வள்ளிநா யகியுந்
தானுஞ்

செருத்தணி வரையில்
வைகிச் சிலபகல் அமர்ந்தான்
அன்றே. 231

2032 தள்ளரும் விழைவின் மிக்க
தணிகையின் நின்றும்
ஓர்நாள்
வள்ளியுந் தானு மாக
மானமொன் றதனிற் புக்கு
வெளடீளியங் கிரியின்
பாங்கர் மேவிய கந்த
வெற்பில்
ஒளடீளிணர்க் கடப்பந்
தாரோன் உலகெலாம்
வணங்கப் போனான். 232

2033 கந்தவெற் பதனிற் சென்று
படிகெழு மானம் நீங்கி
அந்தமில் பூதர் போற்றும்
அம்பொனா லயத்தின் ஏகி
இந்திரன் மகடூஉ வாசும்

ஏந்திழை இனிது வாழும்
மந்திர மதனிற் புக்கான்
வள்ளியுந் தானும் வள்ளல். 233

(228. உற்பலவரை -

தணிகைமலை.

இத்தணிகைமலையில்

வாழ்வார் தீங்கினை

ஒருபோதும் செய்யார்

என்பார் செய்தாலும்

என்ற எதிர்மறை

உம்மைகொடுத்துக் கூறினார்.

230. ஐவகை உருவு -

சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்தி

சாதாக்கியம்,

மூர்த்தி சாதாக்கியம், கர்த்திரு

சாதாக்கியம், கன்ம

சாதாக்கியம்

என ஐந்து வடிவு. ஒன்று

என்றது கன்ம
சாதாக்கியமாகிய
பீடலிங்க வடிவை. 232.
மானம் - தேவவிமானம்.
233. இந்திரன் மகடூஉ
ஆகும் ஏந்திழை -
தெய்வயானையம்மை.)

2034 ஆரணந் தெரிதல் தேற்றா
அறுமுகன் வரவு நோக்கி
வாரண மடந்தை வந்து
வந்தனை புரிய அன்னாள்
பூரண முலையும் மார்பும்
பொருந்துமா நெடுத்துப்
புல்லித்
தாரணி தன்னில் தீர்ந்த
தனிமையின் துயரந்
தீர்த்தான்.

234

2035 ஆங்கது காலை வள்ளி

அமரர்கோன் அளித்த

பாவை

பூங்கழல் வணக்கஞ்

செய்யப் பொருக்கென

எடுத்துப் புல்லி

ஈங்கொரு தமிழ ளாகி

இருந்திடு வேணுக் கின்றோர்

பாங்கிவந் துற்ற வாறு

நன்றெனப் பரிவு கூர்ந்தாள்.

235

2036 சூர்க்கடல் பருகும்

வேலோன் துணைவியர்

இருவ ரோடும்

போக்கடல் கொண்ட சீயப்

பொலன்மணி அணைமேற்

சேர்ந்தான்

பாற்கடல் அமளி தன்னில்

பாவையர் புறத்து வைக்க

கார்க்கடற் பவள வண்ணன்

கருணையோ டமரு

2037 செங்கனல் வடவை போலத்
 திரைக்கடல் பருகும்
 வேலோன்
 மங்கையர் இருவ ரோடு
 மடங்கலம் பீட மீதில்
 அங்கினி திருந்த காலை
 அரமகள் அவனை நோக்கி
 இங்கிவள் வரவு தன்னை
 இயம்புதி எந்தை யென்றாள்.

237

2038 வேறு

கிள்ளை அன்னசொற்
 கிஞ்சுகச் செய்யவாய்
 வள்ளி தன்மையை வாரணத்
 தின்பிணாப்
 பிள்ளை கேட்பப்
 பெருந்தகை மேலையோன்
 உள்ள மாமகிழ் வால்இவை

ஓதுவான். 238

238

2039 நீண்ட கோலத்து நேமியஞ்
செல்வர்பால்
ஈண்டை நீவிர் இருவருந்
தோன்றினீர்
ஆண்டு பன்னிரண் டாமள
வெம்புயம்
வேண்டி நின்று விழுத்தவம்
ஆற்றினீர்.

239

2040 நோற்று நின்றிடு நுங்களை
எய்தியாம்
ஆற்ற வும்மகிழ்ந் தன்பொடு
சேருதும்
வீற்று வீற்று விசம்பினும்
பாரினும்
தோற்று வீரென்று சொற்றனந்
தொல்லையில்.

240

2041 சொன்ன தோர்முறை தூக்கி

இருவருள்
முன்ன மேவிய நீமுகில்
ஊர்தரு
மன்னன் மாமக ளாகி
வளர்ந்தனை
அன்ன போதுனை
அன்பொடு வேட்டனம்.

241

(234. வாரண மடந்தை -
தெய்வயானை.

236. துணைவியர் -
தெய்வயானையம்மை
வள்ளியம்மை.

பாவையர் - திருமகள்,
நிலமகள். திருமால்
கருநிறத்தை ஒழித்துப்
பவளவண்ணன் ஆனதைக்
காஞ்சிப்புராணத்துட்
காணலாம்.

237. அரமகள் -

தெய்வயானையம்மை. 238.

கிஞ்சகம் - முருக்கமலர்.

239. நேமியஞ்செல்வன் -

திருமால். வேண்டி -

(தழுவ)விரும்பி.

240. தொல்லையில் -

முன்னாளில்.)

2042 பிளவு கொண்ட பிறைநுதற்

பேதைநின்

இளைய ளாய்வரும்

இங்கிவள் யாம்பகர்

விளைவு நாடி வியன்தழன்

மூழ்கியே

வளவி தாந்தொல்

வடிவினை நீக்கினாள்.

242

2043 பொள்ளெ னத்தன் புறவுடல்

பொன்றலும்

உள்ளி னுற்ற வருவத்

துடன்எழீஇ
வள்ளி வெற்பின் மரம்பயில்
சூழல்போய்த்
தெளளி தில்தவஞ்
செய்திருந் தாளரோ.

243

2044 அன்ன சாரல் அதனில்

சிவமுனி
என்னு மாதவன் எல்லையில்
காலமாய்
மன்னி நோற்புழி மாயத்தின்
நீரதாய்ப்
பொன்னின் மானொன்று
போந்துல வுற்றதே.

244

2045 வந்து லாவும் மறிதனை

மாதவன்
புந்தி மாலொடு பொள்ளென
நோக்கலும்
அந்த வேலை யதுகருப்

பங்கொள

இந்த மாதக் கருவினுள்
எய்தினாள்.

245

2046 வேறு

மானிவள் தன்னை
வயிற்றிடை தாங்கி
ஆனதொர் வள்ளி அகழ்ந்த
பயம்பில்

தானருள் செய்து தணந்திட
அங்கட்

கானவன் மாதொடு
கண்டனன் அன்றே.

246

2047 அவ்விரு வோர்களும்

ஆங்கிவள் தன்னைக்
கைவகை யிற்கொடு
காதலொ டேகி

எவ்வமில் வள்ளி
யெனப்பெயர் நல்கிச்

செவ்விது போற்றினர் சீர்மக 247
ளாக.

2048 திருந்திய கானவர் சீர்மக
ளாகி
இருந்திடும் எல்லையில்
யாமிவள் பாற்போய்ப்
பொருந்தியும் வேட்கை
புகன்றும் அகன்றும்
வருந்தியும் வாழ்த்தியும்
மாயைகள் செய்தேம்.

248

2049 அந்தமில் மாயைகள்
ஆற்றிய தற்பின்
முந்தை யுணர்ச்சியை
முற்றுற நல்கித்
தந்தை யுடன்தமர் தந்திட
நென்னல்
இந்த மடந்தையை
யாமணஞ் செய்தேம்.

249

2050 அவ்விடை மாமண மாற்றி

அகன்ற

இவ்விவள் தன்னுடன்

இம்மென ஏகித்

தெய்வ வரைக்கணார்

சில்பகல் வைகி

மைவிழி யாய்இவண்

வந்தனம் என்றான்.

250

2051 என்றிவை வள்ளி இயற்கை

அனைத்தும்

வென்றிடு வேற்படை வீரன்

இயம்ப

வன்றிறல் வாரண மங்கை

வினாவி

நன்றென ஒன்று நவின்றிடு

கின்றுழள்.

251

(242. பிளவுகொண்ட பிறை

- எண்ணாட்டிங்கள்.

243. புறவுடல் - தூலவுடல்.
உள்ளின்உற்ற உருவம் -
சூக்குமவுடல்.

246. பயம்பில் - பள்ளத்தில்.

249. தந்திடல் - தாரைவார்த்
தளித்தல்.

250. தெய்வவரை -
திருத்தணிகைமலை.)

2052 வேறு

தொல்லையின் முராரி
தன்பால் தோன்றிய இவளும்
யானும்

எல்லையில் காலம்

நீங்கியிருந்தனம் இருந்திட்
டேமை

ஒல்லையில் இங்ஙன் கூட்டி
யுடனுறு வித்த உன்றன்
வல்லபந் தனக்கி யாஞ்செய்
மாறுமற் றில்லை என்றாள்.

2053 மேதகும் எயினர் பாவை
 விண்ணுல குடைய நங்கை
 ஓதுசொல் வினவி மேனாள்
 உனக்கியான் தங்கை யாகும்
 ஈதொரு தன்மை யன்றி
 இம்மையும் இளைய
 ளானேன்
 ஆதலின் உய்ந்தேன்
 நின்னை அடைந்தனன்
 அளித்தி என்றாள்.

2054 வன்றிறல் குறவர் பாவை
 மற்றிது புகன்று தெளவை
 தன்றிருப் பதங்கள் தம்மைத்
 தாழ்தலும் எடுத்துப் புல்லி
 இன்றுனைத் துணையாப்
 பெற்றேன் எம்பிரான்
 அருளும் பெற்றேன்

ஒன்றெனக் கரிய துண்டோ
உளந்தனிற் சிறந்த
தென்றாள்.

254

2055 இந்திரன் அருளும் மாதும்
எயினர்தம் மாதும் இவ்வா
றந்தரஞ் சிறிது மின்றி
அன்புடன் அளவ ளாவிச்
சிந்தையும் உயிருஞ்
செய்யுஞ் செயற்கையுஞ்
சிறப்பு மொன்றாக்
கந்தமு மலரும் போலக்
கலந்துவே றின்றி யுற்றார்.

255

2056 இங்கிவர் இருவர்தாமு
மியாக்கையும் உயிரும்
போலத்
தங்களில் வேறின் றாகிச்
சரவண தடத்தில் வந்த
புங்கவன் தன்னைச் சேர்ந்து
போற்றியே ஒழுக லுற்றார்

கங்கையும் யமுனை தானுங்
கனைகட லுடன்சேர்ந்
தென்ன.

256

2057 கற்றையங் கதிர்வெண்
டிங்கள் இருந்துழிக் கனலிப்
புத்தேள்
உற்றிடு தன்மைத் தென்ன
உம்பர்கோன் உதவு மானும்
மற்றைவில் வேடர் மானும்
வழிபடல் புரிந்து போற்ற
வெற்றியந் தனிவேல்
அண்ணல் வீற்றிருந் தருளி
னானே.

257

2058 கல்லகங் குடைந்த
செவ்வேற் கந்தனோர் தருவ
தாகி
வல்லியர் கிரியை ஞான

வல்லியின் கிளையாய்ச்

சூழப்

பல்லுயிர்க் கருளைப் பூத்துப்

பவநெறி காய்த்திட் டன்பர்

எல்லவர் தமக்கு முத்தி

இருங்கனி உதவும் என்றும்.

(252. செய்மாறு - செய்யும்

பதில் உபகாரம்.

254. தெளவை - தமக்கை.

இங்குத்

தெய்வயானையம்மை.

255. அந்தரம் - பேதம்.

கலந்து - அளவளாவி.

256.

தெய்வயானையம்மைக்குக்

கங்கையும்,

வள்ளியம்மைக்கு

யமுனையும், முருகக்

கடவுளுக்குக் கடலும்

உவமையாகும்.

257. கனலிப்புத்தேள் -

அக்கினிதேவன்.

258. கல்லகம் -

கிரவுஞ்சமலை. கிரியை -

கிரியாசத்தி.

ஞானம் - ஞானசத்தி.

பவநெறி - சனன மார்க்கம்.

இங்கு ஞானசத்தி

தெய்வயானையம்மை.

கிரியா சத்தி வள்ளியம்மை

என்க. பவநெறி - பிறவி

வழி.)

258

2059 பெண்ணொரு பாகங்

கொண்ட பிஞ்ஞுகன் வதனம்

ஒன்றில்

கண்ணொரு மூன்று வைகுங்

காட்சிபோல் எயினர் மாதும்

விண்ணுல குடைய மாதும்

வியன்புடை தன்னின் மேவ
அண்ணலங் குமரன்
அன்னார்க் கருள்புரிந்
திருந்தான் அங்கண்.

259

2060 சேவலுங் கொடிமான்
தேருஞ் சிறைமணி மயிலுந்
தொன்னாள்
மேவருந் தகரும் வேலும்
வேறுள படைகள் யாவும்
மூவிரு முகத்து வள்ளல்
மொழிந்திடு பணிகள்
ஆற்றிக்
கோவிலின் மருங்கு
முன்னுங் குறுகிவீற் றிருந்த
மன்னோ.

260

2061 ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க

குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானைதன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்கசீர் அடியார் எல்லாம்.

261

2062 புன்னெறி அதனிற் செல்லும்
போக்கினை விலக்கி
மேலாம்

நன்னெறி ஒழுகச் செய்து
நவையறு காட்சி நல்கி
என்னையும் அடியன் ஆக்கி
இருவினை நீக்கி யாண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல்
பாதபங் கயங்கள் போற்றி.

262

2063 வேறு

வேல்சேர்ந்த செங்கைக்
குமரன்வியன் காதை
தன்னை
மால்சேர்ந் துரைத்தேன்

தமிழ்ப்பாவமு வுற்ற தேனும்
நூல்சேர்ந்த சான்றீர்
குணமேன்மை நுவன்று
கொள்மின்
பால்சேர்ந் ததனாற்
புனலும்பய னாவ தன்றே. 263

2064 பொய்யற்ற கீரன்
முதலாம்புல வோர்பு கழ்ந்த
ஐயற் கெனது சிறுசொல்லும்
ஒப்பாகும் இப்பார்
செய்யுற் றவன்மால்
உமைபூசைகொள் தேவ
தேவன்
வையத்த வர்செய் வழிபாடு
மகிழும் அன்றே. 264

2065 என்னா யகன்விண்
ணவர்நாயகன் யானை
நாமம்
மின்னா யகனான்

மறைநாயகன் வேடர் நங்கை
தன்னா யகன்வேல்
தனிநாயகன் தன்பு ராணம்
நன்னா யகமா
மெனக்கொள்கஇஞ் ஞால
மெல்லாம்.

265

2066 வற்றா அருள்சேர்
குமரேசன்வண் காதை
தன்னைச்
சொற்றாரும் ஆராய்ந்
திடுவாருந் துகளு றாமே
கற்றாருங் கற்பான்
முயல்வாருங் கசிந்து
கேட்கல்
உற்றாரும் வீடு
நெறிப்பாலின் உறுவர்
அன்றே.

266

2067 பாராகி ஏனைப் பொருளாய்

உயிர்ப்பன் மையாகிப்
பேரா வுயிர்கட் குயிராய்ப்
பிறவற் றுமாகி
நேராகித் தோன்றல்
இலாதாகி நின்றான் கழற்கே
ஆராத காத லொடுபோற்றி
அடைதும் அன்றே.

267

(259. பிஞ்சுகன் -
தலைக்கோலம் உடையவன்;
சிவன்.

260. தேர் - இந்திர
ஞாலத்தேர். தகர் -
ஆட்டுக்கடா.

261. குக்குடம் - சேவல்.
அடியார் எல்லாம் - வீரவாகு
தேவர்
முதலிய அடியவர்கள்
யாவரும்.

262. புன்நெறி அதனில் -

இழிந்த காமவெகுளி
மயக்கமாதிகளைத்தரும்
பிறமதச் சார்பினில்.
நன்னெறி - சைவ மார்க்கம்.
காட்சி - சகள நிட்கள
வடிவின் காட்சி.
நல்கி - உள்ளும் புறமும்
அளித்து.

263. பாவமு - ஆனந்தம்
முதலிய குற்றங்கள்.

264. கீரன்முதலாம்
பொய்யற்றபுலவோர் -
நக்கீரர் முதலாகிய
பொய்யடிமை

இல்லாதசங்கப் புலவர்கள்.
266. குமரேசன் வண்காதை -
குமாரக் கடவுளின் சரிதம்.
காதை - நடந்தவைகளையே
கூறுவது.

267. நின்றான் கழற்கே -
நிட்கள வடிவாக நின்ற
இறைவன்
திருவடிகளுக்கே. நிடுகள
சிவமே அடியவர்களை
ஆடுகொள்ளச்
சுகள சிவமாக
எழுந்தருளுவர் என்பது
சித்தாந்தம்.)

268

ஆகத் திருவிருத்தம் - 2067

தகஷகாண்டம் முற்றுப் பெற்றது
ஆகக் காண்டம் ஆறுக்குந்
திருவிருத்தம் - 10345
கந்தபுராணம் முற்றுப் பெற்றது
திருச்சிற்றம்பலம்

This file was last revised on 2
December 2008

Feel free to send corrections to the
Webmaster.